

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย
เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ ในการประเมินผลการดำเนินงาน
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัท
กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

KEY SUCCESS FACTORS OF THE CHARDEN POKPHUND
SAFETY SYSTEM (CPSS) FOR EVALUATION SAFETY
HEALTH AND ENVIRONMENT MANAGEMENT WITH
RETAIL BUSINESS IN CHAROEN POKPHUND GROUP

วีระเดช วงศ์สูงเนิน
WEERADET WONGSUNGNOEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2424-2

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย
เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงาน
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัท
กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์

KEY SUCCESS FACTORS OF THE CHAROEN POKPHUND
SAFETY SYSTEM (CPSS) FOR EVALUATION SAFETY
HEALTH AND ENVIRONMENT MANAGEMENT WITH
RETAIL BUSINESS IN CHAROEN POKPHUND GROUP

วีระเดช วงศ์สูงเนิน

WEERADET WONGSUNGNOEN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 63461
วัน,เดือน,ปี 29 ส.ค. 2549

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2549

ISBN 974 - 15 - 2424 - 2

**KEY SUCCESS FACTORS OF THE CHAROEN POKPHUND
SAFETY SYSTEM (CPSS) FOR EVALUATION SAFETY
HEALTH AND ENVIRONMENT MANAGEMENT WITH
RETAIL BUSINESS IN CHAROEN POKPHUND GROUP**

WEERADET WONGSUNGNOEN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL MANAGEMENT
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2006

ISBN 974 - 15 - 2424 - 2

COPYRIGHT 2006

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์
KEY SUCCESS FACTORS OF THE CHAROEN POKPHUND SAFETY SYSTEM (CPSS) FOR EVALUATION SAFETY HEALTH AND ENVIRONMENT MANAGEMENT WITH RETAIL BUSINESS IN CHAROEN POKPHUND GROUP

ชื่อนักศึกษา นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน

รหัสประจำตัว 47065850

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญธาดา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.จิระเสกข์ ตริเมธสุนทร	
รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี	
รศ.อดิษฐ์ กาญจนพิบูลย์	
ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญธาดา	
รศ.สุชาติ เหล่าปรีดา	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 18 พฤษภาคม 2549 เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาโท 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ดร.จรรูวัตร เจริญสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่...๑๖...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. ๒๕๔๙

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงาน ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัท กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์
นักศึกษา	นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน
รหัสประจำตัว	47065850
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม
พ.ศ.	2549
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็น การศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความ
ปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ

1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญ
โภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับ
บริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์

2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่อง
เจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม
กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรง
ตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการ
ปฏิบัติงาน และปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ ขนาดองค์กร และ
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเก็บข้อมูลจากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7
ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ จำนวน 91 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
เป็น แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ได้แก่
ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA การ
ทดสอบสมมติฐานได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

1) ระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ในแต่ละด้าน ดังนี้ คือ (1) ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านการบริหาร และคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมาก (3) ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมาก และ (4) ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมาก

2) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่มีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

3) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่มีผลต่อระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

Thesis Title	Key success factors of the Charoen Pokphund Safety System (CPSS) for evaluation safety health and environment management with Retail Business in Charoen Pokphund Group
Student	Mr.Weeradet Wongsungnoen
Student ID.	47065850
Degree	Master of Science
Programme	Industrial Management
Year	2006
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Woranat Sangmanee
Thesis Co- Advisor	Assoc. Prof. Dr. Manas Pitooncharoenlarp

ABSTRACT

This research was a studying on key success factors of the Charoen Pokphund Safety System (CPSS) for evaluation safety health and environment management with Retail Business in Charoen Pokphund Group , by 2 main objectives were :

1) Studying the level of factors of the Charoen Pokphund Safety System (CPSS) for evaluation safety health and environment management with Retail Business in Charoen Pokphund Group

2) Comparing the personal characteristics and the organization characteristics of level of factors of the Charoen Pokphund Safety System (CPSS) for evaluation safety health and environment management with Retail Business in Charoen Pokphund Group

The data was collected from the Safety & 7S committee with Retail Business in Charoen Pokphund , 91 persons, using questionnaire technique , analysed the data by SPSS for window program. The statistical tools were composed of frequency , percentage , arithmetic mean , standard deviation , t-test and One-way ANOVA . The hypothesis were tested at 0.05 level of significant.

Research result were as follows:

1) The level of factors of the Charoen Pokphund Safety System (CPSS) for evaluation safety health and environment management with Retail Business in Charoen Pokphund Group. The rank order of effect level arranges from high effect to low effect level was as follows: (1) Policy and safety health and environmental management systems were in highest levels. , (2) Safety control management systems were in high levels. , (3) Work environmental management systems were in high levels. , and (4) Health management systems were in high levels.

2) The personal characteristics of the different sex , age , education level , position level and time experience on key success factors of the Charoen Pokphund Safety System (CPSS) for evaluation safety health and environment management with Retail Business in Charoen Pokphund Group

3) The organization characteristics of the different size of organization and age of organization on key success factors of the Charoen Pokphund Safety System (CPSS) for evaluation safety health and environment management with Retail Business in Charoen Pokphund Group

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ไปด้วยดี ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จาก ผู้สนับสนุนหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้ คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ มาตลอดจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จอย่าง สมบูรณ์ รวมทั้งความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อันมี ผศ.ดร.จิระเสกข์ ตรี เมธสุนทร ร.ศ.อดิษฐ์ กาญจนพิบูลย์ และ รศ. สุชาติ เหล่าปรีดา ที่กรุณาให้คำแนะนำจนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มีคุณค่ายิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.สิทธิพร พิมพ์สกุล ดร.พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์ คุณรัตนา กลั่นแก้ว คุณจิตติวุฒิ สุนนานนท์ และคุณสุชาติ ศรีวิฑิตกุล ที่ได้เสียสละเวลาในการตรวจสอบความถูกต้อง ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำต่างๆ อันมีค่าในการแก้ไขปรับปรุง แบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ หลักสูตรวิทยาการจัดการอุตสาหกรรมทุกท่าน ที่กรุณาสั่งสอน และมอบประสบการณ์อันมีค่าในการศึกษาตลอดหลักสูตร และการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานกลางความปลอดภัยและ 7ส สำนักบริหาร นโยบายธุรกิจ เพื่อนร่วมงาน ผู้บริหาร และคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทใน สังกัดกลุ่มธุรกิจการตลาดและการจัดจำหน่าย (ค้าปลีก) เครือเจริญโภคภัณฑ์ ทุกท่าน ที่กรุณา อนุเคราะห์ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่การวิจัย รวมถึงให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่น IM8 ที่ช่วยเหลือและให้การสนับสนุนผู้วิจัยจนสามารถทำ วิทยานิพนธ์ได้จนเสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของภาควิชาทุกท่าน

ขอสำนึกในพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวและทุกคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนและ เป็นกำลังใจด้วยดีตลอดระยะเวลาที่ได้ทำการศึกษา

สุดท้ายขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการ ภาควิชาภาษาและสังคม ตลอดจนบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

วีระเดช วงศ์สูงเนิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	XIII
สารบัญภาพ.....	XVI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.3 สมมติฐานวิจัย.....	8
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	9
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	10
1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	10
1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ศึกษา.....	11
1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา.....	11
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	11
1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	12
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จ.....	13
2.1.1 ทฤษฎีความต้องการของ Maslow.....	13
2.1.2 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของ McClelland.....	15
2.1.3 ทฤษฎีการกำหนดจุดหมาย (Goal-Setting Theory).....	16
2.1.4 อิทธิบาท 4.....	16
2.1.5 การมุ่งสู่ความสำเร็จ (Result).....	17
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุบัติเหตุ และความปลอดภัย.....	18
2.2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุและความปลอดภัย.....	18
2.2.2 สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2.3 การสูญเสียเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุ.....	26
2.2.4 ความหมายของความปลอดภัย.....	27
2.2.5 หลักการป้องกันการสูญเสีย.....	27
2.2.6 แนวคิดในการป้องกันอุบัติเหตุเพื่อเพิ่มผลผลิต.....	32
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบบริหารความปลอดภัย	
อาชีพอนามัย และสิ่งแวดล้อม	32
2.3.1 ความหมายของระบบความปลอดภัย.....	32
2.3.2 องค์ประกอบของระบบความปลอดภัย.....	32
2.3.3 หลักการของระบบความปลอดภัย.....	33
2.3.4 ความสำคัญของการเสริมสร้างระบบความปลอดภัยในการทำงาน.....	36
2.3.5 ปัจจัยที่ช่วยให้กิจกรรมความปลอดภัยมีประสิทธิภาพ.....	37
2.3.6 ระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย.....	38
2.3.7 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	41
2.3.8 เกณฑ์การประกวดสถานประกอบกิจการด้านความปลอดภัย.....	43
2.3.9 ระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์.....	47
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3.1.1 ประชากร.....	63
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	64
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ.....	65
3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
3.5.1 ค่าร้อยละ (Percentage)	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5.2 ค่าเฉลี่ย(Arithmetic Mean)	72
3.5.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation).....	72
3.5.4 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test.....	73
3.5.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA).....	75
3.5.6 การเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี Least-Significant Different (LSD)	76
บทที่ 4 ผลการวิจัย	77
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7สของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร.....	78
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์	81
4.2.1 ด้านนโยบาย และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม.....	82
4.2.2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน.....	84
4.2.3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย.....	87
4.2.4 ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....	89
4.2.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นในภาพรวมในทุกด้าน.....	91
4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงาน ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน.....	92

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่ง เป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหาร ความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงาน ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน.....	100
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำ ของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อ พัฒนาระบบบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัท กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์	102
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	105
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	106
5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญ โภคภัณฑ์.....	106
5.1.2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานความปลอดภัย และ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับ ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครือเจริญโภคภัณฑ์.....	108
5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบ บริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการ ดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน.....	111

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.1.4 ผลทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนองค์กร ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบ บริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัท กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน	113
5.2 อภิปรายผล	114
5.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน	114
5.2.2 ปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน	117
5.3 ข้อเสนอแนะ	118
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้	118
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งถัดไป	120
5.3.3 ข้อเสนอแนะกับบริษัทฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	121
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	126
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	127
ภาคผนวก ข เอกสารที่เกี่ยวข้องในการวิจัย	134
ประวัติผู้เขียน	140

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงรายชื่อของบริษัทในกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์.....	5
1.2 แสดงพื้นที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมของกลุ่ม ธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ความปลอดภัยและ 7ส แต่ละสายงาน.....	7
2.1 แสดงลำดับความต้องการเป็น 5 ชั้น ของ Maslow.....	13
2.2 ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเมื่อนำระบบความปลอดภัยมาใช้ในองค์กร.....	35
3.1 แสดงจำนวนประชากรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์	64
3.2 แสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม	67
3.3 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	70
3.4 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA.....	75
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส บริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์	78
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส บริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์.....	80
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้าน นโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม.....	82
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้าน การบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน.....	84
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้าน การบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติของระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้านการจัดการและดูแลสุขภาพแวดล้อมในการทำงาน.....	90
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติของระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในภาพรวมทุกด้าน.....	91
4.8 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบค่าความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า t คำนวณจากวิเคราะห์โดยวิธี t-test ในเรื่องเพศของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ.....	93
4.9 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีอายุแตกต่างกัน.....	94
4.10 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน.....	95
4.11 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน.....	97
4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับตำแหน่งในปัจจุบันแตกต่างกัน มีผลต่อมีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวมโดยวิธี LSD.....	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน.....	99
4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีขนาดองค์กรแตกต่างกัน.....	100
4.15 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน.....	101

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 แสดงสถิติการประสบอันตรายและการจ่ายเงินทดแทน ปี 2536-2545.....	1
1.2 แสดงกรอบกรอบแนวคิดของการวิจัย.....	10
2.1 รูปแบบระบบความปลอดภัยของ Firenze.....	21
2.2 รูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพสหรัฐอเมริกา.....	22

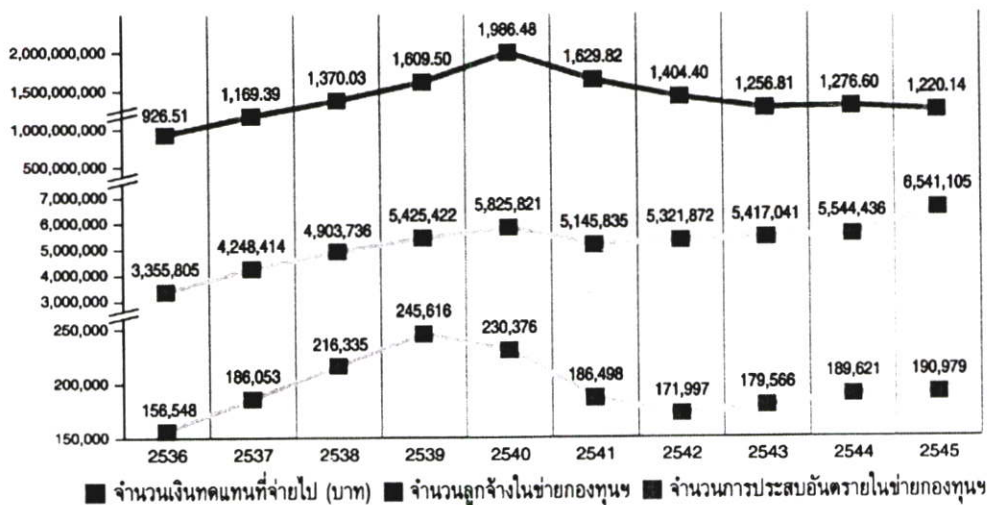
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น มีการใช้แรงงานที่ต้องเสี่ยงต่ออันตรายมากขึ้น ความปลอดภัยและสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในการทำงาน จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ที่ทุกคนต้องตระหนักและใส่ใจตลอดเวลา เพราะผลจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากจะก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ตนเองแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อถึง บุตร ภรรยา พ่อแม่พี่น้องอีกด้วย ซึ่งเป็นการสูญเสียที่เกินกว่าที่คาดคิดหรือเรียกกลับคืนมาได้ บางครั้งอุบัติเหตุยังทิ้งร่องรอยของความขมขื่นเอาไว้อีกตลอดชีวิต เช่น ความพิการ ความบาดเจ็บทรมาณ บางธุรกิจอุตสาหกรรม อุบัติเหตุอาจหมายถึงความสิ้นเนื้อประดาตัวไม่เพียงแต่ขององค์กร ยังมีผลต่อสภาพแวดล้อมและสังคมโดยรอบอีกด้วย เช่น ไฟไหม้ โรงงานระเบิด พนักงานและชุมชนโดยรอบได้รับสารอันตราย ซึ่งอาจถึงแก่ชีวิตได้

จากสถิติแสดงจำนวนการประสบอุบัติเหตุอันตรายกับจำนวนเงินทดแทน ที่สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งจ่ายให้กับผู้ประสบอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (ระหว่างปี 2536-2545) จำนวนเงินทดแทนที่จ่ายไปนั้น หมายถึง ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทดแทนและค่าทำศพ ดังแสดงแนวโน้มสถิติการประสบอันตราย และการจ่ายเงินทดแทน ปี 2536-2545 ตามรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 แสดงสถิติการประสบอันตรายและการจ่ายเงินทดแทน ปี 2536-2545

จากรูปที่ 1.1 แสดงให้เห็นจำนวนเงินทดแทนที่ต้องจ่ายไปในแต่ละปีเป็นตัวเลขที่สูงมาก เฉลี่ยแล้วถึงปีละ 1,385 ล้านบาท ซึ่งในระยะ 5 ปีแรก ตั้งแต่ปี 2536-2540 สถิติมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะในปี 2540 ต้องจ่ายเงินทดแทนมากถึง 1,986.48 ล้านบาท แต่หลังจากปี 2540 เป็นต้นมาก็มีแนวโน้มลดลง ทั้งที่จำนวนลูกจ้างในข่ายฯ ยังคงสูงขึ้น ซึ่งก็เป็นผลดีมาจากการที่หลายฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการ ร่วมมือร่วมใจกันเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุ แต่ที่น่าสังเกตว่า ใน 3 ปีหลัง คือปี 2543-2545 พบว่าจำนวนการประสบอันตรายและเงินทดแทนที่จ่ายไป อยู่ในระดับที่คงที่แตกต่างกันมาก ซึ่งตัวเลขของการจ่ายเงินทดแทนยังคงอยู่ในระดับที่สูงเกิน 1,200 ล้านบาท ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมาก และเป็นค่าใช้จ่ายจากความสูญเสีย เพียงแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น ยังมีมูลค่าความสูญเสียจากผลกระทบของอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานที่เป็นตัวเงินอีกมาก ที่ไม่ได้ถูกเก็บรวบรวมไว้ ซึ่งความสูญเสียนอกจากจะกระทบต่อคน และองค์กรนั้นโดยตรงแล้ว แน่นนอนย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศด้วยเช่นกัน เช่น ค่าใช้จ่ายจัดซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์และวัตถุดิบใหม่ที่นำเข้ามาทดแทน หรือซ่อมแซม รวมทั้งยาและเวชภัณฑ์เพื่อการรักษาที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งหากเงินที่สูญเสียไปในแต่ละปี ถูกนำไปพัฒนาคน และพัฒนาประเทศแทน ก็จะมีประโยชน์ไม่น้อย ฉะนั้น ข้อมูลสถิติในระยะหลังสะท้อนให้เห็นว่า มาตรการต่างๆ ที่ภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการได้ดำเนินการอยู่นั้น ควรมีการทบทวนเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มมาตรการต่างๆ ในเชิงรุก สร้างความปลอดภัยให้เกิดมากกว่าที่ผ่านมา แต่ต่อเนื่องทุกปี เพราะเป้าหมายการลดอุบัติเหตุ และโรคจากการทำงานสูงสุดขององค์กรนั้นจริงๆ แล้ว ก็คือ “เป้าหมายสูงสุดของประเทศชาตินั่นเอง”

จากข้อมูลที่อ้างอิงข้างต้นนั้น มาตรการต่างๆ ที่ภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการได้ดำเนินการอยู่นั้น จึงได้มีการนำมาทบทวนเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายมากขึ้น และให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมทุกประเภท ทุกขนาด ซึ่งทุกกิจการไม่อาจหลีกเลี่ยงอีกต่อไปได้

วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2544 : 95-97) อธิบายถึงแรงผลักดันที่สนับสนุนให้เกิดการเอาใจจริงเอาใจกับเรื่องนี้ คือ

1) การออกกฎหมายบังคับ (Laws and Regulations) ซึ่งสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ และสร้างเสริมความปลอดภัยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน 2541 พระราชบัญญัติสาธารณสุข 2545 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 2535 เป็นต้น กฎหมายต่างๆ ออกมาในรูปของมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานหรือประกอบกิจการอุตสาหกรรม (Safety Standards) หลักเกณฑ์ ข้อกำหนด หรือระเบียบปฏิบัติ (Rules and Regulations) เช่น การรายงานอุบัติเหตุในกำหนดเวลา การจัดหาผู้ควบคุมหม้อไอน้ำ เป็นต้น

2) สภาพการแข่งขันทางธุรกิจ (Business Competition) ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจอุตสาหกรรม ต่างๆ มุ่งหวังให้ธุรกิจมีกำไรและต้นทุนการผลิตต่ำ “การผลิตอย่างปลอดภัย” (Safety Production) จึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การเกิดอุบัติเหตุอันตรายหมายถึงความสูญเสียทั้งด้านทรัพย์สินและร่างกาย ซึ่งมีผลต่อต้นทุนและเวลาในการผลิตกระทบ กระทบต่อเนื่อง กำไรของธุรกิจอย่างแน่นอน นอกจากนี้สิ่งที่ธุรกิจอุตสาหกรรมต้องการจากกระบวนการผลิต (Output) ได้แก่ PQDCSM อันหมายถึง Product (สินค้า/บริการ) Quality (คุณภาพ) Delivery (เวลาส่งมอบ) Cost (ต้นทุนการผลิต) Safety (ความปลอดภัย) และ Morale (ขวัญกำลังใจ) ตามลำดับ การให้ความสำคัญและจัดสมดุลอย่างเหมาะสม จะทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรม ยืนอยู่ในตำแหน่งที่พร้อมจะต่อสู้แข่งขันในตลาด และความได้เปรียบสูง

3) ความอยู่รอดและเติบโตในระยะยาว (Long Term Survival Growth) เนื่องจากความสูญเสียจากอุบัติเหตุ (Accident Loss) อาจหมายถึงการล้มเหลวก็ได้ กำไรสะสมที่กิจการสะสมมาตลอดเวลาหลายปีอาจสูญสิ้นไปในพริบตาเดียว เช่น กรณีไฟไหม้ ตึกถล่ม ก๊าซพิษรั่ว การระเบิด เป็นต้น ยิ่งกรณีที่มีผู้บาดเจ็บพิการจะต้องรับผิดชอบรักษาพยาบาลหรือเลี้ยงดูเป็นเวลานานด้วยแล้ว โอกาสที่กิจการจะฟื้นตัวก็ยิ่งเป็นไปได้ยาก ในเรื่องของภาพพจน์ (Images) และชื่อเสียง ของธุรกิจอุตสาหกรรมจะได้รับการกระทบ กระทบหนักเกิดอุบัติเหตุอันตรายบ่อยครั้ง ปัจจุบันการรักษาภาพพจน์ที่ดีขององค์กร มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของกิจการที่ไม่อาจมองข้ามได้ นอกจากนั้นแล้วในเรื่องของความปลอดภัยยังเกี่ยวข้องกับเรื่องของจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม (Ethics and Social Responsibility) การป้องกันอุบัติเหตุและการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน ถือเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจอุตสาหกรรมตามปรัชญาของการบริหารธุรกิจยุคใหม่ จัดเป็นเรื่องของมนุษยธรรมและจริยธรรม ที่องค์กรจะต้องปลูกฝังและดำเนินการ อันแสดงถึงการสร้างสรรค์และความรับผิดชอบต่อสังคม

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน(2544) ได้บรรจุนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ตลอดจนการจัดทำแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2545-2549 โดยการนำความคิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานความปลอดภัยของกรมฯ และนักวิชาการด้านความปลอดภัย ตลอดจนข้อเสนอแนะขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศมาสังเคราะห์เชื่อมโยงหาด้วยการจัดทำแผนฯ ทั้งหมด 9 แผน ดังนี้

แผนที่ 1 การพัฒนามาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

แผนที่ 2 การบังคับใช้กฎหมาย

แผนที่ 3 การจัดโครงสร้างการบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

แผนที่ 4 การขยายงานคุ้มครองด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
แผนที่ 5 การพัฒนาบุคลากร

แผนที่ 6 การพัฒนาสารสนเทศความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

แผนที่ 7 การวิจัยและพัฒนาความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

แผนที่ 8 การควบคุมป้องกันอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน

แผนที่ 9 การรณรงค์ส่งเสริมความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2543 : 1) ได้สรุปว่า ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า ประสบผลสำเร็จได้นั้น ก็คือ “ บุคลากร ” ซึ่งเป็นฟันเฟืองหลักที่ผลักดันให้องค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมสามารถดำเนินการให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย ได้ขวัญ และกำลังใจที่ดีของบุคลากร ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อบุคลากรในองค์กร ให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี มีความปลอดภัยและมีสุขภาพอนามัยที่ดีอย่างสม่ำเสมอ

บริษัทในกลุ่มของเครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP Group) ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทชั้นนำในประเทศไทย ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยมีแผนการดำเนินการเพื่อยกระดับงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ของบริษัทในกลุ่มธุรกิจทุกกลุ่ม ไปสู่ระดับสากลมากยิ่งขึ้น

ในปี 2547 เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้ประกาศนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม (Safety Health and Environment Policy: SHE Policy) โดยมุ่งเน้นการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ พร้อมกับการดำเนินธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม มีความรับผิดชอบต่อพนักงาน ผู้บริโภค คู่ค้า ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนร่วมกับในธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยส่วนรวม นอกจากนั้นแล้วจะมุ่งมั่นและมุ่งเน้นในการดำเนินธุรกิจควบคู่ไปกับการปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญในการรณรงค์ และกำหนดมาตรการในการป้องกัน และลดอุบัติเหตุในสถานประกอบการ อีกทั้งการคำนึงถึงการควบคุมและป้องกันมลพิษที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งการกำจัด ทำลายอย่างถูกวิธี และการพัฒนานำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อธำรงไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย ถูกสุขอนามัย และสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนที่ดี โดยถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร และพนักงานทุกระดับ ซึ่งจะต้องมุ่งมั่นและยึดถือปฏิบัติตามนโยบายข้างต้นอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง มีการติดตามและประเมินผลการพัฒนา โดยการรายงานผลการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ และทุกกลุ่มบริษัท ของเครือเจริญโภคภัณฑ์ จะต้อง

นำนโยบายนี้ไปปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร (นโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เครือเจริญโภคภัณฑ์. 2547)

จากนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม (Safety Health and Environment Policy: SHE Policy) เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้บริษัทในทุกกลุ่มธุรกิจ เครือเจริญโภคภัณฑ์ จะต้องตระหนักและนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งในที่นี้รวมถึงกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ด้วย

ในปัจจุบัน บริษัทในกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ หรือเรียกว่า “กลุ่มธุรกิจการตลาด และการจัดจำหน่าย เครือเจริญโภคภัณฑ์” ประกอบไปด้วย 10 บริษัท ดังแสดงในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงรายชื่อของบริษัทในกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

(Retail Business Group or Marketing & Distribution Business Group)

ชื่อบริษัท	กิจกรรมในการดำเนินธุรกิจ	ปีที่ก่อตั้ง
1. บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) C.P. Seven-Eleven	กิจการร้านสะดวกซื้อ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “7ELEVEN”	2531
2. บริษัท ซี.พี.คอนซูเมอร์ โปรดักส์ จำกัด C.P. Consumer Products	กิจการคัดสรรสินค้าคุณภาพดีจากผู้ผลิต กระจายสู่ผู้บริโภค ภายใต้เครื่องหมายการค้า “CPCP”	2532
3. บริษัท เคาน์เตอร์เซอร์วิส จำกัด Counter Services	กิจการชำระค่าสินค้าและบริการ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “CS”	2537
4. บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด C.P. Retailing And Marketing	กิจการอาหารสำเร็จรูป และกิจการเบเกอรี่ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “CPRAM”	2539
5. บริษัท รีเทลลิงค์ (ไทยแลนด์) จำกัด Retailink (Thailand)	กิจการจำหน่ายและซ่อมแซมบำรุงรักษาอุปกรณ์ค้าปลีก ภายใต้เครื่องหมายการค้า “RTL”	2542
6. บริษัท โกซอฟท์ (ประเทศไทย) จำกัด Gosoft (Thailand)	ออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศ ภายใต้เครื่องหมายการค้า “GOSOFT”	2546
7. บริษัท เอ็ม เอ เอ็ม ฮาร์ท จำกัด MAM Heart	การปรึกษาวางแผนการตลาดและโฆษณา ภายใต้เครื่องหมายการค้า “MAM Heart”	2546
8. บริษัท ไทย สมาร์ทการ์ด จำกัด Thai Smart Card	ออกแบบเครือข่าย ระบบการชำระเงินในรูปแบบสมาร์ทการ์ด ภายใต้เครื่องหมายการค้า “Thai Smart Card”	2547
9. บริษัท ไดนามิก แมนเนจเม้นท์ จำกัด Dynamic Management	การขนส่งสินค้าและกระจายสินค้า ภายใต้เครื่องหมายการค้า “DM”	2547
10. บริษัท ศึกษาวิวัฒน์ จำกัด Global Education	เป็นสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา สามารถผลิตบุคลากร ภาค อุตสาหกรรมและธุรกิจค้าปลีก	2547

ที่มา : <http://www.cpconsumer.com> (2548)

บริษัทในกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้นำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP Safety System : CPSS) มาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานด้านความปลอดภัย ตั้ง

แต่ปี 2543 เป็นต้นมา โดยมีคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของแต่ละพื้นที่ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการ และได้นำระบบ CPSS มาปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทุกๆปี

ระบบ CPSS เป็นระบบการบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมที่ประยุกต์มาจากระบบมาตรฐานต่างๆ ได้แก่ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมอก.18001 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ระบบเกณฑ์ประกวดสถานประกอบการดีเด่นด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รวมทั้งระบบการบริหารเพื่อควบคุมความสูญเสีย (Loss Control Management) ซึ่งเป็นเทคนิคในการบริหารงานอุตสาหกรรมหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าหรือบริการ โดยแบ่งเกณฑ์ในการประเมินความสำเร็จของระบบในการบริหารความปลอดภัย เป็น 4 ด้าน คือ

- ด้านที่ 1 นโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม
- ด้านที่ 2 การบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน
- ด้านที่ 3 การบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย
- ด้านที่ 4 การจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ปัจจุบันบริษัทในกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้แบ่งพื้นที่ในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เป็น 2 สายงานใหญ่ๆ คือ

- 1) สายสำนักงานและร้านสาขา
- 2) สายโรงงานและคลังสินค้า

โดยทั้ง 2 สายงาน แบ่งพื้นที่การบริหารงานครอบคลุมทั้งหมด 8 พื้นที่ โดยแต่ละพื้นที่จะมีคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของแต่ละพื้นที่ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการ ดังแสดงพื้นที่ในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ของกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ในตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 แสดงพื้นที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มธุรกิจ
ค้าปลีก เครื่องมือเครื่องใช้ โดยคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส แต่ละสาขางาน

สาขางาน	พื้นที่คณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส	บริษัท
สาขาส่งงานและ ร้านสาขา	พื้นที่สำนักงาน (O1)	บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) บริษัท เคนเน็ทเซอร์วิสเซอ จำกัด บริษัท โกซอฟท์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท เอ็ม เอ เอ็ม ฮาร์ท จำกัด บริษัท ไทย สมาร์ทคาร์ด จำกัด บริษัท สึกษาภิวัตน์ จำกัด
	พื้นที่ปฏิบัติการร้าน (O3)	บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
สาขารองานและ คลังสินค้า	พื้นที่กิจการอาหารสำเร็จรูป (F1)	บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด
	พื้นที่กิจการเบเกอรี่ (F2)	บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด
	พื้นที่บริษัท ซี.พี. คอนซูเมอร์ โพรดักส์ จำกัด (F3)	บริษัท ซี.พี.คอนซูเมอร์ โพรดักส์ จำกัด
	พื้นที่ศูนย์กระจายสินค้า (F4)	บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
	พื้นที่บริษัท ริเทลลิงค์ (ไทยแลนด์) จำกัด (F5)	บริษัท ริเทลลิงค์ (ไทยแลนด์) จำกัด
	พื้นที่บริษัท ไคนามิค แมนเนจเม้นท์ จำกัด (F6)	บริษัท ไคนามิค แมนเนจเม้นท์ จำกัด

หมายเหตุ: O คือ สาขาส่งงานและร้านสาขา , F คือ สาขารองานและคลังสินค้า

ที่มา: หน่วยงานกลางความปลอดภัยและ 7ส สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ

บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) (2548)

คณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส แต่ละพื้นที่ เป็นตัวแทนของพนักงานในพื้นที่ ได้แก่ ผู้แทน
ระดับบริหาร และระดับเจ้าหน้าที่ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในบริษัท ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
ผู้บริหารระดับสูงสุดของแต่ละพื้นที่สาขางาน โดยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- 1) สนับสนุนและประสานงาน ให้มีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส เป็นไปตาม
นโยบายของเครือฯ กลุ่มธุรกิจฯ และกฎหมายด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) จัดทำนโยบาย แผนงาน และเป้าหมายตลอดจนมาตรการต่างๆ ด้านความปลอดภัยและ
7ส เพื่อดำเนินการในแต่ละสาขางาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 3) กำกับดูแล ให้คำแนะนำตลอดจนพิจารณาข้อเสนอแนะ ปัญหาอุปสรรคหรือค่าใช้จ่าย
ด้านความปลอดภัยและ 7ส ในแต่ละสาขางาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 4) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส ในแต่ละสาขางาน
และหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 5) รายงานผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส ต่อคณะอนุกรรมการนโยบาย
ความปลอดภัยและ 7ส ในแต่ละสาขางานของกลุ่มธุรกิจฯ ทุก 3 เดือน
- 6) ภารกิจอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส ของกลุ่มธุรกิจฯ
และของเครือฯ

เนื่องจากรูปแบบการดำเนินธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เป็นธุรกิจที่เน้นในการค้า การขายปลีก และการขายส่งเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีความแตกต่างจากบริษัทในกลุ่มธุรกิจอื่นๆ ของเครือเจริญโภคภัณฑ์ เช่น กลุ่มเกษตร กลุ่มผลิต กลุ่มก่อสร้าง กลุ่มโรงงาน เป็นต้น ดังนั้นการนำระบบ CPSS ไปใช้ในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยตรง จึงอาจจะประสบกับปัญหาในการนำไปปฏิบัติจริงกับหลายบริษัทในกลุ่มฯ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผล

การดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

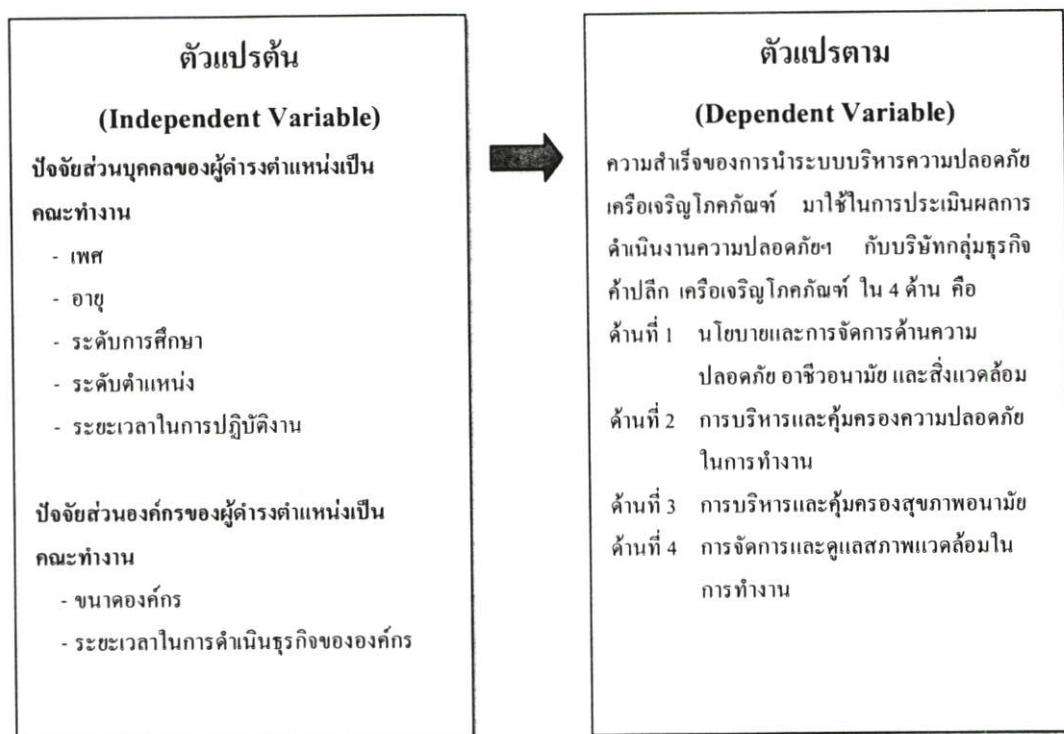
สมมติฐานที่ 2.1 ขนาดองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ นนทไพชย วงศ์ศุภโชค (2548) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของการปฏิบัติตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของสถานประกอบการที่

“ได้รับการรับรอง” งานวิจัยของ ยุทธนา ตริศิริรัตน์ (2547) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO 14001 ในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาอุตสาหกรรมวิทยุ โทรทัศน์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม” รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ แล้วจึงนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับงานวิจัย ดังแสดงกรอบแนวคิดของการวิจัยตามรูปที่ 1.2

รูปที่ 1.2 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณาจารย์ความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ได้รับการแต่งตั้งในปี 2548 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) สายสำนักงานและร้านสาขา จำนวนทั้งหมด 45 คน
- 2) สายคลังสินค้าและโรงงาน จำนวนทั้งหมด 87 คน

รวมจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 75 ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ทั้งหมด 132 คน และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

งานวิจัยนี้มีตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

(1) ตัวแปรอิสระ คือ

- ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
- ปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

(2) ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2548 ถึงเดือนมีนาคม 2548

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.6.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการและปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

1.6.2 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

1.6.3 นำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง และพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทในกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ให้สอดคล้องกับนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เครือเจริญโภคภัณฑ์ (SHE Policy)

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

องค์กร หมายถึง กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์

กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ หมายถึง กลุ่มธุรกิจการตลาดและการจัดจำหน่าย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ประกอบไปด้วย 10 บริษัท คือ บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) , บริษัท ซี.พี.คอนซูเมอร์ โปรดักส์ จำกัด , บริษัท เคาน์เตอร์เซอร์วิส จำกัด , บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด , บริษัท รีเทลลิงค์ (ไทยแลนด์) จำกัด , บริษัท โกซอฟท์ (ประเทศไทย) จำกัด , บริษัท เอ็ม เอ เอ็ม ฮาร์ท จำกัด , บริษัท ไทย สมาร์ทคาร์ด จำกัด . บริษัท ไดนามิค แมนเนจเม้นท์ จำกัด และบริษัท ศึกษาวิวัฒน์ จำกัด

คณะทำงาน หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทในกลุ่มค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เสมือนเป็นตัวแทนของพนักงานภายในพื้นที่ โดยได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารระดับสูงสุดของแต่ละพื้นที่สายงาน ซึ่งเป็นบุคคลที่มาจากผู้แทนในระดับบริหาร ระดับบังคับบัญชา และระดับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ระบบ CPSS หมายถึง ระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ (Charoen Pokphund Safety System : CPSS)

SHE Policy หมายถึง นโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ (Safety Health and Environment Policy : SHE Policy)

7ส หมายถึง กิจกรรมพื้นฐานของการเพิ่มผลผลิต โดยทั่วไปเรียกว่า กิจกรรม 5ส ได้แก่ ส. สะสาง ส. สะดวก ส. สะอาด ส. สุขลักษณะ และ ส. สร้างนิสัย ซึ่งสำหรับบริษัทในกลุ่มค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ จะมีอีก 2 ส คือ ส. สวยงาม และ ส. สิ่งแวดล้อม รวมกันเรียกว่า 7ส

อายุ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามดำรงชีวิตอยู่นับเวลาเป็นปี ตั้งแต่เกิดจนถึงเวลาที่ตอบคำถาม

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิกการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงาน ณ ปัจจุบัน

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาเป็นปีที่ปฏิบัติงานในบริษัท เริ่มตั้งแต่บรรจุครั้งแรก

ขนาดองค์กร หมายถึง ขนาดของโครงสร้างการบริหารจัดการภายในบริษัท โดยพิจารณาจากจำนวนของพนักงาน

ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร หมายถึง จำนวนปีที่ดำเนินธุรกิจตั้งแต่ก่อตั้งบริษัท

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ” ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุบัติเหตุ และความปลอดภัย
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จ

2.1.1 ทฤษฎีความต้องการของ Maslow

Maslow (1943) ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์สามารถจัดลำดับขั้นได้ และเชื่ออีกว่า เมื่อความต้องการในลำดับใดบรรลุผลแล้ว ก็จะไม่เป็นตัวจูงใจอีก แต่ความต้องการในลำดับสูงขึ้นไปจะเป็นตัวจูงใจแทน และเขาได้จัดลำดับความต้องการเป็น 5 ขั้น โดยแต่ละขั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงลำดับความต้องการเป็น 5 ขั้น ของ Maslow

ความต้องการ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในองค์กร
ความสำเร็จ (self-actualization)	1. งานที่ท้าทาย 2. ความริเริ่มสร้างสรรค์ 3. ความก้าวหน้า 4. ความสำเร็จในงาน
การยอมรับนับถือ (self-esteem/self-respect)	1. ชื่องาน 2. เนื้องาน 3. การเพิ่มค่าจ้างที่เป็นธรรม 4. การยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหรือผู้บริหาร 5. ความรับผิดชอบ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ความต้องการ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในองค์การ
สังคมหรือความรัก (social or love)	1. คุณภาพของการนิเทศ 2. กลุ่มทำงานที่เข้ากันได้ 3. ความเป็นเพื่อนในอาชีพ
ความปลอดภัยและมั่นคง (safety & security)	1. สภาพการทำงานที่ปลอดภัย 2. ผลประโยชน์พิเศษที่ได้รับ 3. การเพิ่มเงินเดือน 4. ความมั่นคงในการทำงาน
ทางร่างกายและความอยู่รอด (physiological & survival)	1. สภาพอุณหภูมิ 2. เงินเดือนที่เป็นธรรม 3. อาหารและเครื่องดื่ม 4. สภาพการทำงาน

ที่มา : Maslow (1943)

ทฤษฎีของ Maslow ได้รับการวิจารณ์ว่า เนื่องจากการจูงใจและพฤติกรรมของมนุษย์เป็นเรื่อง สลับซับซ้อน แต่จากการจัดลำดับขั้นความต้องการที่มีแบบแผนค่อนข้างแน่นอนดังกล่าว ได้มี ข้อเสนอแนะว่า 1) ไม่ควรยึดถือตัวทฤษฎีอย่างจริงจังว่า คนเราจะต้องมีความต้องการตามลำดับขั้น ดังกล่าว เพราะ Maslow เองยังกล่าวว่า ความต้องการในลำดับขั้นต่าง ๆ นั้นมีความคาบเกี่ยวกันอยู่ คนเราอาจเกิดความต้องการหลายลำดับขั้นในเวลาเดียวกันได้ เพียงแต่มีความมากน้อยต่างกันตาม สภาพการณ์และความ รู้สึกนึกคิดของแต่ละคนเท่านั้น และมีได้หมายความว่า มนุษย์จะต้อง ตอบสนองความต้องการในลำดับหนึ่งจนเต็มแล้วจึงหาทางตอบสนองในลำดับขั้นต่อไป มนุษย์จะ รู้สึกได้ถึง การได้รับการตอบสนองได้เพียงบางส่วน และไม่ได้รับการตอบสนองเป็นบางส่วนใน เวลาเดียวกัน โดยอัตราส่วนความรู้สึกเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการนี้ จะลดหลั่นลงเป็น ลำดับ เช่น คนธรรมดาทั่วไปอาจรู้สึกถึงการได้รับการตอบสนองทางร่างกายได้ 85% ชั้นความ ปลอดภัยและมั่นคงได้ 70% ชั้นสังคมหรือความรักได้ 50% ชั้นการยอมรับนับถือได้ 40% และชั้น ความสำเร็จได้ 10% เป็นต้น (ไม่ได้รับการตอบสนอง 15%, 30%, 50%, 30% และ 90% ตามลำดับ) ซึ่งจะทำให้คนต้องจัดลำดับให้ความสำคัญกับสิ่งจูงใจต่าง ๆ ด้วยตัวของเขาเอง 2) บุคคลอาจมีความ ต้องการเพียงไม่กี่ด้าน และจะมุ่งตอบสนองความต้องการของตนเพียงในจุด นั้น ๆ เท่านั้น เช่น คน อาจคำนึงถึงเฉพาะความต้องการทางร่างกายและความอบอุ่นมั่นคงในครอบครัวเท่านั้น หรือบางคน อาจไม่สนใจเรื่องนี้ แต่อาจทุ่มเทให้การสร้างผลงานเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนรุ่นหลัง เป็นต้น 3) บุคคลอาจมีความต้องการไม่เป็นไปตามลำดับขั้นดังกล่าว เช่น คนที่ต้องการได้รับการยอมรับนับ

เนื่องจากสังคมและเชื่อมั่นว่าอุดมการณ์ของตนถูกต้อง อาจจะยอมดำรงชีวิตอย่างแร้นแค้นเพียง เพื่อให้ได้รับการยอมรับนับถือก็ได้ เป็นต้น

2.1.2 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของ McClelland

วิโรจน์ สารรัตนะ (2548) กล่าวถึงทฤษฎีของ McClelland ซึ่งเขาเชื่อว่า มนุษย์ทุกคนต่างมีความต้องการเหมือนกัน เพียงแต่มีขนาดมากน้อยต่างกันเท่านั้น ความต้องการนี้แบ่งออกไปเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement : nAch) เป็นความต้องการที่จะบรรลุผลสำเร็จในงานที่มีความท้าทาย และการบรรลุมาตรฐานของงานที่ทำได้อย่างดีเยี่ยม (excellence) โดยทั่วไปแล้ว บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จในงานสูงจะพยายามหา หรือสร้างสถานการณ์เชิงแข่งขันให้กับตนเอง เพื่อทำงานให้บรรลุผลสำเร็จด้วยความพยายามของตนเอง และต้องการได้รับผลจากการทำงานนั้นในทันทีด้วย และบุคคลที่มีความต้องการเช่นนี้มักหลีกเลี่ยงงานที่มีจุดหมายที่เป็นไปไม่ได้หรือยากเกินไป เนื่องจากมีความเสี่ยงต่อความล้มเหลว (McClelland 1985 อ้างใน Bartol & others 1998) นอกจากนี้ บุคคลประเภทนี้ยังต้องการแก้ปัญหาด้วยความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม จึงเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าขององค์กร (Steers 1987) Bartol & others (1998) กล่าวว่า โดยทั่วไปจะมีคนเพียงประมาณ 10 % ขององค์กรที่มีความต้องการความสำเร็จสูง ผู้บริหารพึงจัดสิ่งจูงใจให้บุคคลเหล่านี้ด้วยงานที่มีความท้าทาย สามารถบรรลุผลได้ และมีผลย้อนกลับทันที แม้ว่าบุคคลประเภทนี้จะมีแรงจูงใจจากภายใน (intrinsic motivation) ก็ตาม แต่ผู้บริหารก็พึงให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอก (extrinsic motivation) ด้วยเช่นกัน (Hackman & others 1977) ความต้องการอำนาจ (need for power : nPow) เป็นความต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น และสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ อำนาจนี้มีสองลักษณะคือ อำนาจเชิงส่วนตัว (personal power) เป็นอำนาจที่ต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น ต้องการให้คนอื่นภักดีต่อตนเองเป็นส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อองค์กร บางครั้งอาจทำให้จุดหมายขององค์กรถูกทำลายลงได้ อีกลักษณะหนึ่งคือ อำนาจเชิงสถาบัน (institutional power) เป็นอำนาจที่มุ่งทำงานร่วมกับบุคคลอื่นเพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อบรรลุจุดหมายขององค์กร เป็นบุคคลที่พยายามหาอะไรทำเพื่อองค์กร อุทิศตนเพื่อองค์กร จึงเป็นบุคคลที่ผู้บริหารพึงส่งเสริมให้มีตำแหน่งเพื่อให้มีอิทธิพลต่อการใช้ความพยายามของคนอื่นด้วย ความต้องการความสัมพันธ์ (need for affiliation : nAff) เป็นความต้องการความอบอุ่น และความเป็นมิตรกับคนอื่น จึงมักแสดงออกโดยหวังจะให้ได้รับการยอมรับจากคนอื่น หวังได้รับการมีน้ำใจตอบแทนจากคนอื่น จึงพยายามทำตนให้สอดคล้องกับความต้องการและความอยากได้ของคนอื่นและพยายามทำตนเป็นคนมีความจริงใจและพยายามเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นให้มาก บุคคลประเภทนี้ ผู้บริหารพึงสร้างแรงจูงใจโดยให้ทำงานแบบมีส่วนร่วมให้มากขึ้น McClelland (อ้างใน Bartol & others.1998) วิเคราะห์บุคคลที่มีความต้องการสามกลุ่มนี้ว่า บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูงมักทำอะไรเพื่อตนเองมากกว่าเพื่อคนอื่นหรือต่อองค์กร จึงอาจมีปัญหาการทำงาน

ร่วมกับคนอื่นและการรอรับผลตอบแทนจากการทำงาน และกรณีคนที่มีความต้องการอำนาจเชิงส่วนตัวสูง ก็มักจะให้คนอื่นทำอะไรเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง และคนที่มีความต้องการความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นสูง ก็มักมีจุดอ่อนในทางการบริหาร คือมักคำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนบุคคลมากกว่าการบรรลุจุดหมายขององค์กร บุคคลที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่งทางการบริหารมากกว่าลักษณะอื่น คือ คนที่มีความต้องการอำนาจเชิงสถาบันสูง เนื่องจากจะสามารถประสานความร่วมมือจากคนอื่นเพื่อทำงานให้บรรลุจุดหมายขององค์กรได้ อย่างไรก็ตาม บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูงอาจเหมาะสมกับตำแหน่งทางการบริหารในองค์กร ระยะเริ่มแรกหรือในสถานะที่เผชิญกับการแข่งขันอย่างรุนแรง

2.1.3 ทฤษฎีการกำหนดจุดหมาย (Goal-Setting Theory)

ในการวางแผน “จุดหมาย “ (goal) เป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการวางแผน ซึ่งก็มีนักทฤษฎีได้พัฒนาแนวคิดดังกล่าวเป็นทฤษฎีการจูงใจ คือ Locke & Latham (Bartol & others .1998) ผู้เสนอความคิดว่า การกำหนด จุดหมายเพื่อบอกทิศทางการทำงาน เป็นการจูงใจให้มีการปฏิบัติงาน (performance) ที่สำคัญประการหนึ่ง โดยความสำเร็จของการกำหนดจุดหมายเพื่อเป็นการจูงใจในการปฏิบัติงานนั้น ขึ้นอยู่กับจุดหมายที่กำหนดนั้นว่า มีคุณลักษณะที่เหมาะสมเพียงใด ดังนี้ คือ ความเฉพาะเจาะจงและวัดผลได้ ความท้าทาย ความสามารถทำให้บรรลุผลได้ ความเกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์กร และกำหนดเวลาแห่งความสำเร็จ นอกจากนี้ ความมีพันธะผูกพันกับจุดหมาย (goal commitment) ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการจูงใจให้คนปฏิบัติงาน ตามคำอธิบายในทฤษฎีความคาดหวังดังกล่าวมานั้น จะเห็นว่า การที่จะจูงใจคนให้ปฏิบัติงานใด ๆ นั้น คนจะมีระบบความคิดของตนเอง โดยจะมีความคาดหวังระหว่าง E-P (ว่า ฉันสามารถจะทำงานบรรลุจุดหมายได้หรือไม่?) ความคาดหวังระหว่าง P-O (ว่า ถ้าฉันทำสำเร็จ ฉันจะได้รับรางวัลตอบแทนหรือไม่?) และความคาดหวังกับคุณค่าของรางวัล (ว่า รางวัลที่จะได้รับมีคุณค่าต่อฉันเพียงใด ?) ถ้าสูตรความคาดหวังดังกล่าวสูงทุกองค์ประกอบ แรงจูงใจในการทำงานก็จะสูงตามไปด้วย ในทำนองเดียวกัน ถ้าบุคคลมีพันธะผูกพันกับจุดหมาย มีความมุ่งหวังจะให้บรรลุผล มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างการบรรลุผลสำเร็จกับรางวัลที่จะได้รับ และคุณค่าของรางวัลนั้นแล้ว ก็จะมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงด้วยเช่นกัน ดังนั้นทฤษฎีความคาดหวังกับทฤษฎีการกำหนดจุดหมายถึงอาจใช้อธิบายขยายความซึ่งกันและกันได้ (Bartol & others .1998)

2.1.4 อิทธิบาท 4

พุทธทาสภิกขุ (2500) ได้บรรยายธรรมะ เรื่อง อิทธิบาท 4 โดย อิทธิบาท แปลว่า บาทฐานแห่งความสำเร็จ หมายถึง สิ่งซึ่งมีคุณธรรม เครื่องให้ลุถึงความสำเร็จตามที่ตนประสงค์ ผู้หวังความสำเร็จในสิ่งใด ต้องทำตนให้สมบูรณ์ ด้วยสิ่งที่เรียกว่า อิทธิบาท ซึ่งจำแนกไว้เป็น 4 คือ

- 1) ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น

- 2) วิริยะ ความพากเพียรในสิ่งนั้น
- 3) จิตตะ ความเอาใจใส่ฝักใฝ่ในสิ่งนั้น
- 4) วิมังสา ความหมั่นสอดส่องในเหตุผลของสิ่งนั้น

ธรรม 4 อย่างนี้ ย่อมเนื่องกัน แต่ละอย่างๆ มีหน้าที่เฉพาะของตน

ฉันทะ คือความพอใจ ในฐานะเป็นสิ่งที่ ตนถือว่า ดีที่สุด ที่มนุษย์เรา ควรจะได้ ข้อนี้ เป็นกำลังใจ อันแรก ที่ทำให้เกิด คุณธรรม ข้อต่อไป ทุกข้อ

วิริยะ คือความพากเพียร หมายถึง การกระทำที่ติดต่อกัน ไม่ขาดตอน เป็นระยะยาว จนประสบความสำเร็จ คำนี้ มีความหมายของ ความกล้าหาญ เจืออยู่ด้วย ส่วนหนึ่ง

จิตตะ หมายถึงความไม่ทอดทิ้ง สิ่งนั้น ไปจากความรู้สึก ของตัว ทำสิ่งซึ่งเป็น วัตถุประสงค์ นั้นให้เด่นชัด อยู่ในใจเสมอ คำนี้ รวมความหมาย ของคำว่า สมาธิ อยู่ด้วยอย่างเต็มที่

วิมังสา หมายถึงความสอดส่องใน เหตุและผล แห่งความสำเร็จ เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปตลอดเวลา คำนี้ รวมความหมาย ของคำว่า ปัญญา ไว้อย่างเต็มที่

บุคคลเมื่อประกอบด้วย คุณธรรม 4 อย่างนี้แล้ว ย่อมประสบความสำเร็จ ในสิ่งที่ ไม่เหลือวิสัย ของมนุษย์ ซึ่งโดยตรงทาง หมายถึง ความคับทุกข์โดยสิ้นเชิง ที่เรียกว่า นิพพาน ส่วนเรื่องอื่น นอกนั้นไป ถือว่าเป็น เรื่องพิเศษ และ ไม่มีขอบเขตจำกัด เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับ เรื่องนอกเหนือ วิสัยธรรมดา อยู่มาก เช่นเรื่องที่ว่า คนเราอาจมีอายุยืน ถึงกัลป์ ด้วยอำนาจแห่งอิทธิบาททั้ง 4 นี้ ซึ่ง ข้อนี้ มิได้มีความหมาย ชัดกัน ในข้อที่ว่า อิทธิบาท 4 นี้ จะเป็นสิ่งที่ ทำให้อายุยืน ถึงปานนั้น ได้หรือไม่ แต่มีปัญหาอยู่ที่ว่า คนเราจะสามารถ เจริญอิทธิบาท ให้มากถึงเท่านั้น ได้หรือไม่ ต่างหาก เพราะฉะนั้น ท่านจึงถือว่า หลักเกี่ยวกับอิทธิบาท นี้ คงมีความหมาย ไปตามตัวหนังสือ โดยไม่ต้อง มีขอบเขตจำกัด ว่าอะไรบ้าง สรุปความสั้นๆ ว่า วิสัยของใคร ทำให้เขา เจริญอิทธิบาท ได้มากเท่าใด เขาย่อมได้รับผล เต็มกำลัง ของอิทธิบาทนั้น แม้ในสิ่งที่บางคน ถือว่าเป็น ของเหลือวิสัย โดยเฉพาะ เช่น การบรรลุนิพพาน

2.1.5 การมุ่งสู่ความสำเร็จ (Result)

นพเก้า ศิริพลไพบูลย์ และคณะ (2545) ได้กล่าวว่า องค์กรจะประเมินพนักงานตามผลของงานว่าสำเร็จมากน้อยแค่ไหน เพราะว่าผลสำเร็จของงานมีผลกระทบไปถึงความสำเร็จขององค์กร เพราะฉะนั้นในการทำงานต้องมุ่งผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ

ในการปฏิบัติงานให้มีผลสำเร็จต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 1) ต้องรู้ว่าผู้บังคับบัญชาหวังอะไรจากงานนี้ เช่น คุณภาพของงาน กำหนดการที่เสร็จ จำนวน เท่าไร ต้นทุนเท่าไร ฯลฯ
- 2) ต้องพยายามจัดอุปสรรคในการทำงานต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น ถ้าจะเสนอเรื่องใหม่ๆ ในที่ประชุมเพื่อพิจารณา แล้วคาดว่าจะมีผู้ไม่เห็นด้วย ก็ควรจะไปอธิบายขอความคิดเห็น

จากผู้ที่มีแนวโน้มไม่เห็นด้วย เมื่อเขาได้รับรู้ก่อนและได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และถูกนำไปปรับปรุงเข้าในเรื่องที่จะเสนอ ก็จะได้รับความร่วมมือที่ดี

- 3) มีการวางแผนกำลังคน เครื่องจักร วัตถุดิบ วิธีการทำงาน และหมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ ถ้าพบว่าไม่เป็นไปอย่างที่วางแผนไว้ ต้องรีบเปลี่ยนแปลงแผนงานและวิธีการ
- 4) ต้องตรวจสอบข้อมูลเอกสารต่างๆ ล่วงหน้าก่อนการทำงาน เพื่อไม่ให้เกิดการผิดพลาดหรือต้องทำงานซ้ำเพื่อไม่ต้องเสียเวลากับการแก้ไขงาน
- 5) ต้องทุ่มเทความพยายาม จิตใจ ให้ความสำคัญแก่การทำงานเพื่อความสำเร็จของงาน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุบัติเหตุ และความปลอดภัย

2.2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุและความปลอดภัย

เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์ (2533 : 63) ได้รวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุต่างๆ ไว้ 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีโดมิโน ทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของ บ็อบ พีเรนซ์ และทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพกษัตริย์ ดังนี้

(1) ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory)

Heinrich (1978) เป็นผู้ริเริ่มขึ้น โดยมีหลักการสำคัญคือ การเรียงลำดับการประสบอันตรายเป็นขั้นตอน ซึ่งถ้าหากเกิดเหตุการณ์หนึ่งขึ้นก็จะส่งผลกระทบต่อขั้นตอนอื่นๆ ตามลำดับ จนถึงลำดับขั้นสุดท้าย ก็คือ การบาดเจ็บ องค์กรประกอบต่างๆ ในแต่ละขั้นตอนตามทฤษฎีโดมิโน สามารถอธิบายได้ตามลำดับดังนี้

1) บรรพบุรุษและสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Ancestry and Social Environment) สิ่งแวดล้อมทางสังคมและการประพฤติปฏิบัติสืบทอดกันมาจากอดีต ทำให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาต่างหากกัน เช่น ความสะอาด ประมาทเลินเล่อ ขาดความคิด ความไตร่ตรอง ความดีใจ ดันทุรัง ความชอบในการเสี่ยงอันตราย ความตระหนี่เหนียวแน่นเห็นแต่เงินและลักษณะอื่นๆ ที่ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ เป็นต้น

2) ความผิดปกติของบุคคล (Fault of Person) สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นสาเหตุทำให้เกิดความผิดปกติของบุคคล เช่น การปฏิบัติงานโดยขาดความขี้คิด อารมณ์รุนแรง ประสาทอ่อนไหวง่าย ความตื่นเต้น ขาดความรอบคอบ เพิกเฉยต่อการกระทำที่ปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งความผิดปกติเหล่านี้จะส่งผลกระทบทำให้เกิดการกระทำที่ไม่ปลอดภัย และทำให้เครื่องจักรและการทำงานต้องอยู่ในสภาพหรือสภาวะที่เป็นอันตราย

3) การกระทำที่ไม่ปลอดภัย และ/หรือ สภาพเครื่องจักรหรือสภาวะสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตราย (Unsafe Act Mechanical or Physical Hazard) สิ่งที่เกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย และสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยจะเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ตัวอย่างการ

ปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยของบุคคล เช่น ยืนทำงานภายใต้น้ำหนักที่แขวนอยู่ การติดเครื่องยนต์โดยไม่แจ้งหรือเตือน ขอบหยอกล้อเล่น ถอดเซฟการ์ดเครื่องจักรเป็นต้น ตัวอย่างสภาพเครื่องจักรหรือสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตราย เช่น ขาดเครื่องป้องกันจุนทรายหรือจุดที่มีการเคลื่อนที่ ไม่มีรั้วกัน เสียงดังเกินไป แสงสว่างไม่เพียงพอ การระบายอากาศไม่ดี เป็นต้น

4) การเกิดอุบัติเหตุ (Accident) เหตุการณ์ที่มีสาเหตุปัจจัยทั้ง 3 ลำดับมาแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น ตกจากที่สูง ลื่นล้ม เดินสะดุด สิ่งของหล่นจากที่สูง วัตถุกระเด็นใส่ กระแทกหนีบหรือตัด เป็นต้น ซึ่งอุบัติเหตุเหล่านี้ อาจจะเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ

5) การบาดเจ็บ (Injury) ตัวอย่างการบาดเจ็บที่เกิดกับอวัยวะบางส่วนของร่างกาย เช่น กระดูกหักหรือแตก เคล็ดขัดยอก แผลฉีกขาด แผลไฟไหม้ เป็นต้น การบาดเจ็บเหล่านี้เป็นผลโดยตรงจากการเกิดอุบัติเหตุ

International Labour Office (1983 : 66) ได้สรุปจากการประชุมนานาชาติของนักสถิติแรงงาน ครั้งที่ 10 เมื่อปี ค.ศ.1962 โดยได้แบ่งลักษณะการเกิดอุบัติเหตุเอาไว้ เพื่อสะดวกแก่การวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในโรงงานอุตสาหกรรมไว้ดังนี้

1) ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุแบ่งตามชนิดของอุบัติเหตุ ได้ดังนี้ คือ การพลัดตกของคนงาน การถูกวัตถุหล่นทับ การถูกเฉี่ยวชนกระแทกโดยวัตถุทุกชนิดยกเว้นจากการหล่น การถูกหนีบหรือติดอยู่ระหว่างวัตถุ 2 ชิ้น การออกแรงเกินกำลัง หรือการเคลื่อนที่ที่รุนแรงเกินไป การสัมผัสกับอุณหภูมิสูงหรือต่ำเกินไป การสัมผัสกับกระแสไฟฟ้า การสัมผัสกับสารพิษหรือการรับการแผ่รังสีต่างๆ และอุบัติเหตุชนิดอื่นๆ ที่มีได้เข้าชนิดตามที่ระบุไว้ข้างต้น

2) ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุแบ่งตามแหล่งที่เกิดอุบัติเหตุ ออกเป็น 7 แหล่ง คือ

2.1) เครื่องจักรกล ได้แก่ เครื่องต้นกำลังต่างๆ ยกเว้นมอเตอร์ไฟฟ้า อุปกรณ์ส่งถ่ายกำลังกล เครื่องขึ้นรูปโลหะ เครื่องจักรกลงานไม้ เครื่องจักรกลการเกษตร เครื่องจักรกลเหมืองแร่ และเครื่องจักรกลอื่นๆ ที่มีได้ระบุเอาไว้ในข้างต้น

2.2) วัสดุในการขนถ่ายและยกวัสดุ ได้แก่ รถยกและเครื่องยกต่างๆ รถหรือล้อที่มีรางเลื่อน ล้อเลื่อนอื่นๆที่ไม่เล่นบนรางเลื่อน พาหนะขนส่งทางอากาศ พาหนะขนส่งทางน้ำ และพาหนะขนส่งอื่นๆ

2.3) เครื่องจักรกลและอุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ ภาชนะบรรจุความดันสูง เตาลอม เตาเผา เตาอบ ฯลฯ ระบบเครื่องทำความเย็น ระบบไฟฟ้าต่างๆที่ติดตั้งถาวรยกเว้นเครื่องมือไฟฟ้า เครื่องมือไฟฟ้าต่างๆ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆที่ไม่ใช่ไฟฟ้า บันไดและล้อเลื่อนทำหน้าที่บันไดแบบต่างๆ โครงสร้างและนั่งร้าน เครื่องจักรกลอื่นๆ

2.4) วัสดุ สารและรังสี ได้แก่ วัตถุระเบิด ฝุ่นผง แก๊ส ของเหลว สารเคมีต่างๆ ยกเว้นวัตถุระเบิด วัตถุที่ลอยอยู่ในอากาศ รังสีและสารกัมมันตภาพรังสีและสารอื่นๆที่มีได้ระบุไว้

2.5) สภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายนอก ภายในโรงงาน และบริเวณใต้ดิน

2.6) แหล่งที่เกิดอื่นๆที่มีได้แบ่งไว้ข้างต้น ได้แก่ สัตว์มีอันตรายต่างๆและตัวการอื่นๆที่มีได้ระบุไว้

2.7) แหล่งที่เกิดอื่นๆที่ขาดข้อมูลเพียงพอในการแบ่ง

3) ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุแบ่งตามลักษณะของความบาดเจ็บ โดยลักษณะของความบาดเจ็บนั้น แบ่งออกได้ดังนี้ คือ กระชกหัก ร้าว ข้อต่อเคลื่อน เคล็ดขัดยอก ฟกช้ำบวม การกระทบกระเทือนและบาดเจ็บจากภายใน ถูกตัดหรือเฉือนเนื้อหรือวัยวะออกไป บาดแผลอื่นๆ บาดแผลฉกรรจ์ การฟกช้ำ ถูกไฟไหม้ ถูกสารพิษอย่างแรง แพ้สภาวะแวดล้อมในการทำงาน การสลับหมุดสติ อันตรายจากกระแสไฟฟ้า อันตรายจากสารกัมมันตรังสี ได้รับอันตรายผสมกัน จากหลายสาเหตุและอันตรายอื่นๆที่มีได้ระบุไว้

4) ลักษณะการเกิดอุบัติเหตุแบ่งตามอวัยวะของร่างกายที่เกิดการบาดเจ็บ คือ ศีรษะ คอ ลำตัว แขนช่วงบน แขนช่วงล่าง ขาช่วงบน ปลายขา ความบาดเจ็บทั่วไป ความบาดเจ็บหลายแห่งพร้อมกันและจุดบาดเจ็บที่มีได้ระบุไว้

(2) ทฤษฎีแบบระบบความปลอดภัยของ บ็อบ ฟิเรนซ์ (Frieenze System Model)

บ็อบ ฟิเรนซ์ อธิบายแนวคิดแบบระบบความปลอดภัยว่า การศึกษาเรื่องสาเหตุของอุบัติเหตุจะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบซึ่งมีปฏิริยาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน องค์ประกอบดังกล่าวประกอบด้วย คน (Man) เครื่องจักร (Machine) และสิ่งแวดล้อม (Environment)

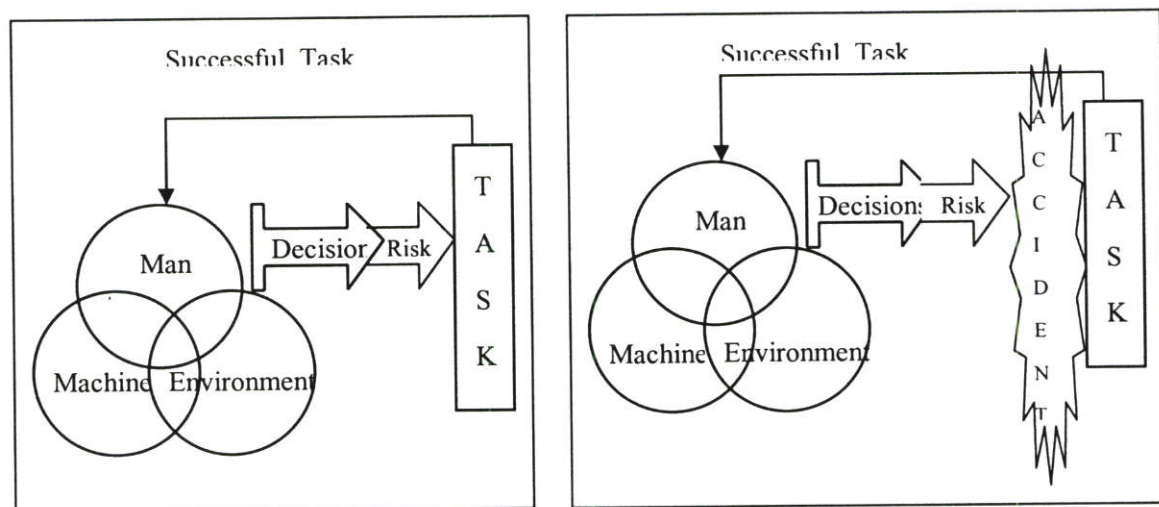
ความสำคัญขององค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุ แต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการผลิต (Task) และการเกิดอุบัติเหตุ (Accident) ดังต่อไปนี้

1) คนหรือผู้ปฏิบัติงาน (Man) ในการผลิตงานหรือทำงานในแต่ละขั้น ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องตัดสินใจ (Decision) เลือกรูปวิธีปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย แต่การตัดสินใจในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละครั้งนั้นย่อมต้องมีความเสี่ยง (Risks) แอบแฝงอยู่เสมอ ดังนั้นในการตัดสินใจแต่ละครั้ง ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่เพียงพอ ถ้าหากข้อมูลข่าวสารดี ถูกต้อง ก็จะทำให้การตัดสินใจถูกต้อง แต่ถ้าข้อมูลไม่ถูกต้องก็จะทำให้การตัดสินใจนั้นผิดพลาดหรือมีความเสี่ยงสูง และทำให้เกิดความล้มเหลวในการทำงานซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

2) อุปกรณ์เครื่องจักร (Machine) อุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต จะต้องมีความพร้อม ปราศจากข้อผิดพลาด ถ้าอุปกรณ์เครื่องจักรออกแบบไม่ถูกต้อง ไม่ถูกหลักวิชาการ หรือขาดการบำรุงรักษาที่ดี ย่อมทำให้กลไกของเครื่องจักรปฏิบัติงานผิดพลาดซึ่งจะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ

3) สิ่งแวดล้อม (Environment) สภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีบทบาทสำคัญต่อการผลิต ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้ปฏิบัติงานและเครื่องจักร ซึ่งจะเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ เช่น การทำงานอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่มีสารพิษฟุ้งกระจาย แสงจ้าในขณะที่ปฏิบัติงาน เป็นต้น

ดังนั้นก่อนที่จะตัดสินใจทุกครั้ง ผู้ปฏิบัติงานจะต้องหาข้อมูลเพื่อให้แน่ใจว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้อง โดยพิจารณาจากข้อมูลประกอบการตัดสินใจซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับงาน (Task) ที่ต้องปฏิบัติ และข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอันตรายที่อาจเกิดขึ้น (Nature of Harmful Consequence) ถ้าหากข้อมูลมีจำนวนและคุณภาพมากพอ ก็จะทำให้เกิดความเสี่ยงต่างๆลดลงอยู่ในขีดจำกัดที่อาจสามารถควบคุมได้ โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดหรืออุบัติเหตุก็จะลดลงด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องให้ข้อมูลแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มากที่สุดและเป็นประโยชน์ที่สุด เช่น อาจจะทำให้การฝึกอบรม สอนแนะนำงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลที่ดีในการทำงาน เป็นการช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการลดความผิดพลาดที่เกิดจากการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงานอีกด้วย ดังแสดงในรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 รูปแบบระบบความปลอดภัยของ Firenze
ที่มา : เกลิมซัย ชัยกิติภรณ์ (2533)

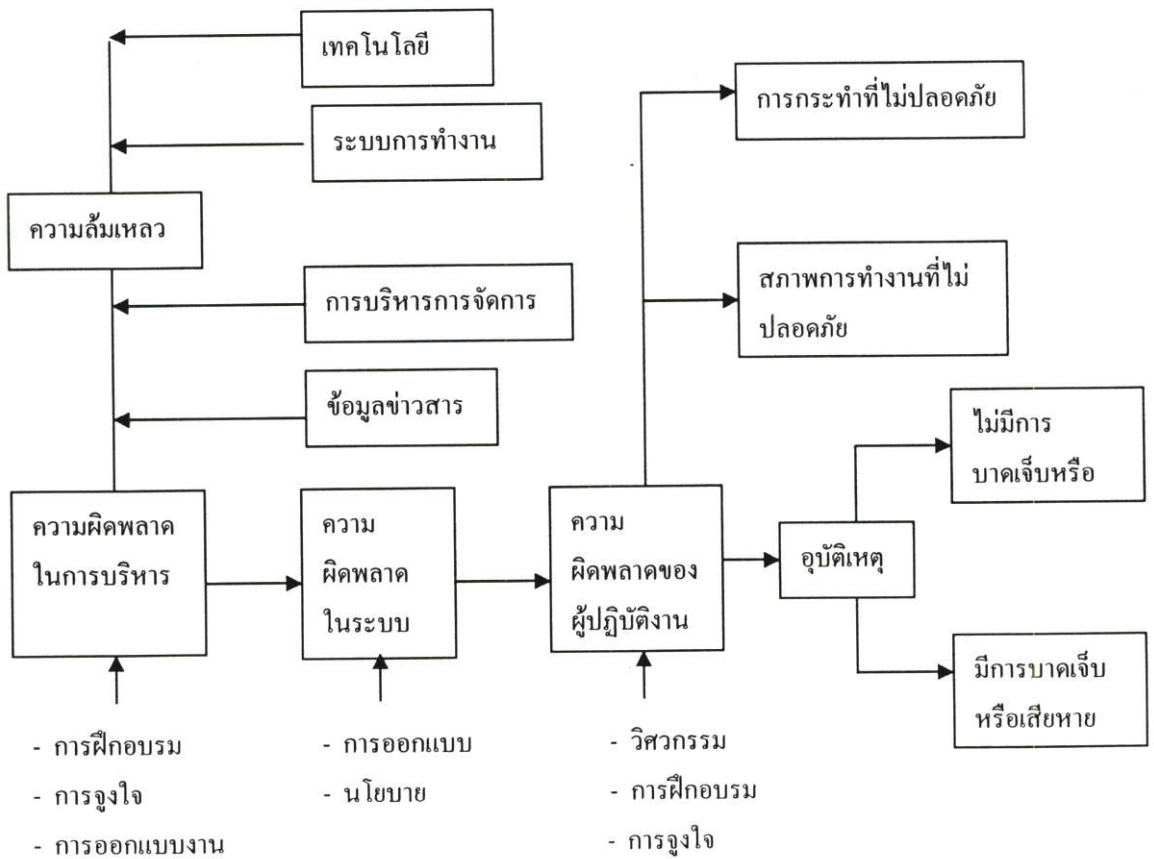
(3) ทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา

การบริหารงานความปลอดภัยของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา ได้พัฒนามากขึ้นเนื่องจากได้มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการบริหารประเทศ กองทัพบกสหรัฐอเมริกาจึงได้ศึกษาเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัย ควบคู่ไปกับเทคโนโลยีในการผลิตและการใช้ด้วย รูปแบบที่นำเสนอนี้เป็นรูปแบบที่แสดงถึงการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งพอจะสรุปเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้เป็น 3 ประการ คือ

1) ความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน (Human Error) เกิดจากการที่ผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรมกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Act) สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition) ต่างที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นก็เกิดจากวิธีทำงานที่ไม่ปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานเช่นกัน ความผิดพลาดต่าง ๆ นั้น อาจเกิดขึ้นจากความผิดพลาดทางร่างกาย ขาดการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ หรือขาดการกระตุ้น หรือขาดแรงจูงใจในการทำงาน

2) ความผิดพลาดในระบบ (System Error) อาจเกิดจากการออกแบบไม่เหมาะสม ซึ่งเนื่องมาจากนโยบายที่ไม่เหมาะสมของหน่วยงาน เช่น การประหยัด การเลือกใช้เทคโนโลยี การบำรุงรักษา หรือเกิดจากการล้มเหลวในการออกแบบที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นต้น

3) ความผิดพลาดในการบริหารจัดการ (Management Error) สาเหตุหลักอาจเกิดจากการล้มเหลว (Failure) จากการบริหารการจัดการ ข้อมูลข่าวสาร การใช้เทคโนโลยีและระบบการทำงานที่ไม่เหมาะสม ซึ่งความล้มเหลวนี้ อาจเกิดจากการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง การฝึกอบรมอาจไม่เพียงพอ ขาดการกระตุ้น ขาดการจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวสามารถแสดงดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 รูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา

ที่มา : เอลิมชัย ชัยกิติภรณ์ (2533)

วิจิตร บุญยโศตระ (2530 : 28) ยังได้กล่าวเพิ่มเติม ในแบบเรียนวิชาความปลอดภัยอีก 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการขาดดุลยภาพ และ ทฤษฎีพลังงาน

1) ทฤษฎีการขาดดุลยภาพ (Imbalance Cause Theory)

การบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุเกิดจากการขาดดุลยภาพระหว่างพฤติกรรมของคนกับระบบงาน ที่คนนั้นกระทำอยู่ ซึ่งอาจจะป้องกันไม่ให้เกิดได้โดยการแก้ไข เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคน หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงระบบทั้ง 2 อย่างหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสรุปได้ว่า ระบบการทำงานของคนนั้น โดยปกติพฤติกรรมของคนที่มีการขาดดุลยภาพในขณะที่ปฏิบัติงาน อาจมีสาเหตุมาจาก สภาพร่างกายยังไม่พร้อมที่จะทำงาน ซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ แต่ถ้าระบบการทำงานมีความปลอดภัยดีแล้ว การเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจะลดลงและเมื่อสภาพการขาดดุลยภาพทางพฤติกรรมของคนตรงกับกระบวนการทำงานที่ไม่ปลอดภัยก็จะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้มากขึ้น

2) ทฤษฎีพลังงาน (Energy Cause Theory)

Hadden ได้กล่าวว่า เป็นเรื่องสมเหตุสมผลที่จะอธิบายสาเหตุการเกิดการบาดเจ็บซึ่งจะเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดหรือโดยตั้งใจให้เกิดขึ้นก็ตาม จัดอยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดใน 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

2.1) การบาดเจ็บซึ่งเกิดจากการเกิดพลังงานมากระทบร่างกายของคนเรา ในปริมาณที่สูงเกินกว่าร่างกายหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายจะทนต่อแรงกระทบนั้นได้ (Injury Thresholds)

2.2) เกิดการแลกเปลี่ยนพลังงานระหว่างร่างกาย หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายกับแรงที่มากกระทบในลักษณะผิดปกติ (Abnormal Energy Exchange) จึงทำให้เกิดการบาดเจ็บขึ้น เช่น การจมน้ำ ที่ทำให้การแลกเปลี่ยนออกซิเจนผิดปกติไป เกิดความบกพร่องทางสรีระวิทยา

ขั้นตอนการเกิดการบาดเจ็บนั้น เริ่มต้นด้วยมีพลังก่อตัวขึ้น (Energy Marshelling) แต่ยังไม่มีการปล่อยพลังงานออกมา เมื่อมาชนคน ถ้าชนเบาๆ ร่างกายหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายทนต่อแรงกระทบได้ ก็จะไม่เกิดการบาดเจ็บ แต่ถ้าแรงกระทบนั้นสูงเกินกว่าร่างกาย หรือ ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายทนทานได้ ก็จะเกิดการบาดเจ็บขึ้น

2.2.2 สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ

Heinrich (1978 : 77) ได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ โดยในปี ค.ศ. 1920 เป็นแนวคิดเดิมของเขา สรุปได้ว่า สาเหตุของอุบัติเหตุเกิดจาก 3 สาเหตุ ได้แก่

1) สาเหตุที่เกิดจากคน (Human Causes) เช่น ความพลั้งเผลอ ความประมาท การทำงานที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

2) สาเหตุที่เกิดจากความผิดพลาดของเครื่องจักร (Mechanical Failure) เช่น เครื่องจักรที่ไม่มีเครื่องป้องกัน เกิดการชำรุดบกพร่อง รวมถึงการวางผังโรงงาน เป็นต้น

3) สาเหตุที่เกิดนอกเหนือการควบคุมของบุคคล (Acts of God) เช่น พายุ น้ำท่วม ฟ้าผ่า เป็นต้น

ส่วนแนวคิดใหม่นั้นเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1931 เขาได้สรุปสาเหตุของอุบัติเหตุเป็น 2 ประการคือ

1) การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Acts) ได้แก่

- 1.1) การทำงานไม่ถูกวิธี หรือ ไม่ถูกขั้นตอน
- 1.2) การมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง เช่น อุบัติเหตุเป็นเรื่องของเคราะห์กรรมแก้ไขป้องกันไม่ได้
- 1.3) ความไม่เอาใจใส่ในการทำงาน
- 1.4) ความประมาท พลังเพลอ เหม่อลอย
- 1.5) การมีนิสัยชอบเสี่ยง
- 1.6) การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน
- 1.7) การทำงานโดยไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment)
- 1.8) การแต่งกายไม่เหมาะสม
- 1.9) การถอดเครื่องกำบังส่วนอันตรายของเครื่องจักรออกด้วยความรู้สึกรำคาญ ทำงานไม่สะดวก หรือถอดออกเพื่อซ่อมแซมแล้วไม่ได้คืน
- 1.10) การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆไม่เหมาะกับงาน
- 1.11) การหยอกล้อกันระหว่างทำงาน
- 1.12) การทำงานโดยที่ร่างกายและจิตใจไม่พร้อมหรือทำงานผิดพลาด

2) สภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Conditions)

- 2.1) ส่วนที่เป็นอันตราย (ส่วนที่เคลื่อนไหว) ของเครื่องจักรไม่มีเครื่องกำบัง หรือ อุปกรณ์ป้องกันอันตราย
- 2.2) การวางผังโรงงานไม่ถูกต้อง
- 2.3) ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและสกปรกในการจัดเก็บวัสดุสิ่งของ
- 2.4) พื้นโรงงานขรุขระ เป็นหลุมบ่อ
- 2.5) สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่ถูกสุขอนามัย เช่น แสงสว่างไม่เพียงพอ เสียงดังเกินควร ความร้อนสูง ฝุ่นละออง ไรระเหยของสารเคมีที่เป็นพิษ
- 2.6) เครื่องจักรกล เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ชำรุดบกพร่อง ขาดการซ่อมแซม หรือขาดการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
- 2.7) ระบบไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ชำรุดบกพร่อง เป็นต้น

ณรงค์ ณ เชียงใหม่ และเอื้องฟ้า นันทวรรณนะ (2536 : 284) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุในการทำงาน โดยแบ่งออกเป็น 3 สาเหตุ ได้แก่

- 1) สาเหตุเกิดจากบุคคล
 - 1.1) การแต่งกายไม่เหมาะสม
 - 1.2) บุคคลที่มีทัศนคติไม่ดีต่อความปลอดภัย
 - 1.3) บุคคลมีอุปนิสัยไม่ดี สะเพร่า ขอบลอง
 - 1.4) ขาดประสบการณ์
 - 1.5) สภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะทำงาน
- 2) สาเหตุเกิดจากเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการทำงาน
 - 2.1) เครื่องมือชำรุด
 - 2.2) การใช้เครื่องมือผิดประเภท
 - 2.3) การใช้เครื่องจักรที่ไม่มีระบบป้องกันอันตราย
- 3) สาเหตุเกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน
 - 3.1) บริเวณภายนอกของโรงงาน
 - 3.2) การจราจรภายในโรงงาน
 - 3.3) ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในโรงงาน
 - 3.4) แสงสว่าง
 - 3.5) การระบายอากาศ
 - 3.6) เสียง

สุดาศิริ เสงพุลธนา และอัญชลี สันติกุล (2537 : 43) ได้กล่าวถึงสาเหตุของอันตรายที่เกิดจากการทำงานเกิดได้จาก 2 ทางด้วยกัน คือ

- 1) เกิดจากอุบัติเหตุ
- 2) เกิดจากโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน

คนส่วนมากจะรู้จักแต่อันตรายที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดโดยไม่มีใครคาดคิด ไม่มีใครรู้ล่วงหน้าหรือไม่ตั้งใจ ส่วนอันตรายที่เกิดจากโรคอันเนื่องมาจากการทำงานไม่ค่อยเป็นที่รู้จักกัน เนื่องจากสถิติการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานหาไม่ค่อยได้ จะหาได้ก็เพียงตัวอย่างบางโรงงานที่มีลูกจ้างเจ็บป่วยหมดทั้งโรงงาน การเจ็บป่วยด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับการทำงานนี้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องโรคซึ่งเกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับการทำงานลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ได้กำหนดโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือโรคที่เกิดจากการทำงานไว้ 22 ประการด้วยกัน ได้แก่ โรคเกิดจากสารหนู สารตะกั่ว แมงกานีส ฟอสฟอรัส หรือสารประกอบเป็นพิษของสารดังกล่าว โรคนิวโมโคนิโอซิส โรคผิวหนังเกิดจากการสัมผัสสารเนื่องจากการทำงาน โรคหรือการเจ็บป่วยอันเป็นผลจากความร้อน ความเย็น เสียง แสง ความสั่นสะเทือน ความเปลี่ยนแปลงของความกดดันของอากาศเนื่องจากการทำงาน

2.2.3 การสูญเสียเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุ

Hienrich (1978 : 82) ได้กล่าวถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเกิดอุบัติเหตุไว้ดังนี้

- 1) ค่าใช้จ่ายจากการเสียเวลาเมื่อคนงานบาดเจ็บ
- 2) ค่าใช้จ่ายจากการเสียเวลาเมื่อคนงานต้องไปช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ
- 3) ค่าใช้จ่ายจากการเสียเวลาเมื่อผู้ควบคุมงานต้องไปช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ สืบสวนหาสาเหตุและทำรายงานการเกิดอุบัติเหตุ จัดหาคนและฝึกอบรมผู้ที่จะมาทำงานแทนผู้บาดเจ็บ
- 4) ค่าใช้จ่ายจากการเสียเวลานำผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาลหรือรักษาตัวที่โรงพยาบาล
- 5) ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเครื่องจักร เครื่องมือ รวมถึงความเสียหายของวัตถุดิบ
- 6) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการผลิต ความผิดพลาดในการจัดส่งสินค้าไม่ทันเวลาหรือเสียค่าปรับ
- 7) ค่าใช้จ่ายจากการจ่ายเงินเดือนให้คนงานที่บาดเจ็บแต่ไม่ได้มาทำงาน
- 8) ค่าใช้จ่ายจากการสูญเสียผลประโยชน์เมื่อคนงานบาดเจ็บ ไม่สามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ และการที่เครื่องจักรไร้ค่า
- 9) ค่าใช้จ่ายจากผลที่ตามมาของการเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุ
- 10) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าไฟ ค่าเช่า เป็นต้น

กระจาง ทิวะสะศิริ (2527 : 54) แบ่งความสูญเสียจากการเกิดอุบัติเหตุออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1) คน (People) ซึ่งอาจเกิดการบาดเจ็บ ทูพพลภาพ พิกัดโดยสิ้นเชิง หรือตาย
- 2) ทรัพย์สิน (Properties) ความเสียหาย เช่น ดึงพัง ไฟไหม้ ระเบิด เป็นต้น
- 3) ผลผลิต (Production) อุบัติเหตุทำให้ผลผลิตตกต่ำเพราะงานหยุดชะงัก
- 4) กำไร (Profit) กำไรลดลงหรือขาดทุนจนอาจต้องล้มเลิกกิจการ

เฉลิมชัย ชัยกิตติกรณ์ (2533 : 58) ได้กล่าวถึง การสูญเสียจากอุบัติเหตุหรืออุบัติการณ์สามารถนำมาประเมินการสูญเสีย โดยคิดเป็นเงินค่าใช้จ่ายในการเกิดอุบัติเหตุ 2 ประเภท คือ

1) การสูญเสียที่คิดเป็นค่าใช้จ่ายได้โดยตรง (Direct Cost) การสูญเสียประเภทนี้สามารถคิดค่าใช้จ่ายออกมาเป็นตัวเงินได้ เป็นเงินที่นายจ้างต้องจ่ายจริง เงินที่ต้องจ่ายตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งนายจ้างจ่ายเงินสมทบให้กับกองทุนเงินทดแทนหรือใช้เป็นค่าใช้จ่ายในกรณีต่างๆ เช่น เงินทดแทน เงินค่ารักษาพยาบาล เงินฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน เงินค่าทำศพ เป็นต้น

2) การสูญเสียที่คิดเป็นค่าใช้จ่ายโดยทางอ้อม (Indirect Cost) การสูญเสียคิดเป็นค่าใช้จ่ายทางอ้อมหรือค่าใช้จ่ายซ่อนเร้น (Hidden Cost) ซึ่งคนส่วนใหญ่จะมองข้าม เช่น การสูญเสียเวลาที่ลูกจ้างบาดเจ็บ การหยุดงาน ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเครื่องจักร เสียขวัญกำลังใจของลูกจ้าง เป็นต้น

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์ (2544 : 17) ได้กล่าวว่าอุบัติเหตุทำให้เกิดการสูญเสียดังต่อไปนี้

- 1) การบาดเจ็บ พิการ หรือตาย
- 2) ทรัพย์สินเสียหาย
- 3) ผลผลิตตกต่ำ หรือไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
- 4) เสียเวลา
- 5) ความเสื่อมทางด้านขวัญและกำลังใจ
- 6) ภาพพจน์องค์กรเสียหาย

2.2.4 ความหมายของความปลอดภัย

Anderson (1989 : 102) กล่าวว่า ความปลอดภัย เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดระหว่างบุคคลและอันตราย โดยใช้หลักพื้นฐานในการป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น การบาดเจ็บ หรือโรคจากการประกอบอาชีพ

ชัยยุทธ ขวตินิธิกุล (2534 : 1) กล่าวว่า ความปลอดภัย หมายถึง สภาวะการปราศจากภัย หรือพ้นจากภัยอันตรายจากการบาดเจ็บ การเสี่ยงภัย การสูญเสีย โดยเฉพาะ อุบัติเหตุจากการทำงานซึ่งเกิดจาก สาเหตุและสาเหตุโดยตรง จึงจำเป็นต้องมีการป้องกันอุบัติเหตุเหล่านั้น

ไพจิตร บุญยานุเคราะห์ (2534 : 50) ให้ความหมายว่า ความปลอดภัย คือ สภาพที่ไม่มีภัยหรืออันตราย ไม่เสี่ยงต่อสภาพที่ก่อการเกิดอุบัติเหตุ หรือไม่ก่อให้เกิดสิ่งหนึ่งสิ่งใด ได้แก่ การบาดเจ็บ พิการ หรือ ตาย การเจ็บป่วยหรือเป็นโรค และทรัพย์สินเสียหาย

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์ (2544 : 19) กล่าวว่า ความปลอดภัย หมายถึง การปราศจากภัย รวมถึงการปราศจากอันตรายที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นด้วย

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความปลอดภัย หมายถึง สภาวะการอันปราศจากอันตราย การบาดเจ็บ พิการ ตาย เกิดโรคจากการทำงาน และทรัพย์สินเสียหาย

ดังนั้นความหมายของพฤติกรรมความปลอดภัย จึงหมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคล เพื่อให้อยู่ในสภาวะที่ปราศจากอันตราย การบาดเจ็บ พิการ ตาย เกิดโรคจากการทำงาน และทรัพย์สินเสียหาย เช่น การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของหน่วยงาน เป็นต้น

2.2.5 หลักการป้องกันการสูญเสีย

การเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงาน เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอย่างเห็นได้ชัดดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบบริหารความปลอดภัย (Safety Management) ซึ่งเน้นหนักในเรื่องนโยบาย การจัดการ การวางแผน และการควบคุม ให้มีความสัมพันธ์กับต้นทุนการผลิตมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมาย และการประเมินผลได้อย่างชัดเจนใน

การบริหารงานด้านความปลอดภัยในการที่จะลดอุบัติเหตุ และการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการร่วมมือประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ คือ ฝ่ายนายจ้างหรือเจ้าของกิจการ ฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายลูกจ้าง หากทำเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้ว งานด้านความปลอดภัยจะไม่สัมฤทธิ์ผล

International Labor Office (1983 : 83) ได้เสนอถึงการป้องกันอุบัติเหตุไว้หลายวิธีดังนี้

- 1) การออกกฎระเบียบข้อบังคับในการทำงาน(Regulation) โดยผู้มีอำนาจเป็นผู้บัญญัติเกี่ยวกับ สภาพการทำงาน การออกแบบสถานที่งาน การก่อสร้าง การซ่อมบำรุง การทดสอบ และการใช้เครื่องมือ รวมถึงหน้าที่ของแต่ละคน
- 2) การกำหนดมาตรฐาน(Standardization) กำหนดมาตรฐานของโครงสร้างเครื่องจักรกล และขั้นตอนการปฏิบัติงานต่างๆ ที่สอดคล้องกับคุณสมบัติทางความแข็งแรงของวัสดุการปฏิบัติที่ปลอดภัยถูกสุขอนามัยและการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
- 3) การกำหนดการตรวจสอบ(Inspection) เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานของคณงาน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎโรงงานและมาตรฐานที่ตั้งไว้
- 4) การศึกษาวิจัยทางเทคนิค(Technical Research) เป็นการศึกษาวิจัยคุณสมบัติของวัสดุต่างๆ โครงสร้างการใช้งานของเครื่องจักรต่างๆ วิธีการปฏิบัติงานและการออกแบบชิ้นส่วนเครื่องจักรกลต่างๆ ที่มีผลต่อความปลอดภัยของคณงาน
- 5) การศึกษาทางการแพทย์(Medical Research) เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับร่างกายคณงาน และความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของร่างกายในการทำงาน เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการออกแบบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน
- 6) การศึกษาทางจิตวิทยา(Psychological Research) เป็นการศึกษาหาต้นเหตุและความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจคณงานกับการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน
- 7) การศึกษาทางสถิติ(Statistical Research) เป็นการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลและวิจัยหาแนวโน้มของการเกิดอุบัติเหตุ และจุดที่มีการเกิดอุบัติเหตุได้มากที่สุด เพื่อทราบสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดอุบัติเหตุในแบบต่างๆ
- 8) การให้การศึกษา(Education) โดยการสอนวิชาวิศวกรรมความปลอดภัยในสถานศึกษา และในโรงงานอุตสาหกรรม
- 9) การฝึกอบรม(Training) โดยการอบรมคณงานทุกคนที่เข้ารับหน้าที่ เพื่อให้มีการทำงาน ที่ปลอดภัย
- 10) การเชิญชวนชักนำให้ปฏิบัติตาม(Persuasion) ด้วยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อสร้างความเคยชิน และนิสัยการทำงานที่ดีแก่คณงานทั่วไปที่อ่านหรือพบเห็น สื่อประชาสัมพันธ์เหล่านั้นเป็นประจำอยู่ทุกวัน

11) การประกันภัย(Insurance) ใช้การให้รางวัลชมเชยแก่คนงานที่ทำงานดีเด่น มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นน้อยที่สุด

12) การตรวจสอบให้ปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ(Safety Measures within the Individual Undertaking)

ซึ่งทั้ง 12 ประการนี้จะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะรัฐบาล ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค นักฟิสิกส์ นักสถิติ ครู และที่สำคัญคือ ฝ่ายนายจ้างและตัวลูกจ้างเอง

นอกจากนี้ ชัยสวัสดิ์ เทียนวิบูลย์ (2535 : 14) ที่ได้กล่าวว่า สาเหตุของอุบัติเหตุเกิดจาก บุคคล เครื่องจักรอุปกรณ์ในการทำงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนั้นในการป้องกันอุบัติเหตุ จึงควรระมัดระวังในสามส่วนดังกล่าวนี้

- 1) การจัดระบบทางวิศวกรรมความปลอดภัย หมายถึง การใช้ความรู้ในทางวิศวกรรมในการออกแบบเครื่องจักรอุปกรณ์ให้มีสภาพการใช้งานอย่างปลอดภัยที่สุด
- 2) การให้ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ หมายถึง การให้การศึกษา หรือ การฝึกอบรมพนักงานทุกระดับให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุ และวิธีการป้องกันอุบัติเหตุ รวมถึงวิธีการทำงานให้เกิดความปลอดภัยสูงสุด ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีการอบรมในห้องเรียนเสมอไป การใช้สื่อต่างๆ จะมีส่วนอย่างมากกับการให้ความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ จากการวิจัยปรากฏว่า การได้รับความรู้ จะได้จากแหล่งต่างๆที่ทำให้เกิดการรับรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ การมองเห็น 80% , การฟัง 14 % , การสัมผัส 2 % , การได้รับรส 2 % และการได้ยั 2%
- 3) การวางระเบียบการควบคุมดูแลสภาพและการใช้เครื่องจักร หมายถึง การกำหนดวิธีการทำงานอย่างปลอดภัย โดยระเบียบดังกล่าวต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษ

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2544 : 119-120) ได้กล่าวถึงเรื่อง การบริหารเพื่อควบคุมความสูญเสีย (Loss Control Management) ซึ่งเป็นเทคนิคใหม่สำหรับการบริหารงานอุตสาหกรรมหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าหรือบริการ โดยการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในโรงงานหรือที่ทำงาน และวางมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุอย่างชัดเจน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติและควบคุมเพื่อหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งมีผลต่อการเพิ่มต้นทุนการผลิตโดยตรง โดยพิจารณาใน 2 ประเด็นสำคัญ คือ

(1) แนวทางการวิเคราะห์เพื่อควบคุมความสูญเสีย (Loss-control Analysis)

ผู้บริหารที่ต้องการควบคุมความสูญเสีย ต้องประเมินมาตรการในการควบคุมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และนำข้อมูลด้านต่างๆ มาวิเคราะห์เพื่อแก้ไข ดังนี้

- 1) การจัดองค์การบริหารของบริษัท

- นโยบายด้านความปลอดภัย
 - โครงสร้างขององค์กร / ความต่อเนื่องของระบบงาน
 - การให้ความสำคัญของผู้บริหาร
 - ระบบการกระจายความรับผิดชอบของงานความปลอดภัย
 - ลักษณะของโครงสร้างงานความปลอดภัย
 - กฎ ระเบียบ วิธีการทำงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่
- 2) หน้าที่รับผิดชอบต่องานความปลอดภัย
- การมอบหมายความรับผิดชอบ ผู้รับผิดชอบงานความปลอดภัย
 - วิธีการ/เทคนิคที่ใช้กำหนดความรับผิดชอบ
- 3) ระบบที่ใช้ในการระบุปัญหาหรือตรวจหาจุดที่อันตราย
- การตรวจสอบสภาพการทำงานอย่างสม่ำเสมอ
 - การใช้วิธีการ/ เทคนิคในการตรวจหาจุดที่อันตราย
 - มาตรการในการติดตั้งและใช้เครื่องจักรใหม่ วัสดุอุปกรณ์ใหม่
 - ความรับผิดชอบของระบบการจัดซื้อต่องานความปลอดภัย
 - การกำหนดระยะเวลาทำงานในการตรวจสอบ/ ติดตามผล
 - การกำหนดงาน / พื้นที่ในการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน
 - มาตรการความปลอดภัยในการควบคุมงานพิเศษ
- 4) การคัดเลือกและการบรรจุคนงานเข้าทำงาน
- ข้อมูลของคนงานที่ต้องการทราบจากใบสมัคร
 - ขั้นตอนการคัดเลือกและการสัมภาษณ์คนงาน
 - การตรวจสอบประวัติของคนงานและการค้าประกันคนงาน
 - ผู้ที่มีอำนาจเด็ดขาดในการอนุมัติการว่าจ้าง
 - ระบบการตรวจร่างกายก่อนรับเข้าทำงาน
 - ขั้นตอนการทดสอบความรู้ความสามารถ
 - การนำระบบการวิเคราะห์งานมาใช้ใน
 - การพิจารณาคัดเลือกคนงาน
- 5) การฝึกอบรมและแนะนำงาน
- การจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงาน
 - วิธีการฝึกอบรมคนงาน
 - หลักเกณฑ์การฝึกอบรมเมื่อมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งงาน
 - วิธีการฝึกอบรมและพัฒนาผู้ควบคุมงาน
 - ระบบการประเมินผลหลังการฝึกอบรม

6) การจูงใจ

- กิจกรรมต่างๆ ที่ใช้จูงใจในการทำงาน
- การกำหนดกิจกรรมพิเศษที่ต้องมีการรณรงค์

7) การบันทึกอุบัติเหตุและการวิเคราะห์งาน

- การเก็บบันทึกสถิติอุบัติเหตุ
- วิธีมาตรฐานในการบันทึกอัตราความถี่และความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ
- การกำหนดหลักเกณฑ์ในการบันทึกและผู้ใช้สถิติ
- การเลือกใช้วิธีวิเคราะห์และเก็บสถิติ
- การกำหนดขั้นตอนในการสอบสวนอุบัติเหตุ

8) โครงการด้านการแพทย์และสาธารณสุข

- การจัดหาอุปกรณ์สนับสนุนด้านการพยาบาล/ การจัดทำคู่มือ
- การจัดโครงการป้องกันโรคจากการทำงาน/ การจัดอบรม

(2) การประเมินผลโครงการความปลอดภัย (Safety Program Appraisal) การประเมินผลโครงการความปลอดภัยสำหรับแผนกงานต่างๆในโรงงานอุตสาหกรรม หรือสำหรับโรงงานต่างๆ ในเครือบริษัทเดียวกัน มีองค์ประกอบของการพิจารณาและประเมินผลดังนี้

1) เป้าหมายของโครงการ

- วัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัย
- ความก้าวหน้าของการดำเนินการให้ได้ตามวัตถุประสงค์

2) ความก้าวหน้าในด้านการพัฒนาความรู้และวิธีการทำงาน

3) การตรวจสอบด้านความปลอดภัย

- กำหนดบริเวณ/สิ่งที่ต้องทำการตรวจสอบ
- ประสิทธิภาพของระบบและผลของการตรวจสอบ
- การตรวจสอบในเชิงของการซ่อมบำรุงรักษาในเชิงป้องกัน

4) ระเบียบการทำงาน เช่น ข้อบังคับ, ระบบการอนุญาตให้ปฏิบัติงาน

5) ประสพการณ์

- ในหน้าที่ของงาน (ON-THE-JOB)
- นอกหน้าที่ของงาน (OFF-THE-JOB)
- สรุปการบาดเจ็บ

6) การสอบสวน

7) ค่าใช้จ่าย

8) กิจกรรมภายนอกบริษัท

9) การบริหารโรงงาน

10) ข้อเสนอแนะที่มีการตอบรับเข้ามา

2.2.6 แนวคิดในการป้องกันอุบัติเหตุเพื่อเพิ่มผลผลิต

ทำนุ วะสินนท์ (2530 : 20) กล่าวว่า รูปแบบของการเพิ่มผลผลิตแรงงาน เมื่อมีการจัดการให้มีการป้องกันอุบัติเหตุและสภาพการทำงานที่ดีในหน่วยงานนั้น สามารถจะช่วยให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. ลดอุปสรรคที่จะทำให้ผลผลิตตกต่ำลง ซึ่งได้แก่
 - 1.1 โรคจากการทำงาน
 - 1.2 อุบัติเหตุจากการทำงาน
 - 1.3 การเจ็บป่วยของพนักงาน
2. เพิ่มพูนเงื่อนไขที่จะส่งเสริมผลผลิตของหน่วยงานให้สูงขึ้น
 - 2.1 สุขภาพ อนามัยของพนักงาน
 - 2.2 ความสามารถในการทำงานของพนักงาน
 - 2.3 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบบริหารความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ความหมายของระบบความปลอดภัย

Johnson (1980 : 152) กล่าวว่า ระบบความปลอดภัยคือ การวิเคราะห์ความปลอดภัยอย่างชำนาญและซับซ้อน เพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบระบบทางวิศวกรรม

Stranks (1994 : 112) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการรวมกันเป็นหนึ่งเดียวของคน เครื่องจักร และวัตถุดิบ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อเตรียมให้สภาพการทำงานนั้นปลอดภัยที่สุด

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ระบบความปลอดภัย หมายถึง การวิเคราะห์ความปลอดภัย โดยการรวมกันเป็นหนึ่งเดียวของคน เครื่องจักร และวัตถุดิบ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดกระบวนการที่มีรูปแบบอันจะนำไปสู่การทำงานที่ปลอดภัย

2.3.2 องค์ประกอบของระบบความปลอดภัย

Handley (1969 : 48) กล่าวว่า ระบบความปลอดภัยในการทำงาน จะประกอบด้วย

- 1) การจัดวางลักษณะทางกายภาพของคนงาน (Physical Layout)
- 2) การจัดลำดับการทำงานให้ประสบความสำเร็จ
- 3) การให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานกับเครื่องจักร
- 4) คำสั่งถึงการเตือนภัยและการแจ้งประกาศเกี่ยวกับความปลอดภัย
- 5) การแนะนำวิธีการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในแต่ละกระบวนการทำงาน

6) การเตรียมมาตรการการทำงานให้ปลอดภัย

วิทยา อยู่สุข (2537 : 85) กล่าวถึง ระบบว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานว่า มีองค์ประกอบดังนี้

- 1) นโยบาย
- 2) การจัดองค์การ
- 3) บุคลากร
- 4) การจัดการด้านสารเคมี
- 5) การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ
- 6) การควบคุมด้านวิศวกรรม
- 7) การบริหารจัดการเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกัน
- 8) การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการ
- 9) ผู้รับเหมา
- 10) การบริหารทางอาชีพเวชศาสตร์และการแพทย์
- 11) การเก็บรวบรวมและบันทึกรายงาน
- 12) การจัดสวัสดิการด้านสุขอนามัย
- 13) การจัดเตรียมเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉิน
- 14) การวิจัยและพัฒนา

2.3.3 หลักการของระบบความปลอดภัย

Ridley (1991 : 72) ได้กล่าวว่า สิ่งที่เป็นในการศึกษาระบบความปลอดภัยคือ ความรู้เพื่อการทำงานในระบบความปลอดภัยและการวิเคราะห์งานความปลอดภัย

เทคนิคระบบความปลอดภัยเริ่มต้นจากอุตสาหกรรมการบินและนำมาประยุกต์เพื่อลดความผิดพลาดของเครื่องจักรและการออกแบบ โดยต้องวิเคราะห์ความสมบูรณ์ของระบบก่อนที่จะเกิดความเสียหาย และมีการประมาณความสูญเสียจากความเสียหาย เพื่อจะควบคุมได้ ซึ่งหลักการของระบบความปลอดภัยสร้างขึ้นจากการเตรียมวางแผนและออกแบบการจัดองค์การเพื่อรักษาทรัพยากรให้สัมพันธ์กับระบบ โดยการที่จะนำระบบความปลอดภัยในการทำงานมาใช้ นั้น มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงดังนี้ คือ

- 1) การออกแบบความปลอดภัย
- 2) การติดตั้งระบบความปลอดภัย
- 3) อาคารและเครื่องมือที่ปลอดภัย
- 4) อุปกรณ์และเครื่องใช้ที่ปลอดภัย
- 5) การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างปลอดภัย

- 6) การวางแผนการซ่อมบำรุงอย่างมีประสิทธิภาพ
- 7) สภาพการทำงานที่เหมาะสมในด้านแสง , ความร้อน และการระบายอากาศ
- 8) พนักงานได้รับการฝึกฝนและมีความสามารถ
- 9) การนิเทศงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 10) การปฏิบัติตามกฎและนโยบายความปลอดภัย
- 11) มีอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย
- 12) การใช้อุปกรณ์ป้องกันและเสื้อผ้าที่เหมาะสม
- 13) การให้พนักงานทุกระดับ เห็นความสำคัญของวิธีการทำงานที่ปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง
- 14) ทบทวนการใช้ระบบอย่างสม่ำเสมอ
- 15) มีการตรวจสอบโดยคณะกรรมการความปลอดภัย

กระจ่าง ทิวะสะศิริ (2527 : 58) ได้กล่าวถึงการสร้างระบบความปลอดภัยนั้นจะต้องปรับปรุงสิ่งต่างๆเหล่านี้คือ

- 1) Fundamental of Occupational Safety and Health การสอนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนมีความรู้พื้นฐานในการสร้างความปลอดภัยและสุขภาพที่ดีได้และจัดทำนโยบายในเรื่องนี้ให้เด่นชัด
- 2) Safety Training Method ปรับปรุงระบบการอบรมเรื่องความปลอดภัย ด้วยการหาความจำเป็น (Training Needs) ในการฝึกอบรมอย่างถูกวิธีและได้ผล
- 3) Safety Management Technique ปรับปรุงระบบบริหารความปลอดภัย โดยถือเรื่อง “Effective Communication” การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญที่สุด

วิทยา อยู่สุข (2537 : 35) ได้กล่าวถึงการทำงานด้านความปลอดภัย โดยเฉพาะเกี่ยวกับโครงการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานนั้น มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการด้วยกัน คือ เพื่อจัดสถานที่ทำงานให้ปลอดภัย และเพื่อจัดระบบการทำงานให้ปลอดภัย การที่จะให้บรรลุถึงความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ นั้น ประกอบด้วยหลักการ 13 ประการ ได้แก่

- 1) การออกแบบโรงงานหรือเครื่องจักรที่ปลอดภัย
- 2) การเลือกสถานที่ตั้งหรือปลูกสร้างโรงงานที่เหมาะสม จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และภูมิประเทศ ความปลอดภัยของโรงงาน และผู้ปฏิบัติงานด้วย
- 3) การวางแผนติดตั้งเครื่องจักรที่ปลอดภัย
- 4) การเลือกเครื่องมือ อุปกรณ์ประกอบการทำงานได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย
- 5) กำหนดการเกี่ยวกับการบำรุงรักษาโรงงาน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 6) ควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีที่สุด เช่น มีการระบายอากาศที่ดี แสงสว่างเหมาะสม สภาพความร้อนปกติ เสียงไม่ดังเกินไป เป็นต้น

7) มีระบบการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานก่อนเข้าทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้บุคลากรที่ดีมีประสิทธิภาพในการทำงาน

8) ให้จัดระบบความปลอดภัยในโรงงานขึ้น สร้างนโยบายด้านความปลอดภัย และกฎระเบียบในการทำงาน

9) วางแนวทางในการส่งเสริมความก้าวหน้าของผู้ปฏิบัติงาน ป้องกันการย้ายงานและการเปลี่ยนงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถ

10) การบริหารหรือการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

11) เลือกใช้วิธีการที่ตีปลอดภัยที่สุดให้ผู้ปฏิบัติงาน เมื่อแน่นอนแล้วก็จัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติงานให้

12) มีการทบทวนวิธีการทำงานเป็นประจำ

13) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Johnson (1980 : 102) กล่าวถึงอุปสรรคในการสร้างระบบความปลอดภัย เพื่อนำไปปฏิบัติในโรงงานอุตสาหกรรมว่ามี 2 ประการคือ

1) โครงการด้านระบบความปลอดภัยไม่มีความต่อเนื่องจากการแบ่งงบประมาณออกเป็นโครงการย่อย ซึ่งเป็นการยากที่จะทำให้ไปสู่จุดหมายเดียวกันได้

2) ระบบความปลอดภัยต้องการผลลัพธ์ ในการทำลายความหายนะให้เกิดขึ้นน้อยเท่าที่จะน้อยได้

นอกจากนี้ เขายังได้กล่าวถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้น เมื่อนำระบบความปลอดภัยมาใช้ในองค์กร ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเมื่อนำระบบความปลอดภัยมาใช้ในองค์กร

	สิ่งที่ทำอยู่ในปัจจุบัน	ระบบความปลอดภัย
วิธีการปฏิบัติงาน	ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตามที่เป็นในระบบ	ออกแบบระบบเพื่อปรับทิศทางให้ตรงกับภารกิจที่ต้องปฏิบัติ
คณะผู้ร่วมงานความปลอดภัย	มีการจัดการในรายละเอียดหลายขั้นตอน	มีการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์งานอย่างเฉพาะเจาะจง
คณะผู้ร่วมงานอื่นๆ	ความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยไม่ชัดเจนหรือบางครั้งไม่มีเลย	วิเคราะห์คุณภาพเพื่อแยกแยะหน้าที่อย่างชัดเจน
วิธีวิเคราะห์ความปลอดภัย	ให้ความหมายเน้นที่มาตรฐาน เริ่มต้นที่เนื้อหา เช่น หนังสือ คู่มือ	แยกแยะงบประมาณในการวิเคราะห์มาตรฐานอย่างเฉพาะเจาะจง เริ่มต้นที่วิธีการ : วิเคราะห์ระบบความปลอดภัย ปัจจัยด้านมนุษย์เตรียมอุปกรณ์ป้องกัน

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

	สิ่งที่ทำอยู่ในปัจจุบัน	ระบบความปลอดภัย
การออกแบบ	ไม่ชัดเจน	เน้นวงจรการทำงาน สร้างเกณฑ์ที่เหมาะสมในการทำงาน
การประกันคุณภาพ	เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ	เน้นอยู่เสมอ
การทบทวน	ทบทวนก่อนที่จะนำแผนการปฏิบัติไปใช้	เริ่มต้นที่การกำหนดเป้าหมายในการทบทวนและเปลี่ยนแปลงเป้าหมายไปตามสถานการณ์
กระบวนการ	การวิเคราะห์ความปลอดภัยของงานจะทำเมื่อได้เริ่มทำงานไปแล้ว	เตรียมการออกแบบและพัฒนาและเน้นในส่วนที่สำคัญ
การฝึกอบรม	ฝึกอบรมโดยการสอนงาน	พัฒนาเป้าหมายเสมอ
แรงจูงใจ	ประชุม ตั้งคณะกรรมการเผยแพร่	ให้ทุกระดับได้มีส่วนร่วม
การซ่อมบำรุง	เตรียมการป้องกัน	ออกแบบการซ่อมบำรุง
การตรวจสอบ	ตรวจสอบและควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด วางแผนการตรวจตราความปลอดภัย	ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบ โดยการพัฒนาการออกแบบวิธีการทำงานและตารางการทำงาน

ที่มา : Johnson (1980 : 104)

2.3.4 ความสำคัญของการเสริมสร้างระบบความปลอดภัยในการทำงาน

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์ (2544 : 13) ได้กล่าวว่า ความปลอดภัยในการทำงานถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการ เพราะการเกิดอุบัติเหตุขึ้นแต่ละครั้งจะหมายถึงความสูญเสียต่างๆดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น การลงทุนเพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุจึงเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งเป็นการลดต้นทุนในการผลิตวิธีหนึ่ง การดำเนินการให้สภาพการทำงานของคนงานในโรงงานมีความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้บริหารในปัจจุบันที่ไม่ควรมองข้าม เพราะการทำงานอย่างปลอดภัยนอกจากจะเป็นการป้องกันอุบัติเหตุในตัวแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1) ผลผลิตเพิ่มขึ้น การทำงานอย่างปลอดภัยในโรงงานโดยสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ เครื่องจักรมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายเพียงพอ จะทำให้คนงานมีขวัญและกำลังใจในการทำงานสูงกว่าสภาพการทำงานที่มีอันตรายหรือเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ เพราะคนงานมีความรู้สึกปลอดภัย ความหวาดกลัวหรือความวิตกกังวลก็ลดลง จึงมีความมั่นใจในการทำงานได้เต็มที่และรวดเร็วยิ่งขึ้น ผลผลิตรวมของโรงงานจึงเพิ่มขึ้นด้วย

2) ต้นทุนการผลิตลดลง เมื่อสถิติการเกิดอุบัติเหตุของโรงงานลดลง ความสูญเสียหรือค่าใช้จ่ายที่เนื่องมาจากพนักงานขาดงาน เสียเงินค่ารักษาพยาบาล การจ่ายเงินค่าทดแทนเป็นต้น

ค่าใช้จ่ายต่างๆเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการผลิตทั้งหมดหากเกิดอุบัติเหตุขึ้น เมื่อสภาพการทำงานมีความปลอดภัย ไม่มีการเกิดอุบัติเหตุ โรงงานไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนนี้ ต้นทุนในการผลิตจึงลดลงได้

3) กำไรมากขึ้น การทำงานอย่างปลอดภัยทำให้ผลผลิตสูงขึ้น และต้นทุนการผลิตต่ำลงแล้ว โอกาสที่สินค้าของโรงงานจะแข่งขันด้านราคาในท้องตลาดก็สูงขึ้นด้วย เป็นเหตุให้โรงงานได้กำไรมากขึ้น

4) สงวนทรัพยากรมนุษย์แก่ประเทศชาติ การเกิดอุบัติเหตุทุกครั้งมักทำให้คนงานบาดเจ็บ บางครั้งร้ายแรงถึงขั้นพิการ ทูพพลภาพ หรือตาย เป็นผลให้ประเทศชาติต้องสูญเสียทรัพยากรที่สำคัญไป โดยเฉพาะเมื่อผู้บาดเจ็บล้มตายนั้นเป็นแรงงานที่มีฝีมือมีความชำนาญงานจากการฝึกฝนเรียนรู้มาเป็นเวลานาน การสูญเสียเขาเหล่านั้นจึงเป็นที่น่าเสียดายยิ่งนัก นอกจากนั้นความพิการหรือทุพพลภาพยังเป็นภาระของญาติพี่น้องและสังคมอีกด้วย การทำให้สภาพการทำงานมีความปลอดภัยจึงเป็นการสงวนไว้ซึ่งทรัพยากรที่สำคัญของชาติ

5) เป็นปัจจัยในการจูงใจ ความปลอดภัยในการดำรงชีวิตและการทำงานเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow Motivation Theory) การจัดสภาพการทำงานให้ปลอดภัย จึงเป็นเครื่องมือในการบริหารงานอย่างหนึ่ง เป็นการจูงใจให้คนอยากทำงานมากขึ้น

2.3.5 ปัจจัยที่ช่วยให้กิจกรรมความปลอดภัยมีประสิทธิภาพ

ณัฐวัตร มนต์เทวีญ (2533 : 23) กล่าวว่า การที่จะดำเนินงานด้านความปลอดภัยบรรลุผลสำเร็จจะต้องอาศัยกิจกรรมที่ช่วยให้กิจกรรมความปลอดภัยมีประสิทธิภาพดังนี้

1) ผู้บริหารระดับสูงให้ความสนใจอย่างจริงจัง เป็นผู้นำ สละเวลา งบประมาณ และแสดงออกให้พนักงานทราบถึงเจตนาว่าสนใจและให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยไม่น้อยกว่างานอื่น

2) กำหนดนโยบายไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบทั่วกัน มีคู่มือความปลอดภัยในการทำงานและกฎระเบียบแห่งความปลอดภัย

3) มีการตั้งเป้าหมายความปลอดภัยและการติดตามผล ในระดับพนักงาน ระดับผู้บังคับบัญชาขึ้นไป โดยจัดทำทุกปี และกำหนดให้มีการประเมินผลงานประจำปีเพื่อเป็นการบังคับให้มีการเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความปลอดภัยเป็นอย่างดี

4) การประเมินผลงานประจำปี กำหนดให้มีการให้คะแนนความปลอดภัย เป็นส่วนสำคัญของพนักงานทุกระดับ ซึ่งจะมีผลต่ออนาคตของพนักงานด้วย

5) มีคณะกรรมการความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดเป้าหมาย กิจกรรมการประสานงาน มีการกระจายความรับผิดชอบให้คณะทำงาน และติดตามประเมินผลงาน เป็นต้น

6) กำหนดหน้าที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัย โดยเฉพาะและสอดคล้องไว้ในหน้าที่ปฏิบัติเป็นงานประจำด้วย

7) กำหนดให้มีหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่ทำหน้าที่นี้โดยตรงรวมทั้งการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบและอำนาจไว้ชัดเจน

8) กิจกรรมต่างๆที่ทำนั้นมีเป้าหมายสำคัญที่จะทำให้พนักงานมีจิตสำนึก ในเรื่องความปลอดภัยของตนเอง ทั้งในเวลาทำงานและนอกเวลาทำงาน พยายามหลีกเลี่ยงการบังคับและการลงโทษ เว้นแต่กรณีฝ่าฝืนกฎระเบียบความปลอดภัยที่ร้ายแรง

9) จัดให้มีการฝึกอบรมในเรื่องความปลอดภัยทุกระดับ ตั้งแต่วันแรกที่เข้าทำงานในหลักสูตรปฐมนิเทศ และอบรมความปลอดภัยในงาน ตลอดจนส่งเข้ารับการอบรมภายนอก

10) มีการชักจูงพนักงานด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น

- แจกรางวัลและจัดงานเลี้ยงเมื่อไม่มีอุบัติเหตุที่เสียเวลาทำงาน
- ออกเอกสารความปลอดภัยเป็นระยะๆ
- มีโปสเตอร์คำขวัญจูงใจ
- การประกวดความปลอดภัย

11) มีการกระจายงานปลอดภัย ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ลูกจ้างผู้ปฏิบัติงาน หัวหน้างาน คณะกรรมการความปลอดภัยและผู้อำนวยการเฉพาะเรื่อง

2.3.6 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (2543) ได้มอบให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) กำหนดอนุกรมมาตรฐานระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยความปลอดภัย ได้แก่ มอก.18000 เป็นแนวทางให้หน่วยงานต่าง ๆ นำไปใช้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานเพื่อเป็นภาพลักษณ์ที่ดี และเพื่อเป็นการส่งเสริมประสิทธิภาพในการทำงาน ป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดต่อผู้ปฏิบัติงาน เพื่อนร่วมงาน หรือต่อชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ประเทศไทยโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้จัดทำอนุกรมมาตรฐาน มอก.18000 โดยมีเหตุผลที่ประเทศไทยต้องเตรียมรับ ISO 18000 ดังนี้

1) การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ส่วนใหญ่ยังไม่เป็นระบบ โดยสถิติของโรคและอุบัติเหตุจากการทำงานมีแนวโน้มสูงขึ้น

2) โรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยีต่างประเทศเข้ามาใช้

3) นโยบายรัฐบาลได้กำหนดไว้ชัดเจน คือ ต้องการลดอุบัติเหตุลงจาก 44/1000 เหลือ 26/1000 ภายในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (2540-2544)

4) ทั่วโลกตื่นตัวในอนุกรมมาตรฐาน ISO 9000, ISO 14000 และเริ่มพิจารณา ISO 18000 ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปและเอเชียบางประเทศกำลังดำเนินการอยู่

5) ในอนาคต หากไม่มีการเตรียมพร้อมเมื่อมีการประกาศใช้ ISO 18000 ประเทศไทยเรา จะไม่สามารถรองรับได้ทัน เช่นเดียวกับ ISO 9000 และ ISO 14000

6) หาก ISO 18000 มีผลทางปฏิบัติ ประเทศคู่ค้าในยุโรป อเมริกา หรือประเทศอื่น จะไม่ซื้อสินค้าจากโรงงานที่ไม่มีมาตรฐานระบบจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

อนุกรมมาตรฐาน มอก.18000 นี้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จัดทำโดยยึดตามแนวทาง BS 8800 : 1996 Guide to occupational health and safety (OH&S) management systems ซึ่งคาดว่า การดำเนินการตามอนุกรมมาตรฐาน มอก.18000 เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยมาก เช่น ลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดี ต่อองค์กรเป็นใบเบิกทางไปสู่ตลาดโลก ลดต้นทุนในการผลิตเสียเบียดกันน้อยลง และได้ระบบการจัดการบริหารงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ดี แนวทางของอนุกรมมาตรฐาน มอก.18000 แบ่งออกเป็น 2 เล่ม ดังนี้

1) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย : ข้อกำหนดตามมาตรฐานเลขที่ มอก.18000-2540 (Occupational health and safety management system : Specification)

2) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย : ข้อเสนอแนะด้านเทคนิคและวิธีการนำไปปฏิบัติ ตามมาตรฐานเลขที่ มอก.18001-2541 (Occupational health and safety management system : guide to technical and implementation)

วัตถุประสงค์ของมาตรฐาน กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการดำเนินการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยขององค์กรในด้านต่าง ๆ คือ

- 1) ลดความเสี่ยงต่ออันตรายและอุบัติเหตุต่าง ๆ ของพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง
- 2) ปรับปรุงการดำเนินงานของธุรกิจให้เกิดความปลอดภัย
- 3) ช่วยสร้างภาพพจน์ความรับผิดชอบขององค์กรต่อพนักงานภายในองค์กร ต่อองค์กรและต่อสังคม

ขั้นตอนในการจัดทำระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

1) การทบทวนสถานะเริ่มต้น องค์กรจะต้องพิจารณาทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่มีอยู่ เพื่อทราบสถานะภาพปัจจุบันขององค์กร โดยมีวัตถุประสงค์ในการ กำหนดขอบเขตของการนำเอาระบบการจัดการ ไปใช้ และเพื่อใช้ในการวัดผลความก้าวหน้า

2) เป้าหมายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรจะต้องกำหนดนโยบายและจัดทำเป็นเอกสารพร้อมทั้งลงนามเพื่อแสดงเจตจำนงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขึ้น แล้วมอบหมายให้มีการดำเนินการตามนโยบายที่วางไว้ พร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในกาดำเนินการ ต้องให้พนักงานทุกคนทุกระดับเข้าใจนโยบาย ได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมและมีความสามารถที่จะปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมทั้งส่งเสริมให้เข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดการ

3) การวางแผน มีการชี้บ่งอันตรายและประเมินความเสี่ยง รวมทั้งชี้บ่งข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อใช้ในการจัดทำแผนงานควบคุมความเสี่ยงและวัดผลและการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรได้ถูกต้องทั้งด้านงบประมาณและด้านบุคคล

4) การนำไปใช้และการปฏิบัติ องค์กรต้องนำแผนงานที่กำหนดไว้มาปฏิบัติ มีผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จัดให้มีการฝึกอบรมบุคคลกรเพื่อให้มีความรู้และความสามารถที่เหมาะสมและจำเป็น จัดทำและควบคุมเอกสารให้มีความทันสมัย มีการประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนในองค์กรตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกัน ให้ความสำคัญและร่วมมือกันนำไปใช้ปฏิบัติ ควบคุมการปฏิบัติให้มั่นใจว่ากิจกรรมดำเนินไปด้วยความปลอดภัย และสอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้ รวมถึงมีการเตรียมความพร้อมสำหรับกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉินขึ้น

5) การตรวจสอบและแก้ไข ผู้บริหารขององค์กรต้องกำหนดให้มีการติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ โดยการตรวจประเมินเพื่อวัดผลการปฏิบัติและหาข้อบกพร่องของระบบแล้วนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุและทำการแก้ไข แล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

6) การทบทวนการจัดการ ผู้บริหารระดับสูงขององค์กร จะต้องกำหนดให้มีการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจากการดำเนินงาน ผลการตรวจประเมินรวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป นำมาปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อลดความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง และกำหนดงานในเชิงป้องกัน

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สามารถนำไปใช้ได้ในทุกองค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทุกขนาด ทุกประการ ปัจจัยที่ทำให้องค์กรที่นำมาตราฐานไปใช้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น ประกอบไปด้วย

- 1) ผู้บริหารระดับสูงต้องมีความมุ่งมั่นและตั้งใจแน่วแน่ในการนำระบบมาใช้ และให้การสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 2) ทุกคนในองค์กรต้องมีความเข้าใจ ให้ความสำคัญมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ
- 3) ต้องได้รับการจัดสรรทรัพยากรอย่างพอเพียง
- 4) มีการติดตามและปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

กระแสหลักอีกหนึ่งกระแสของการพัฒนา คือ เรื่องของการพัฒนาไปสู่คุณภาพ(Quality) มีกิจกรรมรองรับเรื่องของคุณภาพมากมาย อาทิ กิจกรรม 5 ส การพัฒนาคุณภาพทั่วทั้งองค์กร(TQM) การรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (HA) ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน มีการแข่งขันกันมากขึ้นอย่างเข้มข้น ยิ่งโลกในยุคไร้พรมแดน มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับโลก(Global) เป็นสิ่งที่ผู้ผลิตสินค้าและบริการ มีความปรารถนาจะไปให้ถึง เพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างภาวะแห่งการถก (debate)และเถียง(discussion) จึงขอเสนอ ข้อมูล ความจริงในเรื่อง มาตรฐานสากล ISO และ มาตรฐานไทย PSO ที่เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง กระแสแห่งการปรับเปลี่ยนสถานภาพองค์กร(organizational change)

ISO หรือ International Organization for Standardization เป็นองค์กรระหว่างประเทศที่ว่าด้วยการมาตรฐาน ตั้งอยู่ ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จัดเป็นองค์กร ชำนาญพิเศษที่มีใช้หน่วยงานรัฐบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และการกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือ เกิดมาตรฐานของโลก ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป ในอนาคต โดยมาตรฐานของ ISO นี้จัดเป็นมาตรฐานของระบบ องค์กร ซึ่งในประเทศไทยมีสำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.) เป็นตัวแทนของ ISO ในการจัดการด้านมาตรฐานสากลต่างๆ

ความเป็นมา ระบบ ISO เริ่มขึ้นจากระบบการตรวจรับสินค้าของทหารองค์การนาโต้ ซึ่งเดิมจะตรวจสอบเฉพาะสินค้าที่ได้มาตรฐาน เพื่อนำมาใช้เท่านั้น แต่ต่อมาพบว่าตรวจสอบสินค้าที่ได้รับ ณ ปลายทางว่าได้มาตรฐานนั้น ไม่ใช่ข้อสรุปที่สมบูรณ์ทีเดียว จึงมีการเปลี่ยนแปลง ขบวนการตรวจสอบสู่ขบวนการผลิต โดยต่อมาประเทศ อังกฤษ ได้นำระบบดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ ในระบบ BS5750 ซึ่งกลายมาเป็นต้นแบบของมาตรฐาน ISO ในเวลาต่อมา

2.3.7 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2541) ได้กล่าวถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 ว่า เป็นมาตรฐานที่นำไปใช้กับการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ทั้งในส่วนของกิจการภายใน การผลิตสินค้า และการจัดการเรื่องผลกระทบหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมถึงระบบโครงสร้าง องค์กร การกำหนด ความรับผิดชอบ การปฏิบัติงาน ระเบียบปฏิบัติกระบวนการดูแลทรัพยากร มาตรฐาน ISO 14000 นี้ สามารถใช้ได้กับทั้งระบบอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ เช่นเดียวกับ ISO 9000 ทั้งนี้เพราะในแต่ละองค์กรมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น และ สมอ.ได้นำมาประกาศใช้ในประเทศไทย เมื่อปี 2540 ในชื่อ "อนุกรมมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม มอก.-ISO 14000 "อนุกรมมาตรฐาน มอก.-ISO 14000 มีเนื้อหาแบ่งออกได้ 3 กลุ่มดังนี้

- 1) มาตรฐานระบบการบริหาร(Environmental Management Systems : EMS) ได้แก่

- ISO 14001 เป็นข้อกำหนดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ISO 14004 เป็นข้อแนะนำด้านหลักการและเทคนิคในการจัดระบบ

2) มาตรฐานการตรวจประเมินและวัดผล (Evaluation and Auditing) เป็นมาตรฐานการกำหนดวิธีตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

2.1) มาตรฐานการตรวจประเมิน (Environmental Auditing : EA) ได้แก่

- ISO 14010 เป็นหลักการทั่วไปของการตรวจประเมิน
- ISO 14011 เป็นวิธีการตรวจประเมินระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- ISO 14012 เป็นข้อกำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

2.2) มาตรฐานการวัดผลปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Evaluation : EPE) ได้แก่ ISO 14031 ซึ่งเป็นหลักการนำไปวัดผลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม

3) มาตรฐานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

3.1) มาตรฐานฉลากสิ่งแวดล้อม (Environmental Labeling : EL) เป็นมาตรฐานการติดฉลากผลิตภัณฑ์ที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- ISO 14020 เป็นหลักการพื้นฐานในการติดฉลากผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม
- ISO 14021 เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการสามารถประกาศรับรองตนเองได้ว่าได้ผลิตสินค้าและบริการที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ISO 14024 เป็นหลักการ ระเบียบปฏิบัติ ข้อกำหนดและวิธีการรับรองผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของหน่วยรับรอง

3.2) มาตรฐานการประเมินวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment : LCA) เป็นมาตรฐานวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์นับตั้งแต่ขั้นวัตถุดิบ จนกระทั่งเลิกใช้ ได้แก่

- ISO 14040 เป็นหลักการพื้นฐานและกรอบการดำเนินงาน
- ISO 14041 เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม
- ISO 14042 เป็นการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ISO 14043 เป็นการแปรผลที่ได้จากข้อมูล

สำหรับมาตรฐานที่องค์กรธุรกิจสามารถขอรับรองได้คือ ISO 14001 หรือมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มีขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพ ขนาด และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ

2) วางแผน โดยระบุลักษณะปัญหา ข้อกำหนดในกฎหมายและระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับนโยบาย ตลอดจนจัดทำโครงการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

3) นำนโยบายไปปฏิบัติ

4) ตรวจสอบและแก้ไข ตลอดจนป้องกันสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

5) ทบทวนการจัดการสิ่งแวดล้อม

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2543) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของมาตรฐาน ISO ประเภทต่างๆ ดังนี้

1) มาตรฐาน มอก.18000 องค์กรหรือผู้ประกอบการที่ดำเนินการจะได้ประโยชน์ ดังนี้

- รักษาและป้องกันชีวิตและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในองค์กร
- เตรียมพร้อมสำหรับอุบัติเหตุและภาวะฉุกเฉิน เพื่อช่วยลดความเสียหายและความสูญเสีย

ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน นำไปสู่การลด ต้นทุนค่าใช้จ่ายในเรื่องอุบัติเหตุ และค่ารักษาพยาบาล

- สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยแก่พนักงานในองค์กรส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้น

- ได้รับเครื่องหมายระบบการจัดการอาชีวอนามัย

2) อนุกรมมาตรฐาน ISO 14000 องค์กรหรือผู้ประกอบการที่ดำเนินการจะได้ประโยชน์ ดังนี้

- ช่วยลดต้นทุนในระยะยาวเนื่องจากมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด

และมีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม อย่างมีระบบ เช่น การจัดการทรัพยากร การจัดการของเสีย เป็นต้น

- สามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน พร้อมกับเพิ่ม โอกาสในการขยายตลาดในอนาคต

- เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อองค์กร เป็นที่ยอมรับของสังคม

- สภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น

- ได้รับเครื่องหมายรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมซึ่งองค์กรสามารถนำไปใช้

ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมในเชิงการตลาดในส่วนของผู้บริโภคจะได้รับประโยชน์คล้ายคลึงกับ มาตรฐาน ISO 9000

2.3.8 เกณฑ์การประกวดสถานประกอบการด้านความปลอดภัยฯ

กระทรวงแรงงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (2548) ได้จัดประกวดสถานประกอบการดีเด่นด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประจำปี 2548 ในงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติครั้งที่ 19 เพื่อยกย่องและประกาศเกียรติคุณสถานประกอบการ กิจกรรมและนายจ้างที่ดีให้เป็นแบบอย่างแก่สาธารณชนและสถานประกอบการ

กิจการอื่นต่อไป โดยจะมีพิธีมอบรางวัลในเดือนพฤษภาคม 2548 ในพิธีเปิดงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ ครั้งที่ 19 ซึ่งมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

1) ประเภทกิจการที่เข้าประกวด

- อุตสาหกรรม – ขนส่ง
- ก่อสร้าง
- บริการ – สำนักงาน

2) สถานประกอบกิจการทุกขนาดสามารถเข้าร่วมการประกวดได้

3) แบบเสนอชื่อ ประกอบด้วย

3.1) แบบชุดที่ 1 : สถานประกอบกิจการประเภทกิจการอุตสาหกรรม ขนส่ง ประกอบไปด้วย 4 หมวด คือ

- หมวด 1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- หมวด 2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน
- หมวด 3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย
- หมวด 4 ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3.2) แบบชุดที่ 2 : สถานประกอบกิจการประเภทกิจการก่อสร้าง ประกอบไปด้วย 4 หมวด คือ

- หมวด 1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- หมวด 2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน
- หมวด 3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย
- หมวด 4 ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3.3) แบบชุดที่ 3 : สถานประกอบกิจการประเภทกิจการบริการ สำนักงาน ประกอบไปด้วย 4 หมวด คือ

- หมวด 1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- หมวด 2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน
- หมวด 3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย
- หมวด 4 ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3.4) แบบชุดที่ 4 : คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3.5) แบบชุดที่ 5 : เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

4) หมวดเขตการส่งแบบเสนอชื่อวันที่ 14 มกราคม 2548

5) ผลงานที่จะใช้ประกอบการพิจารณา

5.1) สำหรับกิจการอุตสาหกรรม กิจการขนส่ง กิจการบริการและสำนักงานใช้ผลงานต่อเนื่อง 2 ปี (มกราคม 2546 ถึง ธันวาคม 2547)

5.2) สำหรับกิจการก่อสร้าง ใช้ผลงานตั้งแต่เริ่มการก่อสร้างหรือผลงานตั้งแต่เดือนมกราคม 2547 (ในกรณีเริ่มการก่อสร้างก่อนเดือนมกราคม 2547) โดยมีการดำเนินการก่อสร้างแล้ว ณ วันพิจารณา ระหว่างร้อยละ 40-80 ของแผนงานก่อสร้าง (แผนงานก่อสร้าง หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานก่อสร้าง ตั้งแต่เริ่มต้นงานก่อสร้าง จนถึงกรมอบหมายงานแก่เจ้าของโครงการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของโครงการ)

6) สถานประกอบกิจการที่จะเสนอชื่อเพื่อคัดเลือกเป็นสถานประกอบกิจการดีเด่นฯ ต้องไม่เคยได้รับ การดำเนินคดีด้านความปลอดภัยในการทำงาน และมีอัตราการประสบอันตรายจากการทำงานดังนี้

6.1) สำหรับสถานประกอบกิจการประเภทอุตสาหกรรม ขนส่ง บริการและสำนักงาน

- ไม่เคยได้รับการดำเนินคดีด้านความปลอดภัยในการทำงาน ในช่วงเวลา 2 ปี (ตามข้อ 5.1)
- อัตราการประสบอันตรายจากการทำงานมีผลให้ต้องหยุดงานเกิน 3 วันขึ้นไป ต้องไม่มากกว่าร้อยละ 5 (5 รายต่อพนักงาน 100 คน) หรือหากมีอัตราการประสบอันตรายที่มีผลต้องให้หยุดงานเกิน 3 วันขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 5 จะต้องมีผลงานการลดอัตราการประสบอันตรายจากการทำงานได้อย่างน้อยร้อยละ 2 ต่อปี ในช่วง

6.2) สำหรับสถานประกอบกิจการประเภทก่อสร้าง

- ไม่เคยได้รับการดำเนินคดีด้านความปลอดภัยในการทำงานในช่วงตามเวลา (ตามข้อ 5.2)

7) สถานประกอบกิจการต้องกรอกข้อมูลให้ครบถ้วน พร้อมทั้งแนบรายละเอียด เอกสาร และหลักฐาน ประกอบการพิจารณา (ทั้งนี้ สถานประกอบกิจการประเภทอุตสาหกรรม - ขนส่ง สามารถเสนอชื่อเพื่อพิจารณาในแต่ละด้านได้ตามความประสงค์)

8) ขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือก

ขั้นตอนที่ 1 สถานประกอบกิจการ จะต้องมิฉะนั้นในแบบชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือชุดที่ 3

- หมวดที่ 1 ตั้งแต่ 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาใน
- หมวดที่ 2 หมวดที่ 3 หรือหมวดที่ 4 เพื่อให้ได้รางวัลระดับภูมิภาคขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 2 สถานประกอบกิจการที่ได้รับรางวัลในระดับภูมิภาค ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 90 เปอร์เซ็นต์ คณะอนุกรรมการประกวดฯ จะพิจารณาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้รางวัลระดับประเทศดังนี้

- สถานประกอบการดีเด่นด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน
- คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานดีเด่น
- เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพดีเด่น (สถานประกอบการแต่ละแห่งหรือแต่ละสาขาสามารถเข้ารับการพิจารณาได้ 1 คน)

การพิจารณาให้คะแนน จะพิจารณาให้คะแนนจากข้อมูล เอกสาร และหลักฐานที่สถานประกอบการจัดส่งให้พร้อมแบบเสนอชื่อ เช่น ประกาศ คำสั่ง แบบฟอร์ม เอกสาร หนังสือ หลักสูตร อบรม แผนงาน ภาพถ่าย เป็นต้น รวมทั้งการตรวจเยี่ยม การสอบถามข้อมูล และการสัมภาษณ์ กรณีข้อมูล เอกสาร และหลักฐานเพื่อการพิจารณาของสถานประกอบการใดไม่เพียงพอและเหมาะสม คณะอนุกรรมการ ประกวด ฯ สามารถระงับการพิจารณาได้ และในกรณีที่มีการจัดส่งเอกสารหลักฐานทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ประทับตราไปรษณีย์เป็นหลักฐาน ในการพิจารณาว่าเป็นไปตามกำหนดเวลาหรือไม่

10) ประเภทรางวัล

10.1) ระดับภูมิภาค เมื่อสถานประกอบการผ่านการพิจารณาในระดับจังหวัดแล้ว จะได้รับรางวัลตามตารางแนบท้าย

- โล่รางวัลดีเด่นสำหรับสถานประกอบการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หากมีคะแนนในแบบชุดที่ 1 หมวดที่ 2 - 4 หรือคะแนนในแบบชุดที่ 2 หรือชุดที่ 3 หมวดที่ 2 โดยแต่ละหมวดมีคะแนนตั้งแต่ 80 เปอร์เซนต์ขึ้นไป
- ประกาศนียบัตรดีเด่นสำหรับสถานประกอบการ หากมีคะแนนในแบบ ชุดที่ 1 หมวดใดหมวดหนึ่ง (หมวดที่ 2 - 4) ตั้งแต่ 80 เปอร์เซนต์ขึ้นไป สำหรับประเภทกิจการก่อสร้างและบริการสำนักงานจะไม่มีพิจารณาให้รางวัล

10.2) ระดับประเทศ เมื่อผ่านการพิจารณาจากคณะอนุกรรมการประกวดฯ แล้ว จะได้รับรางวัลดังนี้

- สถานประกอบการดีเด่นด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน โดยต้องมีคะแนนในแบบชุดที่ 1 ชุดที่ 2 หรือชุดที่ 3 หมวดที่ 1 ตั้งแต่ 90 เปอร์เซนต์ขึ้นไป และคะแนนเฉลี่ยในแบบชุดที่ 1 หมวดที่ 2 - 4 หรือคะแนนในแบบชุดที่ 2 หรือชุดที่ 3 หมวดที่ 2 ตั้งแต่ 90 เปอร์เซนต์ขึ้นไป
- คณะกรรมการความปลอดภัย ฯ ดีเด่น โดยต้องมีคะแนนในแบบชุดที่ 4 ตั้งแต่ 90 เปอร์เซนต์ขึ้นไป
- ถ้วยรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพดีเด่น โดยต้องมีคะแนนในแบบชุดที่ 5 ตั้งแต่ 90 เปอร์เซนต์ขึ้นไป

10.3) รางวัลไม่จำกัดจำนวน หากมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับรางวัล

11) กรณีพบข้อเท็จจริงว่ามีลูกจ้างเสียชีวิตเนื่องจากการทำงาน หรือมีอุบัติเหตุร้ายแรงซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานประกอบกิจการ โดยเกิดขึ้นในช่วงการพิจารณา หรือก่อนการมอบรางวัล คณะอนุกรรมการประกวดฯ สามารถระงับการพิจารณา หรือพิจารณาเพื่อไม่ให้ได้รับรางวัลได้

12) การตัดสินใจของคณะอนุกรรมการประกวดฯ ถือเป็นเด็ดขาด

13) การส่งแบบเสนอชื่อเพื่อการพิจารณา

13.1) สถานประกอบกิจการที่ตั้งในกรุงเทพมหานคร ให้ส่งที่กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ในเขตที่ตั้งอยู่ของสถานประกอบกิจการของตน

13.2) สถานประกอบกิจการที่ตั้งในส่วนภูมิภาค ให้ส่งที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดในเขตที่ตั้งอยู่ของสถานประกอบกิจการของตน

13.3) กรณีเป็นสาขาของสถานประกอบกิจการ ให้ส่งแบบเสนอชื่อเพื่อการพิจารณาโดยแยกกัน แต่ละสาขา

14) สิทธิพิเศษ สถานประกอบกิจการที่ได้รับรางวัลระดับประเทศ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะมอบ ใบประกาศเกียรติคุณฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ชื่อเสียงต่อลูกค้า และธุรกิจ

2.3.9 ระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์

หน่วยงานกลางความปลอดภัยและ 7S สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ บริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) (2548) ได้ประเมินผลการดำเนินงานตามระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ (Charoen Pokphund Safety System : CPSS) บริษัทในกลุ่มธุรกิจการตลอดและการจัดจำหน่าย เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยใช้เกณฑ์ประเมินสถานประกอบการดีเด่นด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เครือเจริญโภคภัณฑ์ ปี 2548 มาใช้เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบไปด้วย 4 หมวด ดังนี้

หมวดที่ 1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

หมวดที่ 2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

หมวดที่ 3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

หมวดที่ 4 ด้านการจัดการและดูแลสุขภาพ แวดล้อมในการทำงาน

โดยในแต่ละหมวด จะมีแนวทางในการประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

หมวดที่ 1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

- 1) มีนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ เป็นลายลักษณ์อักษร และมีการแจ้งให้พนักงานในองค์กรทราบอย่างทั่วถึง
- 2) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่กำหนดไว้ และได้มีการนำผลการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมมาประเมินผลงานประจำปีของพนักงานด้วย
- 3) มีแผนงานและเป้าหมายประจำปีด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และมั่นใจว่ามีการดำเนินงานตามแผนจริง ซึ่งมีหลักฐานการประเมินผลรวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน
- 4) มีการงบประมาณประจำปีในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับแผนงานที่กำหนดไว้
- 5) มีคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส พื้นที่ มีการประชุมอย่างต่อเนื่องทุกเดือน
- 6) มีผู้ปฏิบัติงานทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ หรือเกี่ยวข้อง ซึ่งทำหน้าที่เรื่องความปลอดภัยโดยเฉพาะ
- 7) มีหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบโดยตรง
- 8) ประธานคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส เป็นผู้บริหารสูงสุดในพื้นที่ หรือขึ้นกับหน่วยงานอื่นแต่สามารถดำเนินงานอิสระ สามารถรายงานผลการดำเนินงานได้โดยตรงต่อผู้บริหารสูงสุดขององค์กรได้อย่างเต็มที่
- 9) ในการคัดเลือกลูกจ้างใหม่ บริษัทของท่านมีการทดสอบทัศนคติ มีประเมินผลเพื่อเพิ่มทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยกับพนักงาน รวมทั้งมีหลักสูตรและแผนการอบรมปฐมนิเทศ มีการปฐมนิเทศพนักงานใหม่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยก่อนบรรจุ

หมวดที่ 2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

- 1) มีการดำเนินกิจกรรม 7ส โดยการกำหนดผู้รับผิดชอบ และมีการควบคุมเพื่อให้ปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) มีระบบการจัดการในการป้องกันอันตรายจากเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งอันตรายจากระบบไฟฟ้า ที่มั่นใจได้ว่าจะสามารถป้องกัน และผลกระทบต่อการเกิดอุบัติเหตุในขณะที่ปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) มีกฎระเบียบ คำสั่งในการควบคุมพื้นที่อันตราย พื้นที่การทำงาน เส้นทางการทำงาน และเส้นทางจราจร และจัดให้มีเครื่องหมายเตือนภัยต่างๆ โดยการจัดทำคู่มือปฏิบัติ หรือมี

การจัดทำมาตรการ กฎระเบียบ หรือมาตรฐานการปฏิบัติงานในงานที่มีความเสี่ยงและครอบคลุมงานส่วนใหญ่ของงาน มีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีการควบคุมให้ปฏิบัติ และครอบคลุมถึงผู้รับเหมาด้วย

4) มีการจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้แก่พนักงาน ซึ่งมีการควบคุมและดูแลให้ลูกจ้างใช้หรือสวมใส่อุปกรณ์ และมีการฝึกอบรมการใช้งาน และบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม

5) มีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมปรึกษาหารือในการพิจารณาจัดซื้อหรือจัดหาเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัย (ได้แก่ ถังดับเพลิง ท่อ หัวฉีด และอุปกรณ์ในห้อง Fire Pump) และมีการดำเนินการ

6) มีการตรวจความปลอดภัยโดยใช้แบบตรวจ และกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการตรวจความปลอดภัย และนำผลที่ได้ไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

7) มีการฝึกอบรมให้กับพนักงาน และการประเมินผล รวมทั้งมีการงาน (On The Job Training) ให้พนักงานใหม่ และเก่า ในทุกระดับได้อย่างต่อเนื่องในแต่ละปี ไม่น้อยกว่า 80% ของจำนวนพนักงานทั้งหมด โดยการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร และมีการดำเนินงานเป็นรูปธรรมชัดเจน

8) มีการนำข้อเสนอแนะของพนักงานไปพิจารณา และปรับปรุงแก้ไขสภาพหรือการกระทำที่ไม่ปลอดภัย ตลอดจนการกระตุ้นจิตสำนึกของลูกจ้างให้ตระหนักถึงความปลอดภัย โดยใช้สื่อต่างๆ เพื่อการศึกษาและส่งเสริมความปลอดภัย (ยกเว้นการจัดนิทรรศการและบอร์ด) เช่น เสียงตามสาย, VDO, สไลด์ภาพยนตร์, เอกสาร, แผ่นพับ, โปสเตอร์ ฯลฯ

9) มีระบบในการการรายงาน การสอบสวน และวิเคราะห์อุบัติเหตุที่เกิดต่อสถานประกอบกิจการ ดำเนินการทุกกรณี ซึ่งมั่นใจได้ว่าการจัดการด้านนี้มีประสิทธิภาพ

10) มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติอุบัติเหตุ โดยการจำแนกข้อมูลสถิติอุบัติเหตุ และแสดงแนวโน้มอุบัติเหตุ พร้อมทั้งมีการแปรผลเพื่อหาทางแก้ไข ซึ่งมีการรายงาน หรือแสดงข้อมูลและสถิติอุบัติเหตุในการประชุมคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ทุกเดือน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

11) มีแผนป้องกัน ระงับอัคคีภัย และบรรเทาทุกข์เป็นลายลักษณ์อักษร ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีการตรวจสอบ และการบำรุงรักษาระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย มีการอบรมดับเพลิงขั้นต้น ตามที่กฎหมายกำหนด (40%) และมีการฝึกซ้อมดับเพลิงและการฝึกซ้อมหนีไฟประจำปี และการรายงานตามแบบที่กำหนด

12) มีแผนฉุกเฉิน และ/หรือแผนควบคุมความหายนะเป็นลายลักษณ์อักษร และครอบคลุมกรณีที่จะเป็นเหตุฉุกเฉินของสถานประกอบกิจการ (ไม่รวมแผนป้องกันและระงับ

อัครศิษย์) โดยมีการฝึกอบรมและฝึกซ้อมตามแผนเป็นระยะๆ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งครบทุกแผน รวมทั้งมีการประกันภัยหรือวินาศภัย

13) มีระบบในการออกแบบหรือปรับปรุงสถานที่ทำงาน พื้นที่ทำงาน หรือสภาพการทำงานให้ปลอดภัยกับลูกจ้าง เช่น การติดตั้ง จัดวางเครื่องจักรในโรงงาน ซึ่งมีการควบคุมไปถึงบุคคลภายนอกหรือบุคคลอื่น และผู้รับเหมา เช่น การก่อสร้าง การต่อเติม การซ่อมบำรุง การเข้ามาติดต่องาน และมีการดำเนินงานตามโครงการ แผนงาน หรือกิจกรรม รวมทั้งมีการประเมินผล หรือปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ

14) มีมาตรการหรือการควบคุมเกี่ยวกับการทำงานล่วงเวลา และ/หรือการทำงานหลายผลัดติดต่อกัน การควบคุมเกี่ยวกับการทำงานเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน การหมุนเวียนสับเปลี่ยนหน้าที่พนักงาน เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

15) มีระบบในการการบริหารจัดการด้านยานยนต์ โดยการจัดทำแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม และมีการปฏิบัติ นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมข้อมูลด้านยานยนต์ต่างๆ และมีการเก็บสถิติยานยนต์เพื่อนำมาใช้ในการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

16) มีการดำเนินงานด้านอื่นๆ เช่น การจัดบอร์ดข่าวสารประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง การแข่งขันอุบัติเหตุเป็นศูนย์ การประกวดคำขวัญ บุคคลตัวอย่างด้านความปลอดภัย การประกวดโปสเตอร์ความปลอดภัย การประกวดรายงานสภาพที่ไม่ปลอดภัย รวมทั้งการทัศนศึกษาในสถานประกอบการอื่นๆ เป็นต้น

17) มีการปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยครบถ้วน

หมวดที่ 3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

1) มีระบบที่มั่นใจได้ว่ามีการดูแลสุขภาพอนามัยของพนักงานพนักงานเป็นอย่างดีตั้งแต่ก่อนเข้าทำงาน และในระหว่างที่ปฏิบัติงาน

2) มีหลักสูตรหรือแผนการอบรมหรือให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและโรค เนื่องจากการทำงานให้แก่ลูกจ้าง และลูกจ้างที่มีการเปลี่ยนงาน และมีลูกจ้างไม่น้อยกว่า 80 % ได้รับการอบรมในการให้ความรู้ด้านนี้โดยเฉพาะ

3) มีการดูแลสุขภาพและการดูแลสุขภาพที่ดี ได้แก่ ห้องพยาบาลและอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาล ห้องน้ำห้องส้วมที่เพียงพอเหมาะสม มีการจัดน้ำดื่มที่สะอาด ที่ล้างมือ ที่ล้างหน้าที่ถูกสุขลักษณะ มีสถานที่รับประทานอาหารและที่พักระหว่างปฏิบัติงานสำหรับลูกจ้างอย่างถูกสุขลักษณะ รวมทั้ง มีการจัดกิจกรรม หรือจัดอุปกรณ์เพื่อการส่งเสริมสุขภาพอนามัย เช่น กีฬา สี่ กิจกรรมเข้าจังหวะ การจัดสถานที่ออกกำลังกาย ฯลฯ

4) มีการประกันชีวิตและประกันสุขภาพอื่นๆ นอกเหนือจากการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม

5) มีระบบในการจัดการสารเคมีที่ใช้ในการทำงาน ในพื้นที่ปฏิบัติงานทุกส่วน ซึ่งมี MSDS มีการควบคุมการจัดเก็บ การเบิกจ่าย การขนถ่าย ขนย้าย การนำไปใช้งาน และการจัดการ กรณีที่มีการรั่วไหล

6) มีมาตรฐานหรือกฎระเบียบเกี่ยวกับการยก การเคลื่อนย้าย และการขนส่งวัสดุหรือ สิ่งของด้วยแรงคน ซึ่งมีการออกแบบหรือปรับปรุงสถานที่ทำงาน พื้นที่การทำงานหรือลักษณะการ ทำงานให้เหมาะสมกับลูกจ้าง (Ergonomics)

7) มีมาตรการหรือมีการควบคุมในการจำกัดเวลาการทำงานในงานที่อาจก่อให้เกิด ความเครียดและความเมื่อยล้าต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ

หมวดที่ 4 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

1) มีการตรวจสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านกายภาพ เช่น ความร้อน แสงสว่าง เสียง รั้งสี สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านสารเคมี ตลอดจนการประเมินผลเพื่อนำมาใช้ในการ ปรับปรุง แก้ไขที่มีประสิทธิภาพ

2) การกฎระเบียบ หรือมาตรการ ที่ทำให้เกิดการดูแลปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการ ทำงานของสถานประกอบกิจการ และมีการควบคุมให้ปฏิบัติ และครอบคลุมถึงผู้รับเหมา อย่าง เป็นลายลักษณ์อักษร

3) จัดทำโครงการ แผนงาน หรือกิจกรรมร่วมในการดูแลปรับปรุงสภาพแวดล้อมใน การทำงานและมีการดำเนินการตามโครงการ แผนงาน หรือกิจกรรม รวมทั้งมีการประเมินผลหรือ ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ

4) มีวิธีในการดำเนินการและจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เช่น น้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ กลิ่น ฝุ่น เสียง ที่เกิดจากโรงงานครบทุกมลพิษ และ ระบบมีการนำผลการสำรวจไปปรับปรุงแก้ไข อย่างต่อเนื่อง

5) มีแผนงาน และการดำเนินการที่แสดงถึงการพัฒนาระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่ายในระบบ ลดของเสีย ฯลฯ เป็นไปเพื่ออนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

6) มีระบบในการกระตุ้นจิตสำนึกของลูกจ้าง ให้ตระหนักถึงสภาพ แวดล้อมในการ ทำงาน โดยใช้สื่อต่างๆ เพื่อการศึกษา การประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มานพ ชุนิล (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้และยอมรับการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้พนักงานรับรู้ และยอมรับว่าการประเมินผลการปฏิบัติงาน ยุติธรรม

2) เพื่อศึกษาการรับรู้ที่มีต่อการยอมรับว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีความยุติธรรม การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากพนักงาน 254 คน ซึ่งทำงานอยู่ในบริษัทต่าง ๆ 29 บริษัท วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ พิสัย ค่าร้อยละค่ามัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพนักงานถึงการรับรู้และการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์สรุปด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwisemultiple regression analysis) ผลการศึกษาพบดังนี้

1) ปัจจัยที่ทำให้พนักงานรับรู้ และยอมรับว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานว่า ยุติธรรมนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ด้าน คือ ลักษณะของพนักงาน ลักษณะของผู้ประเมินและวิธีการประเมิน พบว่า

1.1) เพศของพนักงานเป็นลักษณะเดียวของพนักงานที่ศึกษาในครั้งนี่ที่ส่งผล ต่อความแตกต่างในการรับรู้การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพนักงานหญิงจะรับรู้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความยุติธรรมมากกว่าพนักงานชาย ส่วนลักษณะอื่น ๆ ของพนักงาน คือ อายุ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ส่งผลต่อการรับรู้และการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2) ลักษณะของผู้ประเมินคือ ความสามารถในการทำงานของผู้ประเมินความศรัทธาในตัวผู้ประเมินอำนาจของผู้ประเมิน และความสัมพันธ์กับพนักงานแต่ละลักษณะของผู้ประเมินดังกล่าว ส่งผลต่อการรับรู้และการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานที่ได้รับการประเมินผลจากผู้ประเมินที่มีลักษณะแต่ละลักษณะดังกล่าวสูงกว่า จะรับรู้และยอมรับว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีความยุติธรรมมากกว่าพนักงานที่ได้รับการประเมินจากผู้ประเมินที่มีลักษณะแต่ละลักษณะดังกล่าวต่ำกว่า

1.3) วิธีการประเมิน พบว่า ความเข้าใจของพนักงานในระบบการประเมินขององค์กรเป็นลักษณะเดียวที่ส่งผลต่อความแตกต่างในการรับรู้และการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานที่มีความเข้าใจในระบบการประเมินขององค์กรมากกว่าจะรับรู้และการยอมรับว่าการประเมินมีความยุติธรรมมากกว่าพนักงานที่มีความเข้าใจในระบบการประเมินขององค์กรน้อยกว่าและพบว่าการนำผลการประเมินไปใช้ ส่งผลต่อการรับรู้การประเมินของพนักงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพนักงานที่ถูกประเมิน เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาบุคลากรและพิจารณาความดีความชอบ จะรับรู้ว่าการประเมินมีความยุติธรรมมากกว่าพนักงานที่ถูกประเมินเพื่อนำผลการประเมินไปใช้พิจารณาความดี ความชอบเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ส่วนวิธีการประเมินอื่น ๆ คือ ความถี่ในการประเมิน จำนวนผู้ประเมินและความเข้าใจบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานส่งผลต่อการรับรู้ และการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4) จากการวิเคราะห์สรุปด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนพบว่า ลักษณะของพนักงานนั้นไม่มีลักษณะใดอธิบายการรับรู้ และการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติ งานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนลักษณะของผู้ประเมินนั้นพบว่า ความสัมพันธ์กับพนักงานอำนาจของผู้ประเมินและความศรัทธาในตัวผู้ประเมิน อธิบายการรับรู้การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานว่ายุติธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอธิบายได้ร้อยละ 27.79 ความสัมพันธ์กับพนักงานและอำนาจของผู้ประเมิน อธิบายการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานว่ายุติธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอธิบายได้ร้อยละ 19.57 ส่วนวิธีการประเมินนั้นพบว่า ความเข้าใจของพนักงานในระบบการประเมินขององค์กรอธิบายการรับรู้การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานว่า ยุติธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยอธิบายได้ร้อยละ 3.53 และอธิบาย การยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานว่ายุติธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยอธิบายได้ร้อยละ 3.60

2) จากการศึกษาคำอธิบายการรับรู้ที่มีผลต่อการยอมรับว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานมีความยุติธรรมนั้นพบว่า การรับรู้การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมีผลต่อความแตกต่างในการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพนักงานที่รับรู้ว่าการประเมินมีความยุติธรรมมากกว่าจะยอมรับว่าการประเมินมีความยุติธรรมมากกว่าพนักงานที่รับรู้ว่าการประเมินมีความยุติธรรมน้อยกว่า

Seppala (1993 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการประเมินการวัดความปลอดภัย การพัฒนา และการเชื่อมโยงไปสู่การเกิดอุบัติเหตุในการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานจำนวน 1,390 คน จากโรงงานไม้อัด โรงงานไม้สัก อู่เรือและหน่วยงานก่อสร้าง เป็นผู้ตอบแบบสอบถามในระหว่างปี 1983 - 1985 ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงบรรยากาศความปลอดภัยอันประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ ความรับผิดชอบขององค์กร ความแตกต่างของบุคคลเกี่ยวกับความเอาใจใส่ ความสนใจของพนักงานเกี่ยวกับความปลอดภัย และพบว่า ความแตกต่างระหว่างสถานประกอบการและความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บรรยากาศความปลอดภัย และพบความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้บรรยากาศความปลอดภัย และอัตราการเกิดอุบัติเหตุที่โรงงานไม้อัด (ยกเว้นองค์ประกอบด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล) โรงงานที่มีบรรยากาศความปลอดภัยที่ดีกว่าจะพบอัตราการเกิดอุบัติเหตุต่ำกว่า ส่วนการพัฒนาโปรแกรมความปลอดภัย ไม่มีผลต่อการรับรู้บรรยากาศความปลอดภัย แต่อย่างไรก็ตามหลังจากมีโปรแกรมความปลอดภัยแล้วอุบัติเหตุรุนแรงและจำนวนการเกิดอุบัติเหตุได้ลดลง

ฟาร์ตัน สมแสน (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของคนงานก่อสร้าง ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของคนงานก่อสร้างในกรุงเทพมหานคร ในด้านความรู้ ทักษะและการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน โดยศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่า

จะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของคนงานก่อสร้าง ปัจจัยที่ทำการศึกษาได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน ประสิทธิภาพในการทำงาน ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ จำนวน ชั่วโมงการทำงานในแต่ละวัน ประสิทธิภาพการได้รับอุบัติเหตุ ขนาดของสถานประกอบการ และการรับรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ข้อมูลที่ใช้ประกอบการวิจัย ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากคนงานก่อสร้าง จำนวนทั้งสิ้น 270 คนและในการวิเคราะห์ได้ใช้ค่าสถิติพื้นฐานประเภทต่าง ๆ ประกอบการประเมินความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1) พฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของคนงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ อยู่ในระดับต่ำ จากผลการศึกษาพบว่า คนงานจะมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติและมีการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูง (ดี) หรือต่ำ (ไม่ดี) จำนวนใกล้เคียงกัน โดยที่คนงานก่อสร้างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 51.9ระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 48.1 กล่าวคือ คนงานก่อสร้างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานค่อนข้างดี โดยคนงานจะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องอุบัติเหตุและความเสียหายจากการเกิดอุบัติเหตุรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ เช่น การหยุดงานกรณีที่ร่างกายไม่สบาย ไม่ควรดื่มสุราหรือเสพของมึนเมาก่อนหรือขณะทำงาน เป็นต้น แต่คนงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ โดยทั่วไปคนงานก่อสร้างมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ยกเว้นในบางกรณี เช่น เห็นด้วยว่าการทำงานต้องเสี่ยงกับอันตรายอยู่เสมอ การระมัดระวังตัวมากเกินไปจะทำให้กลายเป็นคนไม่กล้าตัดสินใจ หรือว่าการสูบบุหรี่ขณะทำงานไม่ใช่เรื่องร้ายแรง นอกจากนั้นคนงานก่อสร้างยังมีการปฏิบัติที่ไม่ดีในบางกรณี เช่น มักจะเดินข้ามเศษไม้ เศษตะปูหรือเศษเหล็กที่วางขวางทางเดินโดยไม่เก็บออกก่อน และคนงานยังมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการยกของที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดอาการเจ็บปวดร่างกาย เป็นต้น

2) อายุ รายได้ต่อเดือน จำนวนชั่วโมงการทำงานในแต่ละวัน ขนาดของสถานประกอบการ การรับรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชลธิชา สว่างเนตร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานภายในองค์กรและขวัญในการทำงานของพนักงานระดับบังคับบัญชา และวิชาชีพของบริษัทผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงาน และขวัญในการทำงาน และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงาน และขวัญในการทำงาน โดยทำการศึกษากับประชากรพนักงานระดับบังคับบัญชาและวิชาชีพ ของบริษัทผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/FW 7.5

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงาน และขวัญในการทำงานของพนักงานระดับบังคับบัญชาและวิชาชีพอยู่ในระดับสูง โดยรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความมั่นคงปลอดภัยในงานสูงสุด รองลงมาเป็นด้านสวัสดิการหรือผลประโยชน์อื่นๆ ที่ได้รับ และรับรู้ด้านการนิเทศงานน้อยที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า พนักงานเพศชาย พนักงานที่มีอายุมาก พนักงานที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี พนักงานที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท พนักงานที่มีระยะเวลาในการทำงานมาก และพนักงานมีบุคลิกภาพแบบบี มีการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานดีกว่าและมีขวัญในการทำงานสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05-0.001 ในด้านความสัมพันธ์ พบว่าการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานทั้ง 10 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงปลอดภัยในงานด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ด้านองค์กรและการจัดการ ด้านค่าจ้าง ด้านลักษณะเฉพาะของงาน ด้านการนิเทศงาน ด้านลักษณะทางสังคมของงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านสภาพการทำงาน และด้านสวัสดิการหรือผลประโยชน์อื่นๆ ที่ได้รับ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับขวัญในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

นุชกร จันทร์เปล่ง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยากาศองค์กร กับความพึงพอใจในงานของพนักงาน บริษัทชีว-เนชั่นแนล จำกัด โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงาน บริษัท ชิว-เนชั่นแนล จำกัดเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยากาศองค์กรกับความพึงพอใจในงานของพนักงาน บริษัท ชิว-เนชั่นแนล จำกัด ศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้บรรยากาศองค์กรจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้บรรยากาศองค์กร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงาน บริษัท ชิว-เนชั่นแนล จำกัด เขตกรุงเทพมหานคร ระดับบริหาร และระดับปฏิบัติการ จำนวน 98 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/FW 7.5 โดยผลการวิจัยพบว่า

- 1) พนักงานที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้บรรยากาศองค์กรด้านความอบอุ่นแตกต่างกัน
- 2) พนักงานที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีการรับรู้บรรยากาศองค์กรโดยรวมและด้านความอบอุ่นแตกต่างกัน
- 3) อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้บรรยากาศองค์กรโดยรวม ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านความรับผิดชอบ ด้านการสนับสนุน และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรับรู้บรรยากาศองค์กร ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- 4) ระยะเวลาในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้บรรยากาศองค์กรโดยรวม ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรับรู้บรรยากาศองค์กรด้านความเสี่ยง ด้านความอบอุ่น ด้านความขัดแย้ง และด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

5) การรับรู้บรรยากาศองค์การ ทั้ง 9 ด้าน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในงาน

6) การรับรู้บรรยากาศองค์การ 3 ด้าน ที่มีผลต่อความพึงพอใจในงาน ตามลำดับ คือ ด้านการสนับสนุน ด้านความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และด้านความเสี่ยง

ศยามล เอกะกุลานันต์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการกับพฤติกรรมการจัดการของผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการจัดการของผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรม
- 2) ศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการจัดการของผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรมตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อายุงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ การฝึกอบรมด้านการจัดการ และระดับความวิตกกังวล
- 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการจัดการกับพฤติกรรมการจัดการของผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี จำนวน 136 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS FOR WINDOWS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยได้ผลการวิจัยดังนี้
 - 1) ผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรมมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการอยู่ในระดับสูง
 - 2) ผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีเพศ อายุ อายุงาน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การฝึกอบรมด้านการจัดการต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 3) ผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความวิตกกังวลต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 4) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการมีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมการจัดการของผู้นำระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($r = 0.5695$)

ศกาวรัตน์ อินทุสมิต (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ ความผูกพันต่อองค์การและความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงาน :กรณีศึกษาการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษาการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ และความผูกพันต่อองค์การและระดับความตั้งใจที่จะลาออก

2) ศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ ของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้วัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อองค์การ

4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์การกับความตั้งใจที่จะลาออก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจำนวน 368 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/FW 9.0

ผลการวิจัยพบว่า

1) พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ อยู่ในระดับสูง มีความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูง และมีความตั้งใจที่จะลาออกในระดับต่ำ

2) พนักงานที่มีสถานภาพสมรส และระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีการรับรู้วัฒนธรรมองค์การแตกต่างกัน ส่วนอายุ อายุงาน ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ต่างกันมีการรับรู้วัฒนธรรมองค์การไม่แตกต่างกัน

3) การรับรู้วัฒนธรรมองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความผูกพันต่อองค์การ ($r = 0.755$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยพบว่า ความเหลื่อมล้ำของอำนาจ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความผูกพันต่อองค์การ ($r = -0.355$) การหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน ความเป็นปัจเจกนิยม ความเป็นกลุ่มนิยม ความเป็นชายและความเป็นหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ ($r = 0.537, 0.531, 0.632, 0.838$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

4) ความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจที่จะลาออก ($r = -0.214$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยพบว่า ด้านพฤติกรรม และด้านทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจที่จะลาออก ($r = -0.318, -0.380$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ศิริณี ศรีวรรณวิทย์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงการรับรู้มาตรการความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานปิโตรเคมี : กรณีศึกษาโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ประการ คือ

1) เพื่อศึกษาและประเมินระบบบริหารงานความปลอดภัยของโรงงาน

2) เพื่อศึกษาและประเมินระดับการรับรู้มาตรการความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน

3) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้มาตรการความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัย

ในการศึกษาค้างนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการพัฒนาเครื่องมือวัด โดยปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมสาระนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัย จำนวน 3 ท่าน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินระบบการบริหารงานความปลอดภัยของโรงงานจะครอบคลุมการบริหารงานความปลอดภัย ในด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านองค์การและการบริหารความปลอดภัย
- 2) ด้านการควบคุมอุบัติเหตุอันตราย
- 3) ด้านการอบรมและการจูงใจ
- 4) ด้านการสอบสวนอุบัติเหตุและการวิเคราะห์สาเหตุ
- 5) ด้านความปลอดภัยนอกงาน

ส่วนเครื่องมือวัดที่ใช้ในการประเมินระดับการรับรู้มาตรการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานจะครอบคลุมถึงพฤติกรรมความปลอดภัยและครอบคลุมถึงการรับรู้มาตรการความปลอดภัยในด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
- 2) ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย
- 3) ด้านสัญญาณเตือนและการเตรียมเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉิน
- 4) ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย
- 5) ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาระบบบริหารงานความปลอดภัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ จำนวน 21 คน และพนักงานปฏิบัติการของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ จำนวน 481 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม จากการศึกษาสรุปได้ว่า

1) ระบบบริหารงานความปลอดภัยในด้านการอบรมและการจูงใจ และด้านการควบคุมอุบัติเหตุอันตรายของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติจัดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนด้านการสอบสวนอุบัติเหตุและด้านการวิเคราะห์สาเหตุ ด้านองค์การและการบริหารความปลอดภัย และด้านความปลอดภัยนอกงานจัดอยู่ในเกณฑ์ดี และระบบบริหารงานความปลอดภัยในภาพรวมของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติจัดว่ามีผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดี

2) พนักงานปฏิบัติการของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติมีระดับการรับรู้ในด้าน การใช้ อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย ด้านสัญญาณเตือนและการเตรียมเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉิน ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน จัดอยู่ในระดับดี และในภาพรวมพนักงานปฏิบัติการของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติมีระดับการรับรู้มาตรการความปลอดภัยจัดอยู่ในระดับดี

3) พนักงานปฏิบัติการของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ มีพฤติกรรมความปลอดภัยอยู่ในระดับดี

4) การรับรู้มาตรการความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม ความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.76

ยุทธนา ศรีศิริรัตน์ (2547 : บทคัดย่อ) การศึกษามิวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของ ปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ในภาคอุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาอุตสาหกรรมวิทยุ โทรทัศน์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ขนาดองค์กร ระยะเวลาดำเนินธุรกิจขององค์กร สัดส่วน การส่งออกขององค์กรและสัดส่วนของผู้ถือหุ้นของชาวต่างชาติขององค์กร และปัจจัยด้านการ จัดการ ได้แก่ ความร่วมมือและการประสานงานของคณะทำงาน และความร่วมมือและการ สนับสนุนของผู้บริหารสูงสุดคนปัจจุบัน และเพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ในภาคอุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาอุตสาหกรรมวิทยุ โทรทัศน์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ขนาดองค์กร ระยะเวลาดำเนินธุรกิจขององค์กร สัดส่วน การส่งออกขององค์กรและสัดส่วนของผู้ถือหุ้นของชาวต่างชาติขององค์กร และปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้แทนระดับบริหารด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตำแหน่งงานในองค์กรและระยะเวลาการทำงานใน องค์กรปัจจุบัน ตลอดจนเพื่อศึกษาถึงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการจัดทำระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001

ในการวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้แทนระดับ บริหารด้านสิ่งแวดล้อมไปทางไปรษณีย์ จำนวน 64 ฉบับ และมีผู้ให้ความร่วมมือตอบ แบบสอบถามกลับมา จำนวน 49 องค์กร จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์ การทดสอบค่าเฉลี่ย T-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียว การทดสอบสมมุติฐานได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า

1) องค์กรส่วนใหญ่ได้รับการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 เป็น ครั้งที่ 2 นอกจากนั้นในการจัดทำระบบครั้งแรก พบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการจัดทำ มากกว่า 6 ถึง 12 เดือน และใช้งบประมาณในการจัดทำต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 แสนบาท อีกทั้งยัง พบว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เป็นนัยสำคัญ คือ กากของเสียและขยะ

2) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของ ปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาในการจัดทำระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 โดยจำแนกตามปัจจัยด้านการจัดการ พบว่า ปัจจัยส่วน องค์กรและปัจจัยด้านการจัดการทุกปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการจัดทำระบบการ จัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001

3) เมื่อพิจารณาความคิดเห็น ในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ในด้านความร่วมมือและประสานงานของคณะทำงาน พบว่า ผู้แทนระดับบริหารด้านสิ่งแวดล้อมได้รับความร่วมมือและประสานงานจากคณะทำงาน และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความร่วมมือและประสานงานของคณะทำงาน พบว่า ปัจจัยส่วนองค์กรและส่วนบุคคลไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือและประสานงานของคณะทำงาน

4) เมื่อพิจารณาความคิดเห็น ในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ในด้านความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุดคนปัจจุบันพบว่าผู้แทนระดับบริหารด้านสิ่งแวดล้อมได้รับความร่วมมือ และการสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุดคนปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความร่วมมือ และการสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุดคนปัจจุบัน พบว่าตำแหน่งงานในองค์กรและสัดส่วนการส่งออกขององค์กรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น เกี่ยวกับความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้บริหารสูงสุดคนปัจจุบัน

5) เมื่อพิจารณาความคิดเห็น ในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ในด้านความคุ้มค่าเชิงงบประมาณ พบว่า ผู้แทนระดับบริหารด้านสิ่งแวดล้อมเห็นว่าการจัดทำระบบมีความคุ้มค่าเชิงงบประมาณ และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความคุ้มค่าเชิงงบประมาณ พบว่า ตำแหน่งงานในองค์กรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความคุ้มค่าเชิงงบประมาณ

6) เมื่อพิจารณาความคิดเห็น ในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ในด้านความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้แทนระดับบริหารด้านสิ่งแวดล้อมเห็นว่าการจัดทำระบบทำให้เกิดความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อม และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัจจัยส่วนองค์กรและปัจจัยส่วนบุคคลทุกปัจจัยไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อม

นนทไชย วงศ์สุภโชค (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของการปฏิบัติตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับความสำเร็จ ของการปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง มอก.18001 จากสถาบันรับรองมาตรฐาน ไอเอสโอ (สรอ.) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือตัวแทนฝ่าย

บริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำนวน 172 คน จากประชากร 199 คน จากสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง มอก.18001 จาก สรอ.

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยข้อมูลจากแบบสอบถามที่มี 2 ตอน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลชุดนี้จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแทนฝ่ายบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 จาก สรอ. และข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐาน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของตัวแทนฝ่ายบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 จาก สรอ. และที่มผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 จาก สรอ. โดยผลที่ได้จากแบบสอบถามได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ในการจำแนกข้อมูลพื้นฐานของตัวแทนฝ่ายบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 จาก สรอ. และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของกลุ่มตัวอย่าง จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวแทนฝ่ายบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยต่อปัจจัยความสำเร็จในการปฏิบัติตาม มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ทั้งในภาพรวม และในแต่ละด้าน จากนั้นทำการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 โดยใช้การวิเคราะห์ Spearman rank correlation coefficient จากการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในด้านที่ 2 , 3 , 4 และในภาพรวม ปัจจัยเกี่ยวกับระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในด้านที่ 1 , 3 และในภาพรวม ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับระยะเวลาการทำงานทั้งหมด มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในด้านที่ 2

ส่วนปัจจัยของตัวแทนฝ่ายบริหารด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 จาก สรอ. ได้ใช้การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยเรื่องเพศสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการปฏิบัติตาม มาตรฐานระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในด้านที่ 2 และโดยรวมได้ร้อยละ 2.9 และ 2.7 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับระดับการศึกษาของตัวแทนฝ่ายบริหารด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการปฏิบัติตาม มาตรฐานระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในด้านที่ 1 และโดยรวมได้ร้อยละ 2.4 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ขณะที่ปัจจัยเรื่องเพศและปัจจัยเกี่ยวกับระดับการศึกษาสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการปฏิบัติตาม มาตรฐานระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ในด้านที่ 1 และโดยรวมได้ร้อยละ 13.1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากแนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่ได้เสนอในบทที่ 2 สามารถนำมาเป็นแนวทางและกรอบในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ” ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บและรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ได้รับการแต่งตั้งในปี 2548 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) สายสำนักงานและร้านสาขา จำนวนทั้งหมด 45 คน
- 2) สายคลังสินค้าและโรงงาน จำนวนทั้งหมด 87 คน

รวมจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ทั้งหมด 132 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของ บริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

กลุ่มคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส	บริษัท	จำนวนคณะทำงาน (คน)
พื้นที่กลุ่มสายสำนักงานและร้านสาขา มี 2 พื้นที่ย่อย		
พื้นที่สำนักงาน (O1)	บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) บริษัท เคาน์เตอร์เซอร์วิส จำกัด บริษัท โกซอฟท์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท เอ็ม เอ เอ็ม ฮาร์ต จำกัด บริษัท ไทย สมาร์ทการ์ด จำกัด บริษัท ศึกษาวิวัฒน์ จำกัด	30
พื้นที่ปฏิบัติการร้าน (O3)	บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) * ส่วนของร้านสาขา 7Eleven ทั่วประเทศ	15
พื้นที่กลุ่มสายโรงงานและคลังสินค้า มี 6 พื้นที่ย่อย		
พื้นที่กิจการอาหารสำเร็จรูป (F1)	บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด	35
พื้นที่กิจการเบเกอรี่ (F2)	บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด	6
พื้นที่บริษัท ซี.พี. คอนซูเมอร์ โปรดักส์ จำกัด (F3)	บริษัท ซี.พี.คอนซูเมอร์ โปรดักส์ จำกัด	11
พื้นที่ศูนย์กระจายสินค้า (F4)	บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) * ส่วนของศูนย์กระจายสินค้า 7Eleven ทั่วประเทศ	9
พื้นที่บริษัท รีเทลลิงค์ (ไทยแลนด์) จำกัด (F5)	บริษัท รีเทลลิงค์ (ไทยแลนด์) จำกัด	20
พื้นที่บริษัท ไดนามิค แมนเนจเม้นท์ จำกัด (F6)	บริษัท ไดนามิค แมนเนจเม้นท์ จำกัด	6
รวม 8 พื้นที่ย่อย (กลุ่มสายสำนักงานและร้านสาขา + กลุ่มสายโรงงานและคลังสินค้า)		132

หมายเหตุ: O คือ สายสำนักงานและร้านสาขา , F คือ สายโรงงานและคลังสินค้า

ที่มา: หน่วยงานกลางความปลอดภัยและ 7ส สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ

บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) (2548)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มตัวแทนประชากรจาก ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส แต่ละสายงานพื้นที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ดำรงตำแหน่งในปี 2548 จำนวนทั้งหมด 8 พื้นที่ รวม

132 คน ซึ่งขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (เพ็ญแข แสงแก้ว, 2540 : 58-59)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3.1)$$

เมื่อ n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทนจำนวนประชากร ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งสิ้น 132 คน
 e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ร้อยละ 5

เมื่อคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 100 คน จากประชากร 132 คน ที่ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส (สายสำนักงานและร้านสาขา , สายคลังสินค้าและโรงงาน) ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ดำรงตำแหน่งในปี 2548 จำนวนทั้งหมด 8 พื้นที่

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม(Questionnaire) เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส (สายสำนักงานและร้านสาขา , สายคลังสินค้าและโรงงาน) ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ในเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งมีลักษณะคำถามของแบบสอบถามที่ใช้เป็นคำถามแบบปลายปิด (Close Ended Question) ที่ กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบและคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) ที่ให้ผู้ตอบสามารถ แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ดังนี้

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) เกี่ยวกับ ปัจจัย 2 ส่วน คือ

- ปัจจัยบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
- ปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ ขนาดองค์กร ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบ ลักษณะของคำถามจะเป็นแบบมาตรวัดค่า (Likert Scale) 5 ระดับ โดยใช้คำถามเชิงบวก ประกอบไปด้วยคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ใน 4 ด้าน คือ

- ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม
- ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน
- ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย
- ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

คำถามแต่ละข้อจะเป็นการให้ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7S ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ตามระดับการประเมิน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูล ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้
- 2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากทฤษฎีและตำราต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- 3) กำหนดประเด็นและขอบข่ายของคำถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
- 4) สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อขอความคิดเห็นในการพิจารณาด้านความครอบคลุมเนื้อหาและภาษาที่ใช้
- 5) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ จำนวน 5 ท่าน ดังแสดงในตารางที่ 3.2
- 6) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง

ตารางที่ 3.2 แสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่ง	สถานที่ปฏิบัติงาน
1. ผศ.ดร.สิทธิพร พิมป์สกุล	อาจารย์ประจำ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ดร.พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์	ผู้อำนวยการฝ่ายธุรกิจและ สิ่งแวดล้อม	สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
3. คุณรัตนา กลั่นแก้ว	รองผู้จัดการทั่วไป ด้านบริหารงานคุณภาพ สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ	บริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
4. คุณจิตติวุฒิ สุนนานนท์	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท ลีด อะเซสเมนต์ แอนด์ คอนซัลแตนท์ จำกัด
5. คุณสุชาติ ศรีวิฑิตกุล	กรรมการผู้จัดการ	หจก. ไทยเอ็นไวรอนเมนท์ ซีสเต็มส์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.3.1 จัดทำแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด โดยแจกจ่ายแบบสอบถามไปยังผู้ดำรงตำแหน่งเป็น
คณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ โดยส่ง
แบบสอบถามผ่านทาง หน่วยงานกลางความปลอดภัยและ 7ส สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ
บริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบไปด้วย แบบสอบถามที่ได้รับการ
ตรวจสอบคุณภาพแล้ว หนังสือราชการจากหน่วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือในการตรวจ
แบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามที่ตอบแล้วกลับคืนผู้วิจัย ผ่านทางหน่วยงานกลางความ
ปลอดภัยและ 7ส สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ บริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

3.3.2 หลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและ
ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์
นำมาใช้ประโยชน์ได้

3.3.3 นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ผล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาได้แล้ว นำมาตรวจความครบถ้วนสมบูรณ์

จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนนและนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาถึง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ โดยมีวิธีการ ดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้กลับมา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และตรวจสอบจำนวนของแบบสอบถาม

3.4.2 นำแบบสอบถามบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Window และแปลผลข้อมูลโดย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน โดยจะใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติเชิงพรรณนาในรูปแบบของค่าความถี่และร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ระบบความปลอดภัยจะวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ค่าสถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย โดยกำหนดลักษณะการตอบแบบสอบถามแบบมาตรวัดค่า (Likert Scale) ทั้งหมด 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ	คะแนนข้อความ
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

3.4.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยเมื่อกำหนดความหมายและเกณฑ์การให้คะแนน ของแต่ละข้อคำถามแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดค่าความหมายของค่าเฉลี่ย โดยใน การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยได้กำหนด ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ เพื่อแปลความหมายออกเป็น 5 ระดับ โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2542 : 29) ดังนี้

$$\text{ช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \quad (3.2)$$

ซึ่งแทนค่าได้เท่ากับ $\frac{5 - 1}{5} = 0.80$

ดังนั้นแบ่งระดับค่าเฉลี่ย ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติตามระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์(CPSS) ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ
1.00 - 1.80 หมายถึง	น้อยที่สุด
1.81 - 2.60 หมายถึง	น้อย
2.61 - 3.40 หมายถึง	ปานกลาง
3.41 - 4.20 หมายถึง	มาก
4.21 - 5.00 หมายถึง	มากที่สุด

การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับ Likert Scale ที่มีคำตอบให้เลือกทั้งหมด 5 ระดับ (ชูศรี วงศ์รัตนะ.2541 : 74) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- 1) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000 – 0.999 หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ไม่แตกต่างกันมาก
- 2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกันมาก

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อพัฒนา ระบบบริหาร ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ผู้วิจัย จะทำการสรุปโดยการบรรยาย

3.4.4 การทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบ บริหารความปลอดภัยเครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน ทำให้ มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัยเครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงาน ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับตำแหน่ง แตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน	One-way ANOVA

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
<p>สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน</p>	One-way ANOVA
<p>สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน</p>	One-way ANOVA
<p>สมมติฐานที่ 1.5 คณะทำงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน</p>	One-way ANOVA
<p>สมมติฐานที่ 2 : ปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน</p>	
<p>สมมติฐานที่ 2.1 ขนาดองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของ การนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน</p>	One-way ANOVA
<p>สมมติฐานที่ 2.2 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องมือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน</p>	One-way ANOVA

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ

3.5.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ได้แก่ ขนาดองค์กร ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลแต่ละข้อ}}{\text{ค่าจำนวนรวมทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.3)$$

3.5.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้ในการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.4)$$

เมื่อ	X	แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.5.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ซึ่งใช้คู่กับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงลักษณะการกระจายของคะแนนแต่ละครั้ง ซึ่งคำนวณได้จาก สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 143)

$$s = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (3.5)$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	หมายถึง คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.5.4 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test

3.5.4.1 ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 \text{ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน}$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \text{ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกัน}$$
3. สถิติที่ใช้ทดสอบ(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:162)

กรณีที่ 1 เมื่อ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} \quad (3.6)$$

เมื่อ

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \quad (3.7)$$

n_1 คือขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 คือขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

\bar{X}_1 คือค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

\bar{X}_2 คือค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 คือค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 คือค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

กรณีที่ 2 เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$,

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

$$\text{โดยมี } df., v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}} \quad (3.9)$$

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ v แล้วแต่กรณี หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 \neq \mu_2$ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ v แล้วแต่กรณี หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 = \mu_2$ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

3.5.4.2 การทดสอบ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

การที่จะเลือกใช้สูตรในกรณีที่ 1 หรือ 2 นั้น จำเป็นต้องทดสอบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ หรือไม่ โดยใช้ F-test ทำการทดสอบตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

สมมุติฐานสถิติ

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_1 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \quad \text{เมื่อ } S_1 > S_2, \quad df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$$

$$\text{หรือ } F = \frac{S_2^2}{S_1^2} \quad \text{เมื่อ } S_2 > S_1, \quad df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$$

การตัดสินใจ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

3.5.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:168-170)

1. เปลี่ยนสมมุติฐานวิจัยเป็นสมมุติฐานสถิติ
2. สมมุติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี One-way ANOVA คือ

H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน

หรือ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$

$H_1 : \mu_i \neq \mu_j$,เมื่อ $i \neq j ; i, j = 1, 2, k$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.10)$$

สูตรสำหรับวิธีวิเคราะห์ค่าต่างๆ แสดงในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA

Source of Variation	Degree of Freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k-1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k-1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Group	$n-k$	$SS_w = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n-k}$	
Total	$n-1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

- เมื่อ k คือจำนวนกลุ่ม
 n คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
 n_j คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j
 T_j คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j

T คือผลรวมของคะแนนทั้งหมด

x_{ij} คือ คะแนนแต่ละตัว

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

3.5.6 การเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี Least-Significant Different (LSD)

ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ กรณีที่ F-test ในการวิเคราะห์ One-way ANOVA มีนัยสำคัญ โดยมีขั้นตอนการคำนวณดังนี้

1. กำหนดระดับนัยสำคัญ α
2. คำนวณค่า LSD จากสูตร

$$LSD = t_{\frac{\alpha}{2}, n-k} \sqrt{MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)} \quad (3.11)$$

เมื่อ $t_{\frac{\alpha}{2}, n-k}$ คือค่าที่ได้จากตาราง t ที่ $df = n - k$ ที่ $\frac{\alpha}{2}$

n_i คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ i

n_j คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j

3. คำนวณหาค่า $|\bar{x}_i - \bar{x}_j|$ เมื่อ $i \neq j ; i, j = 1, 2, \dots, k$

เมื่อ \bar{X}_i คือค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ i

\bar{X}_j คือค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ j

4. การตัดสินใจ

ถ้าค่า $|\bar{x}_i - \bar{x}_j|$ ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า LSD หมายความว่าค่าเฉลี่ยของประชากรคู่ที่นำมาเปรียบเทียบนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า $|\bar{x}_i - \bar{x}_j|$ ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่า LSD หมายความว่าค่าเฉลี่ยของประชากรคู่ที่นำมาเปรียบเทียบนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญหรือไม่แตกต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ได้จัดส่งแบบสอบถามให้กับทางคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ จำนวนทั้งหมด 100 คน (จากการคำนวณโดยใช้หลักเกณฑ์ของ Taro Yamane) โดยมีคณะทำงานความปลอดภัย และ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม กลับมาเป็นจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 91.00 ของกลุ่มตัวอย่าง จึงใช้ข้อมูลจำนวนนี้ในการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

4.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อพัฒนาระบบบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และข้อมูลปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ดังแสดงในตารางที่ 4.1 และข้อมูลปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ขนาดขององค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร ดังแสดงในตารางที่ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส บริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
1. เพศ		
ชาย	57	62.64
หญิง	34	37.36
รวม	91	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	11	12.09
30 - 40 ปี	28	30.77
มากกว่า 40 - 50 ปี	48	52.75
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4	4.39
รวม	91	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	4.40
ปริญญาตรี	62	68.13
สูงกว่าปริญญาตรี	25	27.47
รวม	91	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
4. ระดับตำแหน่ง		
ผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไป	32	35.17
ผู้จัดการระดับฝ่ายเทียบเท่า	42	46.15
ผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่า	9	9.89
เจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	8	8.79
รวม	91	100.00
5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
ต่ำกว่า 2 ปี	14	15.38
2 - 5 ปี	26	28.57
มากกว่า 5 - 10 ปี	39	42.86
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	12	13.19
รวม	91	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ดังต่อไปนี้

เพศ พบว่าคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน มีเพศชาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 62.64 และมีเพศหญิง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.36 ตามลำดับ

อายุ พบว่าคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40 – 50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 ลำดับถัดมา มีอายุ 30 – 40 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 และลำดับถัดมา มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.09 และลำดับสุดท้ายมีมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.13 ลำดับถัดมา คือ มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.47 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

ระดับตำแหน่ง พบว่าคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับฝ่ายหรือเทียบเท่า จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 ลำดับถัดมา คือ ตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.17 และลำดับถัดมา คือ ตำแหน่งผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่า จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89 และตำแหน่งระดับเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.79 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่าคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่ทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลามากกว่า 5 - 10 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 42.89 ลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลา 2 - 5 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลาดำกกว่า 2 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนองค์กร ของผู้ดำรงตำแหน่ง เป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส บริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
1. ขนาดขององค์กร		
ต่ำกว่า 500 คน	18	19.78
500 - 2,000 คน	11	12.09
มากกว่า 2,000 - 5,000 คน	27	29.67
มากกว่า 5,000 คนขึ้นไป	35	38.46
รวม	91	100.00
2. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร		
ต่ำกว่า 2 ปี	3	3.30
2 - 5 ปี	2	2.20
มากกว่า 5 - 10 ปี	37	40.66
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	49	53.84
รวม	91	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนองค์กร ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส บริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ดังต่อไปนี้

ขนาดขององค์กร พบว่าคณะทำงานความปลอดภัย และ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่ทำงานในองค์กรที่มีจำนวน พนักงานมากกว่า 5,000 คนขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ลำดับถัดมา คือ ทำงาน ในองค์กรที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 2,000 - 5,000 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 29.67 และ ลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรที่มีจำนวนพนักงานต่ำกว่า 500 คน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.78 และทำงานในองค์กรที่มีจำนวนพนักงาน 500 - 2,000 คน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.09 ตามลำดับ

ระยะเวลาการดำเนินงานขององค์กร พบว่าคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัท กลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่ทำงานใน องค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 49 คน คิด เป็นร้อยละ 53.84 ลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการเป็น ระยะเวลามากกว่า 5 - 10 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 40.66 และลำดับถัดมา คือ ทำงานใน องค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการเป็นระยะเวลาต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และทำงานในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการเป็นระยะเวลา 2 - 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็น ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัย และ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการ นำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แบ่ง ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

4.2.1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ดังแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

ความสำเร็จด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	N=91		ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีการกำหนดนโยบายฯ ในการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจน เหมาะสม	4.033	0.674	มาก	5
2. มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน เหมาะสม	4.011	0.753	มาก	6
3. มีการสื่อสารให้พนักงานในองค์กรทราบนโยบายฯ อย่างทั่วถึง	4.451	0.5	มากที่สุด	3
4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของตามนโยบายฯ ที่กำหนดไว้	3.934	0.696	มาก	8
5. มีการจัดทำแผนงาน และเป้าหมายประจำปีที่เหมาะสมกับนโยบายฯ ที่กำหนด	4.473	0.502	มากที่สุด	2
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงาน และเป้าหมายที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ	4.440	0.499	มากที่สุด	4
7. มีการจัดทำงบประมาณที่เหมาะสมกับแผนงานที่กำหนด	3.945	0.721	มาก	7
8. มีการรายงานผลการดำเนินงานให้กับผู้บริหารระดับสูงทราบอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ	4.604	0.492	มากที่สุด	1
รวมค่าเฉลี่ย	4.235	0.604	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าระดับความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความ

ความสำเร็จด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีระดับในการปฏิบัติความสำเร็จมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รวมของทุกข้อย่อย มีค่าเท่ากับ 4.235 และผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในด้านนี้ไม่แตกต่างกันมาก เนื่องจากมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.000 - 0.999 ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) รวมของทุกข้อย่อยเท่ากับ 0.604

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละหัวข้อย่อย พบว่ามีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติเรียงตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้อ 8 มีการรายงานผลการดำเนินงานให้กับผู้บริหารระดับสูงทราบอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.604 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.492

ลำดับที่ 2 คือ ข้อ 5 มีการจัดทำแผนงานและเป้าหมายประจำปี ที่เหมาะสมกับนโยบายที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.473 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.502

ลำดับที่ 3 คือ ข้อ 3 มีการสื่อสารให้พนักงานในองค์กรทราบนโยบายฯ อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.451 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.500

ลำดับที่ 4 คือ ข้อ 6 มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงาน และเป้าหมายที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.440 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.499

ลำดับที่ 5 คือ ข้อ 1 มีการกำหนดนโยบายฯ ในการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจน เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.033 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.674

ลำดับที่ 6 คือ ข้อ 2 มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม อย่างชัดเจน เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.011 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.753

ลำดับที่ 7 คือ ข้อ 7 มีการจัดทำงบประมาณที่เหมาะสมกับแผนงานที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.945 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) เท่ากับ 0.721

และลำดับที่ 8 คือ ข้อ 4 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของตามนโยบายฯ ที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.934 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.696

4.2.2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในด้านการบริหาร และคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน ดังแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

ความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครอง ความปลอดภัยในการทำงาน	N=91		ระดับความสำเร็จ ในการปฏิบัติ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีการดำเนินกิจกรรม 7ส ในทุกพื้นที่ อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ	4.286	0.704	มากที่สุด	1
2. มีการออกแบบหรือเลือกใช้ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ระบบไฟฟ้า ที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน	3.956	0.802	มาก	7
3. มีระบบเอกสารกฎระเบียบ คำสั่ง วิธีการปฏิบัติ หรือ มาตรฐานในการควบคุมและป้องกันอันตรายที่มี ประสิทธิภาพ(ครอบคลุมทั้งพนักงานและผู้รับเหมา)	3.978	0.816	มาก	5
4. มีการส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล(PPE) ให้แก่พนักงานมีการสวมใส่ อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ	3.648	0.794	มาก	13
5. มีการกำหนดเงื่อนไขด้านความปลอดภัยที่ ครอบคลุมในระบบ การจัดซื้อหรือว่าจ้าง	3.143	0.950	ปานกลาง	15
6. มีระบบในการตรวจสอบด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ	4.099	0.746	มาก	2
7. มีการฝึกอบรมและการประเมินผล ด้านความ ปลอดภัยให้กับพนักงานในองค์กรได้อย่าง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ	3.736	0.998	มาก	12
8. มีการรณรงค์ส่งเสริมด้านความปลอดภัยให้ พนักงานได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง	3.868	0.792	มาก	9
9. มีแผนป้องกันระงับอัคคีภัย ที่เป็นระบบ และมี ประสิทธิภาพ	3.923	0.687	มาก	8

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครอง ความปลอดภัยในการทำงาน	N=91		ระดับความสำเร็จ ในการปฏิบัติ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
10. มีระบบในการรายงาน การสอบสวน และวิเคราะห์ อุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพ	3.363	0.782	ปานกลาง	14
11. มีแผนฉุกเฉินอื่นๆ หรือแผนป้องกันความหายนะ เกี่ยวกับความปลอดภัยที่เป็นระบบและมี ประสิทธิภาพ	3.802	0.897	มาก	10
12. มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพเครื่องจักรอุปกรณ์ ที่เป็นปัญหาให้มีความปลอดภัยอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ	3.967	0.823	มาก	6
13. มีมาตรการหรือการควบคุมเกี่ยวกับการทำงาน ล่วงเวลาพนักงาน อย่างเหมาะสม และมี ประสิทธิภาพ	4.066	0.917	มาก	3
14. มีระบบในการการบริหารจัดการด้านยานยนต์ ที่ดูแลพนักงานทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ	3.758	1.004	มาก	11
15. มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความ ปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม อย่างครบถ้วน	4.011	0.753	มาก	4
รวมค่าเฉลี่ย	3.840	0.831	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่าระดับความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับ ความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน **มีระดับในการปฏิบัติ ความสำเร็จมาก** โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รวมของทุกข้อย่อย มีค่าเท่ากับ 3.840 และผู้ดำรง ตำแหน่งเป็นคณะทำงาน มีระดับความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับความสำเร็จในด้านนี้ไม่แตกต่างกันมาก เนื่องจากมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.000 – 0.999 ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) รวมของทุกข้อย่อย 0.831

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละหัวข้อย่อย พบว่ามีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ เรียงตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้อ 1 มีการดำเนินกิจกรรม 7ส ในทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.286 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.704

ลำดับที่ 2 คือ ข้อ 6 มีระบบในการตรวจสอบด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.099 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.746

ลำดับที่ 3 คือ ข้อ 13 มีมาตรการหรือการควบคุมเกี่ยวกับการทำงานล่วงเวลาพนักงานอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.066 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.917

ลำดับที่ 4 คือ ข้อ 15 มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม อย่างครบถ้วน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.011 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.753

ลำดับที่ 5 คือ ข้อ 3 มีระบบเอกสารกฎระเบียบ คำสั่ง วิธีการปฏิบัติ หรือมาตรฐานในการควบคุม และป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ(ครอบคลุมทั้งพนักงานและผู้รับเหมา) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.978 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.816

ลำดับที่ 6 คือ ข้อ 12 มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เป็นปัญหา ให้มีความปลอดภัยอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.967 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.823

ลำดับที่ 7 คือ ข้อ 2 มีการออกแบบหรือเลือกใช้ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ระบบไฟฟ้า ที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.956 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.802

ลำดับที่ 8 คือ ข้อ 9 มีแผนป้องกันระดับอัคคีภัย ที่เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.923 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.687

ลำดับที่ 9 คือ ข้อ 8 มีการรณรงค์ส่งเสริมด้านความปลอดภัยให้พนักงาน ได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.868 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.792

ลำดับที่ 10 คือ ข้อ 11 มีแผนฉุกเฉินอื่นๆหรือแผนป้องกันความหายนะเกี่ยวกับความปลอดภัยที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.802 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.897

ลำดับที่ 11 คือ ข้อ 14 มีระบบในการการบริหารจัดการด้านยานยนต์ที่ดูแลพนักงานทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.758 และมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.004

ลำดับที่ 12 คือ ข้อ 7 มีการฝึกอบรมและการประเมินผล ด้านความปลอดภัยให้กับพนักงานในองค์กรได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.736 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.998

ลำดับที่ 13 คือ ข้อ 4 มีการส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล(PPE) ให้แก่พนักงานมีการสวมใส่อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.648 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.794

ลำดับที่ 14 คือ ข้อ 10 มีระบบในการรายงาน การสอบสวน และวิเคราะห์อุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.363 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.782

และลำดับที่ 15 คือ ข้อ 5 มีการกำหนดเงื่อนไขด้านความปลอดภัยที่ครอบคลุมในระบบการจัดซื้อหรือว่าจ้าง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.143 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.950

4.2.3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย ดังแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

ความสำเร็จด้านการบริหารและ คุ้มครองสุขภาพอนามัย	N=91		ระดับความสำเร็จ ในการปฏิบัติ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีการจัดสวัสดิการ ในการดูแลสุขภาพอนามัยให้กับพนักงานอย่างเหมาะสม และทั่วถึง	3.615	0.853	มาก	1

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความสำเร็จด้านการบริหารและ คุ้มครองสุขภาพอนามัย	N=91		ระดับความสำเร็จ ในการปฏิบัติ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
2. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และ โรค เนื่องจากการทำงานให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง	3.363	0.782	ปานกลาง	5
3. มีการจัดสวัสดิการ ในการดูแลสุขภาพอนามัยให้ กับพนักงานอย่างเหมาะสม และทั่วถึง	3.615	0.853	มาก	1
4. มีการประกันชีวิตและประกันสุขภาพอื่นๆ นอก เหนือจากการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงิน ทดแทน และกองทุนประกันสังคม	3.484	0.808	มาก	3
5. มีระบบในการจัดการสารเคมี ที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถใช้งานได้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ปฏิบัติ	3.143	0.95	ปานกลาง	6
6. มีมาตรฐานป้องกันอันตราย หรือกฎระเบียบใน การยกสิ่งของ การเคลื่อนย้าย และการขนส่ง วัสดุหรือสิ่งของด้วยแรงคน	3.538	0.807	มาก	2
7. มีมาตรการป้องกันปัญหาเรื่องความเครียดและ ความเมื่อยล้าทั้งร่างกาย และจิตใจของพนักงานที่ เกิดจากการทำงาน	3.451	1.014	มาก	4
รวมค่าเฉลี่ย	3.432	0.869	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าระดับความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัยมีระดับในการปฏิบัติความสำเร็จมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รวมของทุกข้อย่อย มีค่าเท่ากับ 3.432 และผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานมีระดับความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับความสำเร็จในด้านนี้ไม่แตกต่างกันมาก เนื่องจากมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.000 - 0.999 ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) รวมของทุกข้อย่อย 0.869

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละหัวข้อย่อย พบว่ามีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติเรียงตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 1 มีการจัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพอนามัยให้กับพนักงานอย่างเหมาะสม และทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.615 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

มาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.853 และข้อ 3 มีการประกันชีวิต และประกันสุขภาพอื่นๆ นอกเหนือจากการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน เงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.484 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.808

ลำดับที่ 2 คือ ข้อ 6 มีมาตรฐานป้องกันอันตราย หรือกฎระเบียบในการยกสิ่งของ การเคลื่อนย้าย และการขนส่งวัสดุหรือสิ่งของด้วยแรงคน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.538 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.807

ลำดับที่ 3 คือ ข้อ 4 มีการประกันชีวิตและประกันสุขภาพอื่นๆ นอกเหนือจากการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.484 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.808

ลำดับที่ 4 คือ ข้อ 7 มีมาตรการป้องกันปัญหาเรื่องความเครียด และความเมื่อยล้าทั้งร่างกาย และจิตใจของพนักงานที่เกิดจากการทำงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.451 และมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.014

ลำดับที่ 5 คือ ข้อ 2 มีการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และโรคเนื่องจากการทำงาน ให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.363 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.782

และลำดับที่ 6 คือ ข้อ 5 มีระบบในการจัดการสารเคมี ที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถใช้งานได้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.143 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.950

4.2.4 ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ความสำเร็จด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	N=91		ระดับในการปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีการตรวจสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น ความร้อน แสงสว่าง เสียง วัสดุ สารเคมี ทั่วถึงทุกพื้นที่ และทำอย่างต่อเนื่อง	3.143	0.950	ปานกลาง	4
2. มีการดูแลและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.593	1.022	มาก	2
3. มีการควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ กลิ่น ฝุ่น เสียง ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ	3.451	1.014	มาก	3
4. มีการกระตุ้นจิตสำนึก ให้กับพนักงานใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ อย่างคุ้มค่าและเหมาะสม	4.286	0.704	มากที่สุด	1
รวมค่าเฉลี่ย	3.618	0.923	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าระดับความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จความสำเร็จด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีระดับในการปฏิบัติความสำเร็จมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย(\bar{X}) รวมของทุกข้อย่อย มีค่าเท่ากับ 3.618 และผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน มีระดับความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับความสำเร็จในด้านนี้ไม่แตกต่างกันมาก เนื่องจากมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.000 - 0.999 ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) รวมของทุกข้อย่อย 0.923

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละหัวข้อย่อย พบว่ามีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติเรียงตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้อ 4 มีการกระตุ้นจิตสำนึก ให้กับพนักงานใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ อย่างคุ้มค่าและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.286 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.704

ลำดับที่ 2 คือ ข้อ 2 มีการดูแลและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.593 และมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.022

ลำดับที่ 3 คือ ข้อ 3 มีการควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ กลิ่น ฝุ่น เสียง ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.451 และมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.014

และลำดับที่ 4 คือ ข้อ 1 มีการตรวจสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น ความร้อน แสงสว่าง เสียง รังสี สารเคมี ทั่วถึงทุกพื้นที่และทำอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.143 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.950

4.2.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นในภาพรวมในทุกด้าน

พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในภาพรวมทุกด้าน ดังแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) และระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในภาพรวมทุกด้าน

ความสำเร็จในภาพรวมของแต่ละด้าน	N=91		ระดับในการปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.235	0.604	มากที่สุด	1
2. ด้านการบริหาร และคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.840	0.831	มาก	2
3. ด้านการบริหาร และคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.432	0.869	มาก	4
4. ด้านการจัดการ และดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.618	0.923	มาก	3
รวมค่าเฉลี่ย	3.781	0.807	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าระดับความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จความสำเร็จด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีระดับในการปฏิบัติความสำเร็จมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย(\bar{X}) รวมของทุกข้อย่อย มีค่าเท่ากับ 3.781 และผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ มีระดับความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับความสำเร็จในด้านนี้ไม่แตกต่างกันมาก เนื่องจากมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.000 – 0.999 ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) รวมของทุกข้อย่อย 0.807

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละหัวข้อย่อย พบว่ามีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติเรียงตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้อ 1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.235 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.604

ลำดับที่ 2 คือ ข้อ 2 ด้านการบริหาร และคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.840 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.831

ลำดับที่ 3 คือ ข้อ 4 ด้านการจัดการ และดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.618 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.923

และลำดับที่ 4 คือ ข้อ 3 ด้านการบริหาร และคุ้มครองสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.432 และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย (S.D.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.869

4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบ บริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดย t-test ดังแสดงผลในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบค่าความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า t คำนวณจากวิเคราะห์โดยวิธี t-test ในเรื่องเพศของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	เพศของผู้ดำรงตำแหน่ง เป็นคณะทำงาน		t	Sig (2-tailed)
	ชาย (N = 57) \bar{X}	หญิง (N = 34) \bar{X}		
1. ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.230	4.246	-0.303	0.755
2. ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.849	3.825	0.396	0.686
3. ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.474	3.363	0.951	0.349
4. ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.662	3.544	0.948	0.351
ระดับความสำเร็จในภาพรวม	3.804	3.745	0.930	0.346

จากตารางที่ 4.8 พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในแต่ละด้านของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้น จึงสรุปได้ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติแต่ละด้าน และในภาพรวม ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน ไม่มีผลระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดย One-way ANOVA ดังแสดงผลในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	อายุของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน				F	P
	ต่ำกว่า 30 ปี	30 - 40 ปี	มากกว่า 40 - 50 ปี	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป		
	N = 11	N = 21	N = 48	N = 4		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
1. ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.182	4.25	4.232	4.344	0.504	0.681
2. ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.727	3.821	3.857	4.083	1.908	0.134
3. ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.167	3.405	3.458	4.042	2.771	0.046
4. ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.5	3.491	3.661	4.313	2.738	0.048
ระดับความสำเร็จในภาพรวม	3.644	3.742	3.802	4.195	4.264	0.007

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในแต่ละด้านของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานในแต่ละช่วงอายุ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน

และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแต่ละด้าน และในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีผลระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดย One-way ANOVA ดังแสดงผลในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	การศึกษาของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน			F	P
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี		
	N = 4	N = 62	N = 25		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
1. ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.375	4.254	4.170	1.901	0.156
2. ด้านการบริหาร และคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.700	3.819	3.915	1.724	0.184
3. ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.250	3.427	3.473	0.295	0.746
4. ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.500	3.601	3.680	0.247	0.781
ระดับความสำเร็จในภาพรวม	3.706	3.775	3.810	0.265	0.768

จากตารางที่ 4.10 พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในแต่ละด้านของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน

และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแต่ละด้าน และในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ไม่มีผลระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดย One-way ANOVA ดังแสดงผลในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	ระดับตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการ				F	P
	ผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่า	ผู้จัดการฝ่ายหรือเทียบเท่า	ผู้จัดการแผนกหรือเทียบเท่า	เจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง		
	N = 32	N = 42	N = 9	N = 8		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
1. ด้านนโยบาย และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.207	4.271	4.194	4.219	0.568	0.638
2. ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.962	3.752	3.881	3.767	4.450	0.006
3. ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.708	3.258	3.593	3.063	6.795	0.000
4. ด้านการจัดการและดูแลสุขภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.969	3.363	3.639	3.531	8.239	0.000
ระดับความสำเร็จในภาพรวม	3.962	3.661	3.827	3.645	9.324*	0.000

หมายเหตุ * แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีผลต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแต่ละด้าน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านที่ใกล้เคียงกัน

แต่เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในภาพรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กรณีที่ระดับความสำเร็จในภาพรวมของระดับความสำเร็จในการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน ได้ทำเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายคู่ของระดับตำแหน่ง โดยวิธี Least-Significant Different (LSD) ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีผลต่อมีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในภาพรวม โดยวิธี LSD

ระดับตำแหน่งในปัจจุบัน	\bar{X}	กลุ่มที่	1	2	3	4
ผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไป	3.962	1	-	-0.301*	-0.135	-0.317*
ผู้จัดการระดับฝ่ายหรือเทียบเท่า	3.661	2		-	0.166	-0.016
ผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่า	3.827	3			-	-0.182
เจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	3.645	4				-

หมายเหตุ * แสดงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ระดับความคิดเห็นของผู้ดำรง ตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับฝ่ายหรือเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็น แตกต่างจากคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไป และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่ เกี่ยวข้อง มีระดับความคิดเห็นแตกต่างจากคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่า ขึ้นไปเช่นเดียวกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบจากคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับแผนก หรือเทียบเท่า กับคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และส่วนผลการเปรียบเทียบจาก คณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับฝ่ายหรือเทียบเท่า กับคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่อื่นๆที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในภาพรวมของระดับ ความคิดเห็นแตกต่างจากคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่ง คือ ผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไปมี ค่าเท่ากับ 3.962 ผู้จัดการระดับฝ่ายเทียบเท่ามีค่าเท่ากับ 3.661 ผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่ามี ค่าเท่ากับ 3.827 และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมีค่าเท่ากับ 3.645 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องมือ โภคภัณฑ์ มาใช้ในการ ประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องมือ โภคภัณฑ์ แตกต่างกัน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดย One-way ANOVA ดังแสดงผลในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน				F	P
	ต่ำกว่า 2 ปี	2-5 ปี	มากกว่า 5-10 ปี	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป		
	N = 14	N = 26	N = 39	N = 12		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
1. ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.179	4.284	4.256	4.135	1.486	0.224
2. ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.781	3.854	3.836	3.894	0.408	0.748
3. ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.179	3.308	3.436	3.986	6.705	0.000
4. ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.518	3.558	3.526	4.167	4.62	0.005
ระดับความสำเร็จในภาพรวม	3.664	3.751	3.764	4.046	4.839	0.004

จากตารางที่ 4.13 พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในแต่ละด้านของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน

และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแต่ละด้าน และในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ไม่มีผลระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญ โภภักดิ์ มาใช้ในการประเมินผลการทำงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญ โภภักดิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็น คณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความ ปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มี ระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการ ประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 ขนาดองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มี ระดับความสำเร็จของ การนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการ ประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดย One-way ANOVA ดังแสดงผลในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จาก การวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความ สำเร็จในการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีขนาดองค์กรแตกต่างกัน

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	ขนาดองค์กร				F	P
	ต่ำกว่า 500 คน	500 - 2,000 คน	มากกว่า 2,000 - 5,000 คน	มากกว่า 5,000 คนขึ้นไป		
	N = 18	N = 11	N = 327	N = 35		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
1. ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.25	4.193	4.269	4.218	0.376	0.771
2. ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.885	3.77	3.842	3.838	0.415	0.743
3. ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.352	3.121	3.29	3.681	4.98	0.003
4. ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.583	3.432	3.694	3.636	0.555	0.646
ระดับความสำเร็จในภาพรวม	3.768	3.629	3.774	3.843	1.615	0.192

จากตารางที่ 4.14 พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในแต่ละด้านของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีขนาดองค์กรแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน

และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีขนาดองค์กรแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแต่ละด้าน และในภาพรวมของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีขนาดองค์กรแตกต่างกัน ไม่มีผลระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรคณะทำงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน ซึ่งการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้วิธีวิเคราะห์โดย One-way ANOVA ดังแสดงผลในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA ของระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ของระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ				F	P
	ต่ำกว่า 2 ปี	2 - 5 ปี	มากกว่า 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป		
	N = 3	N = 2	N = 37	N = 49		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
1. ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	4.208	4.563	4.247	4.217	1.452	0.233
2. ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	3.933	3.833	3.823	3.848	0.177	0.912

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ	ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ				F	P
	ต่ำกว่า 2 ปี	2 - 5 ปี	มากกว่า 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป		
	N = 3	N = 2	N = 37	N = 49		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
3. ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย	3.444	3.084	3.234	3.595	3.689	0.015
4. ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.75	3.125	3.595	3.648	0.586	0.626
ระดับความสำเร็จในภาพรวม	3.834	3.651	3.725	3.827	1.056	0.372

จากตารางที่ 4.15 พบว่าระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในแต่ละด้านของระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของระดับความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน

และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าระดับความคิดเห็นของระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นจึงสรุปได้ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแต่ละด้าน และในภาพรวมของระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานแตกต่างกัน ไม่มีผลระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำแนะนำ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อพัฒนาระบบบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ของแบบสอบถาม พบว่าคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถามกลับมาทั้งหมดนั้น ได้ให้

ข้อมูลและคำแนะนำที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาระบบบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ สามารถสรุปผลดังนี้

4.5.1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

- การกำหนดนโยบายควรเน้นให้สอดคล้องกับกฎหมาย
- นโยบายในภาพรวมของกลุ่มธุรกิจควรมี KPI ในการวัดผลให้สอดคล้องกับประเภทของธุรกิจ
- ทุกบริษัทในกลุ่มธุรกิจ ควรนำระบบมาตรฐานความปลอดภัยของเครือเจริญโภคภัณฑ์มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องและมีเป้าหมายในการวัดผลร่วมกัน
- การมีส่วนร่วมของผู้บริหารทุกระดับเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

4.5.2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

- การกำหนดกฎระเบียบเพื่อใช้ในการป้องกันหรือควบคุมของบริษัทในกลุ่มธุรกิจ ควรเน้นและให้ความสำคัญในทุกเรื่อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และควรมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกัน
- หากนำเรื่องความปลอดภัยเข้ามาใช้ต้องแต่การวางแผน หรือเริ่มต้น ตั้งแต่การออกแบบหรือการวางระบบจะเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- การทำกิจกรรม 7S อย่างต่อเนื่อง เป็นการปูพื้นฐานให้พนักงานมีส่วนร่วม และควรให้ความสำคัญ
- การสื่อสารให้พนักงานทราบถึงเรื่อง ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และให้เป็นส่วนหนึ่งของงานหรือกิจกรรมของพนักงานทุกคน

4.5.3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

- ควรมีแผนในการส่งเสริมให้พนักงานดูแลสุขภาพอนามัยมากขึ้น
- ควรมีแผนในการป้องกันเกี่ยวกับเรื่องของความเครียดจากการทำงาน ให้พนักงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- บรรยากาศในการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของผู้บริหาร และพนักงาน ควรช่วยกันสร้างเสริมเพื่อให้เกิดความน่าอยู่และเสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดี

4.5.4 ด้านการจัดการและดูแลสุขภาพแวดล้อมในการทำงาน

- ควรมีการส่งเสริมการประหยัดพลังงานในองค์กร และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และให้พนักงานรับรู้หรือมีส่วนร่วมมากขึ้น

- การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น เป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ และควรดำเนินการให้ต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ที่พนักงานจะได้รับ
- ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งที่ต้องกรควรให้ความสำคัญ และมีการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

4.5.5 ด้านอื่นๆ

- ควรส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรทราบถึงระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่บริษัทนำมาใช้ในการบริหารจัดการ
- ฝ่ายบริหารควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมเพื่อให้พนักงานได้รับรู้และนำระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการทำงาน
- ความปลอดภัยเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคนในองค์กร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยผู้ทำการวิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้ คือ

1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จในการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ในเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับ

ตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และข้อมูลปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบ ลักษณะของคำถามจะเป็นแบบมาตรวัดค่า (Likert Scale) 5 ระดับ โดยใช้คำถามเชิงบวก ประกอบไปด้วยคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ใน 4 ด้าน คือ

- ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม
- ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน
- ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย
- ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูล ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ จำนวนทั้งหมด 100 คน (จากการคำนวณโดยใช้หลักเกณฑ์ของ Taro Yamane) โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับมาเป็นจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 91.00 ของกลุ่มตัวอย่าง

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนองค์กร ของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

5.1.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน มีเพศชาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 62.64 และมีเพศหญิง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.36 ตามลำดับ

2) ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7 ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40 - 50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 ลำดับถัดมา มีอายุ 30 - 40 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ

30.77 และลำดับถัดมา มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.09 และลำดับสุดท้ายมีมากกว่า 50 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 ตามลำดับ

3) ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน มีระดับการศึกษาสูงสุด ในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 68.13 ลำดับถัดมา คือ มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 27.47 และมีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

4) ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับฝ่ายหรือเทียบเท่า จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 ลำดับถัดมา คือ ตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.17 และลำดับถัดมา คือ ตำแหน่งผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่า จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.89 และตำแหน่งระดับเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.79 ตามลำดับ

5) ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่ทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลามากกว่า 5 - 10 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลา 2 - 5 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลาต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และทำงานในองค์กรเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.19 ตามลำดับ

5.1.1.2 ข้อมูลปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัย และ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่ทำงานในองค์กรที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 5,000 คนขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรที่มีจำนวนพนักงานมากกว่า 2,000 - 5,000 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 29.67 และลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรที่มีจำนวนพนักงานต่ำกว่า 500 คน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.78 และทำงานในองค์กรที่มีจำนวนพนักงาน 500 - 2,000 คน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.09 ตามลำดับ

2) ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 91 คน ส่วนใหญ่ทำงานในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 53.84 ลำดับถัดมา

คือ ทำงานในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการเป็นระยะเวลามากกว่า 5 - 10 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 40.66 และลำดับถัดมา คือ ทำงานในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการเป็นระยะเวลาต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และทำงานในองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการเป็นระยะเวลา 2 - 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

5.1.2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ เกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

5.1.2.1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ด้านนโยบายและการจัดการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม มีระดับความสำเร็จ ในการปฏิบัติในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยรวมเท่ากับ 4.235 โดยมีระดับความสำเร็จ ในการปฏิบัติในแบ่งตามข้อย่อยเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่

- มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน เหมาะสม

- มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของตามนโยบายฯ ที่กำหนดไว้

- มีการจัดทำงบประมาณที่เหมาะสมกับแผนงานที่กำหนด

2) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ได้แก่

- มีการกำหนดนโยบายฯ ในการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจน เหมาะสม

- มีการสื่อสารให้พนักงานในองค์กรทราบนโยบายฯ อย่างทั่วถึง

- มีการจัดทำแผนงานและเป้าหมายประจำปีที่เหมาะสมกับนโยบายฯ ที่กำหนด

- มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานและเป้าหมายที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง

สม่ำเสมอ

- มีการรายงานผลการดำเนินงาน ให้กับผู้บริหารระดับสูงทราบอย่างต่อเนื่อง

สม่ำเสมอ

5.1.2.2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน มีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยรวมเท่ากับ 3.840 โดยมีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแบ่งตามข้อย่อยเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ

- 1) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับปานกลาง ได้แก่
 - มีการกำหนดเงื่อนไขด้านความปลอดภัยที่ครอบคลุมในระบบ การจัดซื้อหรือว่าจ้าง
 - มีระบบในการรายงาน การสอบสวน และวิเคราะห์อุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพ
- 2) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่
 - มีการกำหนดเงื่อนไขด้านความปลอดภัยที่ครอบคลุม ในระบบการจัดซื้อ หรือว่าจ้าง
 - มีระบบในการรายงาน การสอบสวน และวิเคราะห์อุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพ
 - มีการออกแบบหรือเลือกใช้ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ระบบไฟฟ้าที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
 - มีระบบเอกสารกฎระเบียบ คำสั่ง วิธีการปฏิบัติ หรือมาตรฐานในการควบคุมและป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมทั้งพนักงานและผู้รับเหมา)
 - มีการส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (PPE) ให้แก่พนักงานมีการสวมใส่อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ
 - มีระบบในการตรวจสอบด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ
 - มีการฝึกอบรมและการประเมินผล ด้านความปลอดภัยให้กับพนักงานในองค์กรได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
 - มีการรณรงค์ส่งเสริมด้านความปลอดภัยให้พนักงานได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง
 - มีแผนป้องกันระงับอัคคีภัย ที่เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ
 - มีแผนฉุกเฉินอื่นๆหรือแผนป้องกันความหายนะเกี่ยวกับความปลอดภัยที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
 - มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่เป็นปัญหา ให้มีความปลอดภัยอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
 - มีมาตรการหรือการควบคุมเกี่ยวกับการทำงานล่วงเวลาพนักงาน อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ

- มีระบบในการบริหารจัดการด้านยานยนต์ที่ดูแลพนักงานทั่วถึง มีประสิทธิภาพ
- มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ

สิ่งแวดล้อม อย่างครบถ้วน

3) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ได้แก่

- มีการดำเนินกิจกรรม 7ส ในทุกพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

5.1.2.3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย มีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมาก โดยมี ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยรวมเท่ากับ 3.432 โดยมีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในแบ่งตามข้อย่อยเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับปานกลาง ได้แก่

- มีการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และโรคเนื่องจากการทำงานให้กับ พนักงานอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

- มีระบบในการจัดการสารเคมี ที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถใช้งานได้ครอบคลุม ทั่วถึง ทุกพื้นที่ปฏิบัติ

2) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่

- มีการจัดสวัสดิการดูแลสุขภาพอนามัยให้กับพนักงานอย่างเหมาะสม และทั่วถึง
- มีการประกันชีวิต และประกันสุขภาพอื่นๆ นอกเหนือจากการจ่ายเงินสมทบ

เข้ากองทุน เงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม

- มีมาตรฐานป้องกันอันตราย หรือกฎระเบียบในการยกสิ่งของ การเคลื่อนย้าย และการขนส่งวัสดุหรือสิ่งของของค้ำยแรงคน

- มีมาตรการป้องกันปัญหาเรื่องความเครียด และความเมื่อยล้าทั้งร่างกาย และ จิตใจของพนักงานที่เกิดจากการทำงาน

5.1.2.4 ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ความสำเร็จด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยรวมเท่ากับ 3.618 โดยมีระดับความสำเร็จในการปฏิบัติใน แบ่งตามข้อย่อยเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับปานกลาง ได้แก่

- มีการตรวจสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น ความร้อน แสงสว่าง เสียง รัังสี สารเคมี ทั่วถึงทุกพื้นที่และทำอย่างต่อเนื่อง

2) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมาก ได้แก่

- มีการดูแลและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ
- มีการควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ กลิ่น ฝุ่น เสียง ที่เกิด

จากการดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ได้แก่

- มีการกระตุ้นจิตสำนึก ให้กับพนักงานใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ อย่างคุ้มค่า และเหมาะสม

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบ บริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวม ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวม ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวม ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวม ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับฝ่ายเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นแตกต่างจากคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่า และผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าเช่นเดียวกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบจากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่า กับผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทำให้มีระดับความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการ

อาชีพอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์” สามารถนำผลที่ทดสอบสมมติฐานมาอภิปรายได้ดังนี้

5.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน

1) เพศ

เมื่อพิจารณาผลผลการวิจัยพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวมของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีเพศชายและหญิงมีการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจมีผลต่อการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการเกิดอุบัติเหตุสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ไม่ว่าจะเป็เพศชายหรือเพศหญิง โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานมีเพศต่างกันมีการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน อิศรา ปาดแมน (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทรองเท้าบาจา แห่งประเทศไทยจำกัด ที่มีเพศต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิดา บัวทอง (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานที่มีเพศต่างกันมีความรับรู้ระบบความปลอดภัยในงานแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ทองหล่อ สุวรรณภาพ (2521 : 222) ที่กล่าวว่า การรับรู้ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรทางด้านเพศ และไม่สอดคล้องกับ วิชญ์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2543 : 100) ได้กล่าวไว้ว่า คนงานหญิงมักจะเคร่งครัดและยอมปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงงานได้ดี และมีปฏิริยาคัดค้านหรือสร้างปัญหาน้อยกว่าเพศชาย

2) อายุ

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวมของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรา วิมลธำรง (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าผู้ควบคุมงานที่มีอายุต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน เขียวไชย ยกทะวงส์ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานปฏิบัติการที่มีอายุต่างกันมีความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานมีอายุต่างกันมีการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน อิศรา ปาดเม้น (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทรองเท้าบาจา แห่งประเทศไทย จำกัด ที่มีอายุต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริดา บัวทอง (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานที่มีอายุต่างกันมีความรู้รับรู้ระบบความปลอดภัยในงานแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัย เกศรา สุขสว่าง (2535 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าบุคลากรที่มีอายุต่างกันมีจิตสำนึกในความปลอดภัยแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับ วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2543 : 100) ได้กล่าวไว้ว่า คนงานที่สูงอายุ คือ 1) มีความระมัดระวังและความชำนาญในงานสูง 2) ประสบการณ์ และจิตสำนึกในการระวังภัยสูง 3) มีความสุขุมและการยับยั้งชั่งใจดี การวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์แม่นยำกว่า จากลักษณะดังกล่าว ทำให้คนงานสูงอายุ มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุต่ำกว่า

3) ระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวมของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรา วิมลธำรง (2538 : บทคัดย่อ) ผู้ควบคุมงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน เขียวไชย ยกทะวงส์ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานปฏิบัติการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน อิศรา ปาดเม้น (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานฝ่ายผลิต บริษัทรองเท้าบาจา แห่งประเทศไทย จำกัด ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับ สถิต วงศ์สุวรรณ (2529 : 79) ที่กล่าวว่า ความรู้เดิมและเข้าใจปัญหาเป็นปัจจัยที่กำหนดการรับรู้ของบุคคล ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย เกศรา สุขสว่าง (2535 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีจิตสำนึกในความปลอดภัยแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริดา บัวทอง (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรับรู้ระบบความปลอดภัยในงานแตกต่างกัน

4) ระดับตำแหน่ง

เมื่อพิจารณาผลผลการวิจัยพบว่า ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวมของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามผลงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย นาคอ่อน (2542 : 94) ที่พบว่า ตำแหน่งงานแตกต่างกันจะมีทัศนคติที่ดีต่อมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตยา เทพแก้ว (2545:บทคัดย่อ) ที่พบว่าพนักงานส่วนใหญ่ของ บริษัท พีซีทีที จำกัด มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 อยู่ในระดับน้อยและเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยความคิดเห็นของพนักงานจะแตกต่างกันตามตำแหน่งงาน และนอกจากนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุทธนา ตรีศิริรัตน์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้แทนระดับบริหารด้านสิ่งแวดล้อมที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ใน 2 ด้าน คือ ความร่วมมือและประสานงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานและความสามารถในการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

5) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

เมื่อพิจารณาผลผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวม ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามผลงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิ สมุทรประภูมิ (2540:บทคัดย่อ) ที่พบว่า ลักษณะทั่วไปของพนักงานบริษัท สยามกลการและนิสสัน จำกัด ในด้านระยะเวลาในการทำงานกับบริษัทที่ไม่แตกต่างกัน มีการยอมรับระบบมาตรฐาน ISO 9000 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนอกจากนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุทธนา ตรีศิริรัตน์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้แทนระดับบริหาร

ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีระยะเวลาในการทำงานในองค์กรปัจจุบันแตกต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ อาทิตยา เทพแก้ว(2545:บทคัดย่อ) ที่พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ของบริษัท พีซีทีที จำกัด มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 อยู่ในระดับน้อยและเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยความคิดเห็นของพนักงานจะแตกต่างกันตามระยะเวลาการทำงานกับบริษัท

5.2.2 ปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน

1) ขนาดองค์กร

เมื่อพิจารณาผลผลการวิจัยพบว่า ขนาดขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากจำนวนพนักงานที่ปฏิบัติงานในองค์กร มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวม ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจ ค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานที่อยู่ในบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่มีจำนวนพนักงานมากหรือน้อย สามารถที่จะปฏิบัติตามระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้อย่างไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมชาย นาคอ่อน (2542:94) ที่พบว่า อุตสาหกรรมที่ขนาดองค์กรแตกต่างกันจะมีทัศนคติที่ดีต่อมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ยุทธนา ศรีศิริรัตน์ (2547 : 170) ที่พบว่า ขนาดองค์กรไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001

2) ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

เมื่อพิจารณาผลผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่สังกัดอยู่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติในภาพรวม ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุทธนา ศรีศิริรัตน์ (2547 : 168) ที่พบว่า ผู้แทนระดับบริหารด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจขององค์กรแตกต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 ไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัย สมชาย นาคอ่อน (2542:95) ที่พบว่าอุตสาหกรรมที่มีระยะเวลาการประกอบกิจการแตกต่างกันจะมีทัศนคติที่ดีต่อมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยระดับความคิดเห็นที่ผู้วิจัยรวบรวมมาจากการสอบถามผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งเป็นบุคคลซึ่งรับผิดชอบ และเป็นตัวแทนของพนักงานในพื้นที่ ได้แก่ ผู้แทนระดับบริหาร และระดับเจ้าหน้าที่ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในบริษัท พบว่ามีความสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่โดยตรงของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ สามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ ซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานขนาดองค์กร และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจขององค์กร โดยพบว่าระดับตำแหน่งงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่มีระดับความแตกต่าง จะมีผลต่อการปฏิบัติระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการปฏิบัติของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

จากผลการวิจัยในช่วงต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำการเปรียบเทียบเกี่ยวกับระดับตำแหน่งงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานความปลอดภัยและ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ พบว่าผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับฝ่ายเทียบเท่า มีระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่า และผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าเช่นเดียวกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบจากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่า กับผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่อยู่ในตำแหน่งอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

และเมื่อพิจารณาจากบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานซึ่งกำหนดไว้ คือ 1) สนับสนุนและประสานงาน ให้มีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส

เป็นไปตามนโยบายของเครือฯ กลุ่มธุรกิจฯ และกฎหมายด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง 2) จัดทำนโยบาย แผนงาน และเป้าหมายตลอดจนมาตรการต่างๆ ด้านความปลอดภัยและ 7ส เพื่อดำเนินการในแต่ละสายงาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบ 3) กำกับดูแล ให้คำแนะนำตลอดจนพิจารณาข้อเสนอแนะ ปัญหาอุปสรรคหรือค่าใช้จ่ายด้านความปลอดภัยและ 7ส ในแต่ละสายงาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบ 4) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส ในแต่ละสายงาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบ 5) รายงานผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส ต่อคณะอนุกรรมการนโยบายความปลอดภัยและ 7ส ในแต่ละสายงานของกลุ่มธุรกิจฯ ทุก 3 เดือน และ 6) ภาระกิจอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและ 7ส ของกลุ่มธุรกิจฯ และของเครือฯ พบว่าจะมีความสอดคล้องกับตำแหน่งงานของผู้บริหารในระดับผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ดังนั้นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ได้จากการวิจัย คือ ระดับตำแหน่งงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน ซึ่งความแตกต่างของระดับตำแหน่งงานของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน จะมีผลต่อระดับความสำเร็จในการปฏิบัติของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

นอกจากนี้ พบว่าผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาให้สอดคล้องกับการปฏิบัติ รวมทั้งระบบในการบริหารจัดการ ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) การกำหนดนโยบายควรเน้นให้สอดคล้องกับกฎหมาย
- 2) นโยบายในภาพรวมของกลุ่มธุรกิจ ควรมี KPI ในการวัดผลให้สอดคล้องกับประเภทของธุรกิจ
- 3) ทุกบริษัทในกลุ่มธุรกิจ ควรนำระบบมาตรฐานความปลอดภัยของเครือเจริญโภคภัณฑ์มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องและมีเป้าหมายในการวัดผลร่วมกัน
- 4) การมีส่วนร่วมของผู้บริหารทุกระดับเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- 5) การกำหนดกฎระเบียบเพื่อใช้ในการป้องกันหรือความคุมของบริษัทในกลุ่มธุรกิจ ควรเน้นและให้ความสำคัญในทุกเรื่อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และควรมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกัน
- 6) หากนำเรื่องความปลอดภัยเข้ามาใช้ต้องแต่การวางแผน หรือเริ่มต้น ตั้งแต่การออกแบบหรือการวางระบบจะเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 7) การทำกิจกรรม 7ส อย่างต่อเนื่อง เป็นการปูพื้นฐานให้พนักงานมีส่วนร่วม และควรให้ความสำคัญ

- 8) การสื่อสารให้พนักงานทราบถึงเรื่อง ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และให้เป็นส่วนหนึ่งของงานหรือกิจกรรมของพนักงานทุกคน
- 9) ควรมีแผนในการส่งเสริมให้พนักงานดูแลสุขภาพอนามัยมากขึ้น
- 10) ควรมีแผนในการป้องกันเกี่ยวกับเรื่องของความเครียดจากการทำงาน เพื่อให้พนักงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 11) บรรยากาศในการทำงานเป็นส่วนหนึ่ง que ผู้บริหารและพนักงานควรช่วยกันสร้างเสริม เพื่อให้เกิดความน่าอยู่และเสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดี
- 12) ควรมีการส่งเสริมการประหยัดพลังงานในองค์กร และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และให้พนักงานรับรู้หรือมีส่วนร่วมมากขึ้น
- 13) การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น เป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญ และควรดำเนินการให้ต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ที่พนักงานจะได้รับ
- 14) ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นต้นทุนอย่างหนึ่ง ที่องค์กรควรให้ความสำคัญ และมีการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
- 15) ควรส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรทราบถึง ระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่บริษัทนำมาใช้ในการบริหารจัดการ
- 16) ฝ่ายบริหารควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมเพื่อให้พนักงานให้รับรู้และนำระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการทำงาน
- 17) ความปลอดภัยเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคนในองค์กร

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งถัดไป

- 1) ควรพิจารณาปัจจัยในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ร่วมกับงานวิจัยนี้ โดยเฉพาะปัจจัยที่มีผลกระทบ หรือเป็นตัวขัดขวาง หรืออุปสรรคที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์
- 2) ควรมีการวิจัยในส่วนของผู้ที่ปฏิบัติตามระบบ เช่น กลุ่มพนักงานในทุกระดับ ลูกค้า คู่ค้า หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามระบบระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ และบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทวนสอบระบบในการบริหารจัดการจากระดับผู้ปฏิบัติไปสู่ระดับผู้วางแผนการจัดการ ให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกัน และสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลถึงปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้อย่างสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง

5.3.3 ข้อเสนอแนะกับบริษัทฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) ควรทำการฝึกอบรมให้ความรู้กับผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงาน เน้นความปลอดภัย และ 7ส ของบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้เกี่ยวกับระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

2) ควรพิจารณาถึงระดับตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ที่กำหนด และในการปฏิบัติจริง นอกจากนี้หากผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะทำงานที่เป็นตัวแทนของหน่วยงานหรือองค์กรมีความรู้และความเข้าใจในระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่นำมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้โดยตรง จำส่งผลให้การนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นทางบริษัทหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจจะนำปัจจัยนี้ไปพิจารณาในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพตามความเหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม . 2547 . **แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2545 – 2549** . [Online] . เข้าถึงได้จาก: <http://www.thaisafet.net/>.
- กรกฤษณ์ สกฤตเจริญ . 2547 . **เซฟตี้ เมเนจเม้นท์ วารสารเพื่อความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานของสังคมไทย** . 27(มกราคม 2547 - กุมภาพันธ์ 2547) : 12 .
- กลุ่มธุรกิจการตลาดและการจัดจำหน่าย เครือเจริญโภคภัณฑ์ (Marketing & Distribution Business Group) . 2548 . [Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.cpconsumer.com> .
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2543 .**การวิเคราะห์สถิติเพื่อการตัดสินใจ** . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- กระจ่าง ทิวะสะศิริร์ . 2527 . **ความปลอดภัยในงานวิศวกรรม**. กรุงเทพฯ : วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ .
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยและ 7ส กลุ่มธุรกิจการตลาดและการจัดจำหน่าย เครือเจริญโภคภัณฑ์ . 2548 . **หน่วยงานกลางความปลอดภัยและ 7ส สำนักบริหารนโยบายธุรกิจบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)** .
- เครือเจริญโภคภัณฑ์ . 2547 . **นโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เครือเจริญโภคภัณฑ์ (SHE Policy)** .
- เฉลิมชัย ชัยกิติกรณ์ . 2533 .**การบริหารความปลอดภัย** . นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช .
- ชัยสวัสดิ์ เทียนวิบูลย์ . 2535 . **ระบบและความปลอดภัยในโรงงาน** . กรุงเทพฯ . (อค์สำเนา) .
- ชลธิชา สว่างเนตร . 2541 . “ การรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานภายในองค์กรและขวัญในการทำงานของพนักงานระดับบังคับบัญชา และวิชาชีพของบริษัทผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบก่อสร้าง ” . **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์** .
- ณัฐวัตร มนต์เทวัญ . 2533 . **การบริหารงานความปลอดภัย** . นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช .
- ณรงค์ ณ เชียงใหม่ และเอื้องฟ้า นันทวรรณนะ . 2536 . **การบริหารอุตสาหกรรม** . กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์ .
- ทำนุ วะสินนท์ . 2530 . “ **ความปลอดภัยในการทำงานกับการเพิ่มผลผลิต** ” . **เพิ่มผลผลิต** . 27 (ธันวาคม 2530 - มกราคม 2531) : 20 .

- นุชกร จันทรเปล่ง . 2541 . “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยากาศองค์กร กับความพึงพอใจในงานของพนักงาน บริษัทชีว-เนชั่นแนล จำกัด ” . วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นนทไชย วงศ์ศุภโชค . 2548 . “ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของการปฏิบัติตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ” . วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นพเก้า ศิริพลไพบูลย์ และคณะ . 2545 . **เพิ่มผลผลิตในตัวเอง เพื่อความสำเร็จ (Personal Productivity)** . กรุงเทพฯ . สถาบันเพิ่มผลผลิต : 144
- พุทธทาสภิกขุ . 2500 . **ศึกษาธรรมะอย่างถูกวิธีหรือ ธรรมวิภาคทวณภูมิ** . [Online] . เข้าถึงได้จาก : <http://www.pantip.com/~buddhadasa/rightstudydham/>.
- เพ็ญแข แสงแก้ว . 2540 . **การวิจัยทางสังคมศาสตร์ .ม.ป.ท.**
- ไพจิตร บุญยานุเคราะห์ . 2534 . “นิยามและบทบาทของพฤติกรรมความปลอดภัย” . วารสาร **โรงงาน** . 10 (ตุลาคม 2533-มกราคม 2534) : 50-54 .
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2543 . **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- ฟ้ารัตน์ สมแสน . 2539 . “ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของคณงานก่อสร้าง ในกรุงเทพมหานคร ” . วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา **รัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย** , มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มานพ ชูนิล . 2535 . “ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้และยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน ” . วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุทธนา ตริศิริรัตน์ . 2547 . “ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO 14001 ในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาอุตสาหกรรมวิทยุ โทรทัศน์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม ” **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย** , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- วิจิตร บุญยโสธร . 2530 . **วิชาความปลอดภัย** . กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ .
- วิทยา อยู่สุข . 2537 . **หลักการบริหารความปลอดภัยในการทำงาน** . นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช .
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี . 2544 . **Safety First ปลอดภัยไว้ก่อน** . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ส.ส.ท.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ . 2543 . **วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน** . กรุงเทพฯ : ประชาชน .
- วิโรจน์ สารรัตน์ . 2548 . **การประเมินผลการปฏิบัติงาน ประเด็นข้อคิดจากทฤษฎีการจูงใจและข้อควรคำนึงในบริบททางวัฒนธรรมสังคมและองค์กร** . [Online] . เข้าถึงได้จาก : <http://ednet.kku.ac.th/>.
- ศกาวรัตน์ อินทุสมิต . 2543 . “การรับรู้วัฒนธรรมองค์กร ความผูกพันต่อองค์กรและความตั้งใจที่จะลาออกของพนักงาน : กรณีศึกษาการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย” . **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**
- สุดาศิริ เสงฆุลธนา และอัญชลิ สันติกุล . 2537 . **กฎหมายแรงงาน** . นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช .
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม . 2543 . **คู่มือการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001** . กรุงเทพฯ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม .
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม . 2541 . **คู่มือการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001** . กรุงเทพฯ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม .
- ศยามล เอกะกุลนันต์ . 2541 . “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการกับพฤติกรรมจัดการของผู้ในระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรม” . **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**
- ศิราณี ศรีวรรณวิทย์ . 2544 . “การรับรู้มาตรการความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานปิโตรเคมี : กรณีศึกษาโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ” . **สารนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**.

- Handley , w . 1969 . **Industrial Safety Handbook** . London : McGraw-Hill.
- Heinrich , H.W. 1980 . **Industrial Accident Prevention** . New York : Apple-Century-Projects Company.
- International Labor Office .1983 . **Accident Prevention : A Worker's Education manual** . Geneva : International Labor Office .
- Johnson ,W.J. 1980 . **MORT Safety Assurance Systems** . New York : Marcel Dekker.
- Ridley , J . R . 1991 . **Safety at Work** . London : Hartnolls.
- Seppala , A . 1993 . “ **Evaluation of Safety Measure , Their Implement and Connection to Occupational Accident** ”. Dissertation Abstracts International . 54(Winter 1993) : 1287.
- Stranks . 1994 . **A Manager's Guide to Health and Safety at Work** . London : Kogan Page.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามประกอบงานวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้
ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม
กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

ผู้วิจัย นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน
หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการวิจัยเพื่อประกอบวิทยานิพนธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

ดังนั้นจึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความจริงทุกประการ ข้อมูลที่ท่านตอบจะเก็บเป็นความลับ และไม่ส่งผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด เนื่องจากข้อมูลที่น่าเสนอในผลงานวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม มิได้เสนอเป็นรายบุคคลและจะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

หลังจากท่านตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งแบบสอบถามดังกล่าวนี้กลับคืนผู้วิจัยภายในระยะเวลา 7 วัน โดยจัดส่งเอกสารผ่านทางหน่วยงานกลางความปลอดภัยและ 7ส สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ บริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน)

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

ตอนที่ 3 : ข้อมูล ข้อคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์

การตอบแบบสอบถามนี้ ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ เนื่องจากถ้าตอบไม่ครบเพียงข้อใดข้อหนึ่งจะทำให้การวิเคราะห์แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ และขอให้ท่านตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเลือกคำตอบและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง เพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ

1. เพศของผู้ตอบ

ชาย

หญิง

2. อายุของผู้ตอบ

ต่ำกว่า 30 ปี

30 - 40 ปี

มากกว่า 40 - 50 ปี

มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบ

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระดับตำแหน่งในปัจจุบันของผู้ตอบ

ผู้จัดการทั่วไปหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ผู้จัดการระดับฝ่ายเทียบเท่า

ผู้จัดการระดับแผนกหรือเทียบเท่า

เจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โปรดระบุ.....

5. ระยะเวลาการทำงานของผู้ตอบนับตั้งแต่เริ่มทำงานในองค์กรจนกระทั่งถึงปีปัจจุบัน

ต่ำกว่า 2 ปี

2 - 5 ปี

มากกว่า 5 - 10 ปี

มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

6. ขนาดขององค์กรของผู้ตอบ โดยพิจารณาจากจำนวนของพนักงาน

ต่ำกว่า 500 คน

500 - 2,000 คน

มากกว่า 2,000 - 5,000 คน

มากกว่า 5,000 คนขึ้นไป

7. ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการขององค์กรผู้ตอบ

ต่ำกว่า 2 ปี

2 - 5 ปี

มากกว่า 5 - 10 ปี

มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จ ของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์ มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมกับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครือเจริญโภคภัณฑ์

คำชี้แจง

ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความเพียงคำตอบเดียว ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ <u>มากที่สุด</u>
มาก	หมายถึง	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ <u>มาก</u>
ปานกลาง	หมายถึง	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ <u>ปานกลาง</u>
น้อย	หมายถึง	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ <u>น้อย</u>
น้อยที่สุด	หมายถึง	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับ <u>น้อยที่สุด</u>

ตัวอย่าง

2.0 ความสำเร็จในการทำกิจกรรม 5ส เพื่อความปลอดภัย

ข้อความ	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. มีการทำกิจกรรม 5ส เป็นประจำอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ	✓				

การแปลความหมาย : ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการทำกิจกรรม 5ส เป็นประจำอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยมีระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

2.1 ความสำเร็จด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

ข้อความ	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการกำหนดนโยบายฯ ในการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจน เหมาะสม					
2. มีการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน เหมาะสม					
3. มีการสื่อสารให้พนักงานในองค์กรทราบนโยบายฯ อย่างทั่วถึง					
4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของตามนโยบายฯ ที่กำหนดไว้					

2.1 ความสำเร็จด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม(ต่อ)

ข้อความ	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. มีการจัดทำแผนงานและเป้าหมายประจำปี ที่เหมาะสมกับนโยบายฯ ที่กำหนด					
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานและเป้าหมายที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ					
7. มีการจัดทำงบประมาณที่เหมาะสมกับแผนงานที่กำหนด					
8. มีการรายงานผลการดำเนินงานให้กับผู้บริหารระดับสูงทราบอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ					

2.2 ความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

ข้อความ	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการดำเนินกิจกรรม 7ส ในทุกพื้นที่ อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ					
2. มีการออกแบบหรือเลือกใช้เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ระบบไฟฟ้า ที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน					
3. มีระบบเอกสารกฎระเบียบ คำสั่ง วิธีการปฏิบัติ หรือมาตรฐานในการควบคุมและป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมทั้งพนักงานและผู้รับเหมา)					
4. มีการส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล(PPE) ให้แก่พนักงานมีการสวมใส่อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ					
5. มีการกำหนดเงื่อนไขด้านความปลอดภัยที่ครอบคลุมในระบบการจัดซื้อหรือว่าจ้าง					
6. มีระบบในการตรวจสอบด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ					
7. มีการฝึกอบรมและการประเมินผล ด้านความปลอดภัยให้กับพนักงานในองค์กรได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ					
8. มีการรณรงค์ส่งเสริมด้านความปลอดภัย ให้พนักงานได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง					
9. มีแผนป้องกันระงับอัคคีภัยที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ					

2.2 ความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน (ต่อ)

ข้อความ	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. มีระบบในการรายงาน การสอบสวน และวิเคราะห์อุบัติเหตุที่มีประสิทธิภาพ					
11. มีแผนฉุกเฉินอื่นๆ หรือแผนป้องกันความหายนะเกี่ยวกับความปลอดภัยที่เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ					
12. มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เป็นปัญหาให้มีความปลอดภัยอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ					
13. มีมาตรการหรือการควบคุมเกี่ยวกับการทำงานล่วงเวลาพนักงานอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ					
14. มีระบบในการการบริหารจัดการด้านยานยนต์ ที่ดูแลพนักงานทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ					
15. มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมอย่างครบถ้วน					

2.3 ความสำเร็จด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

ข้อความ	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดสวัสดิการในการดูแลสุขภาพอนามัยให้กับพนักงานอย่างเหมาะสม และทั่วถึง					
2. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และ โรคเนื่องจากการทำงานให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง					
3. มีการประกันชีวิตและประกันสุขภาพอื่นๆ นอกเหนือจากการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม					
4. มีระบบในการจัดการสารเคมีที่มีประสิทธิภาพที่สามารถใช้งานได้อย่างครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ปฏิบัติ					
5. มีมาตรฐานป้องกันอันตราย หรือกฎระเบียบในการยกสิ่งของ การเคลื่อนย้าย และการขนส่งวัสดุหรือสิ่งของด้วยแรงคน					
6. มีมาตรการป้องกันปัญหาเรื่องความเครียดและความเมื่อยล้าทั้งร่างกายและจิตใจของพนักงานที่เกิดจากการทำงาน					

2.4 ความสำเร็จด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อความ	ระดับของความสำเร็จในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น ความร้อน แสงสว่าง เสียง รังสี สารเคมี ทั่วถึงทุกพื้นที่และทำอย่างต่อเนื่อง					
2. มีการดูแลและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ					
3. มีการควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ กลิ่น ฝุ่นเสียง ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ					
4. มีการกระตุ้นจิตสำนึกให้กับพนักงานใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ อย่างคุ้มค่าและเหมาะสม					

ตอนที่ 3 ข้อมูล ข้อคิดเห็น หรือเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์

3.1 ด้านนโยบายและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

.....

.....

3.2 ด้านการบริหารและคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน

.....

.....

3.3 ด้านการบริหารและคุ้มครองสุขภาพอนามัย

.....

.....

3.4 ด้านการจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน

.....

.....

3.5 ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
เอกสารที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 5.1.5 วันที่ ๗ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอกเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.สิทธิพร พิมพีสกุล

ด้วย นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโลกทัศน์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีก เครื่องเจริญโลกทัศน์” โดยมี รศ.ดร.วรรณรดี แสงมณี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ. ดร. มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามตามที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 5415

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๑ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเจริญโภคภัณฑ์” โดยมี รศ.ดร.วรรณรดี แสงมณี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.มนัส ไพจิกรย์เจริญลาภ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศท 0524.04/ 5415

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอลงชื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน คุณจิตติวุฒิ สุนนานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครือเจริญโภคภัณฑ์” โดยมี รศ.ดร.วรรณรดี แสงมณี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.มนัส ไพฑูริย์เจริญลาภ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5415

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๘ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน คุณรัตนา กัลั่นแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครือเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครือเจริญโภคภัณฑ์” โดยมี รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนายวีระเดช วงศ์สูงเนิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กัลั่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5415

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน คุณสุชาติ ศรีวิฑิตกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการนำระบบบริหารความปลอดภัย เครื่องเจริญโภคภัณฑ์มาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม กับบริษัทกลุ่มธุรกิจค้าปลีกเครื่องเจริญโภคภัณฑ์” โดยมี รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญตาก เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายวีระเดช วงศ์สูงเนิน
วัน เดือน ปีเกิด	29 พฤษภาคม 2519
ที่อยู่	271 เดชอุดม ซอย 6 ต. ในเมือง อ. เมือง จ.นครราชสีมา 30000
ประวัติการศึกษา	
2542	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประสบการณ์การทำงาน	
2548-ปัจจุบัน	ผู้จัดการแผนกระบบบริหารคุณภาพ/ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม บริษัท โอทาวา เอเชีย จำกัด จ.ชลบุรี
2546-2548	เจ้าหน้าที่อาวุโสพัฒนางานคุณภาพ สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) กรุงเทพฯ
2545-2546	วิศวกรโยธา บริษัท เจียมั่ง จำกัด จ.นครราชสีมา
2543-2545	วิศวกรความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม บริษัท ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) จ.ชุมพร
2542-2543	วิศวกรสิ่งแวดล้อม บริษัท เวสต์วอเตอร์ โอเปอเรชั่น จำกัด กรุงเทพฯ